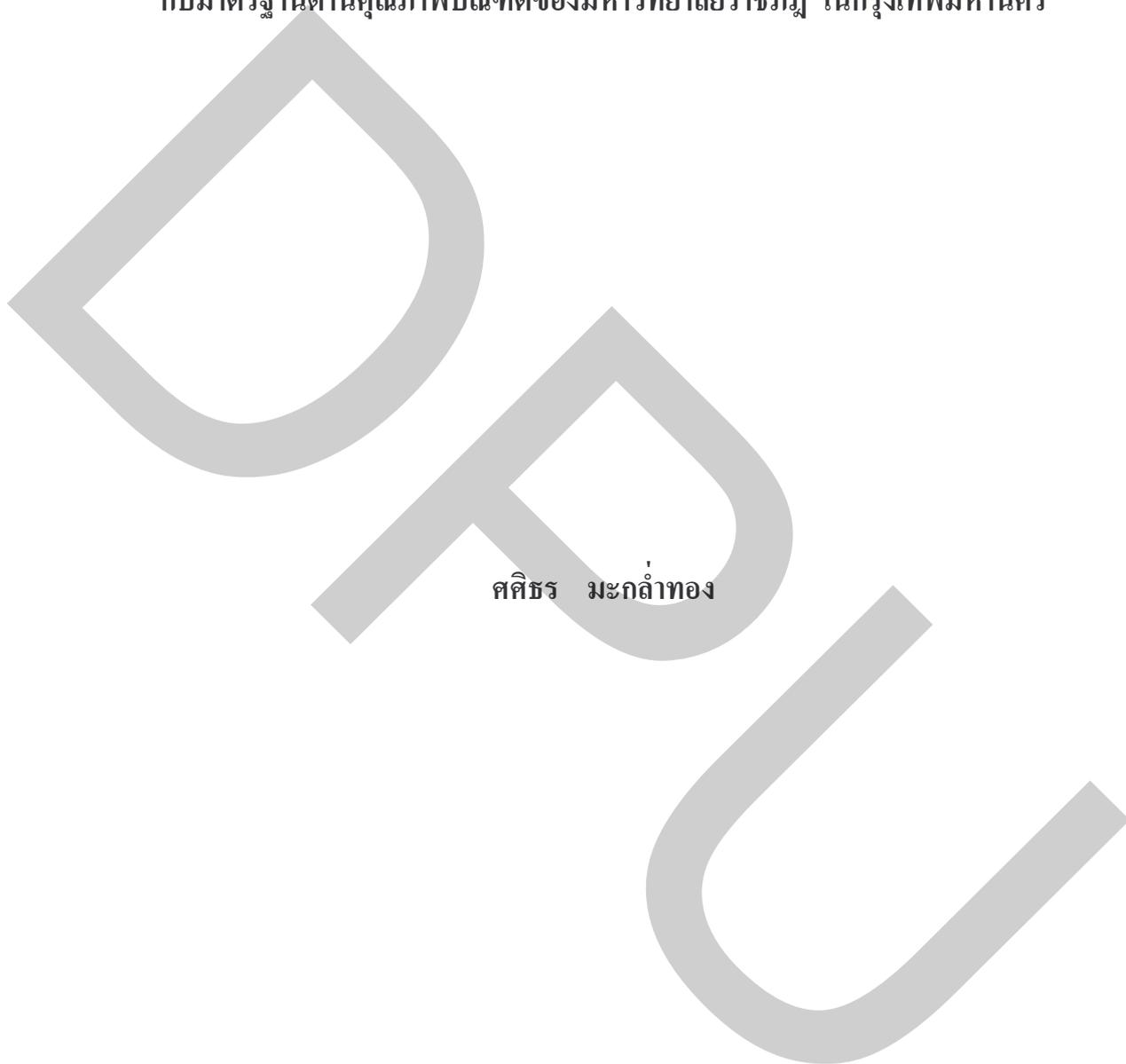

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินงานประกันคุณภาพภายใน
กับมาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ในกรุงเทพมหานคร

ศศิธร มะกล้าทอง

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

พ.ศ. 2552

**A STUDY OF THE RELATIONSHIP BETWEEN
INTERNAL QUALITY ASSURANCE PROCESS AND THE GRADUATE
QUALITY STANDARDS IN RAJABHAT UNIVERSITIES
IN BANGKOK**

SASITHORN MAKLUMTONG

**The Thesis Submitted in Partial Fulfillment of The Requirements
for The Degree of Master of Education
Department of Education Management
Graduate School, Dhurakij Pundit University**

2009

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาจากดร.สุนทรี ศาสตรสาระ อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ ที่เสียสละเวลาอันมีค่าในการชี้แนะ ให้คำปรึกษาทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จและ สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.กล้า ทองขาว ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ รอง ศาสตราจารย์ ดร.สรชัย พิศาลบุตร ดร.พิมพ์ใจ ภิบาลสุข กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้ คำแนะนำ และข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์จนสำเร็จคล่องตามจุดประสงค์ ผู้วิจัยขอกราบ ขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่กรุณาสละเวลาการตรวจสอบเครื่องมือ ในการวิจัยซึ่งประกอบด้วย รองศาสตราจารย์ ดร.สรชัย พิศาลบุตร ดร.อภิชัย อภิชาติบุตร อาจารย์โชติ แยมแสง อาจารย์สุรวี ศุนาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ดร.กาญจนา สุจินะพงษ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ วลัยดงกรณ์

ท้ายสุดนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ที่ให้ทุนการศึกษาจนผู้วิจัยได้ ศึกษาต่อจนสำเร็จการศึกษาในครั้งนี้

ศศิธร มะกล้าทอง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ฅ
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ช
สารบัญตาราง	ซ
บทที่	
1. บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
1.3 คำถามในการวิจัย	5
1.4 ขอบเขตของการวิจัย	6
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	7
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
2. แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา.....	10
2.2 การประกันคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษา	17
2.3 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏ.....	26
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	34
3. วิธีการดำเนินการวิจัย.....	43
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	43
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	46
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	49
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้.....	49

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
4. ผลการศึกษา.....	51
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	52
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของ มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร.....	53
ตอนที่ 3 ผลวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับมาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิตของ มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร.....	68
ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินงาน ประกันคุณภาพภายในกับมาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิตของ มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร.....	71
ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นจากคำถามปลายเปิด.....	72
5. สรุปผลการวิจัย.....	76
5.1 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	76
5.2 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	76
5.3 สรุปผลการศึกษา.....	77
5.4 การอภิปรายผลการศึกษา	79
5.5 ข้อเสนอแนะ.....	83
บรรณานุกรม.....	84
ภาคผนวก.....	90
ภาคผนวก ก มาตรฐานการอุดมศึกษา.....	91
ภาคผนวก ข ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ที่ใช้ในการวิจัย	96
ภาคผนวก ค แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย	104
ภาคผนวก ง แบบสอบถามตอนที่ 2 แยกเป็นรายด้าน	114
ภาคผนวก จ หนังสือขอความอนุเคราะห์.....	121
ประวัติผู้เขียน	139

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 จำนวนประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	43
3.2 ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	44
4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตำแหน่ง ประสบการณ์ และการปรับเปลี่ยน โครงสร้าง.....	52
4.2 ค่าเฉลี่ยผลการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ในเขตกรุงเทพมหานคร ระดับการดำเนินงานจำแนกเป็นรายด้าน.....	53
4.3 ค่าเฉลี่ยผลการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในด้านการควบคุมคุณภาพ (QC) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามองค์ประกอบต่างๆ.....	54
4.4 ค่าเฉลี่ยผลการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในด้านการตรวจสอบคุณภาพ(QA) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร	59
4.5 ค่าเฉลี่ยผลการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในด้านการประเมินคุณภาพ(QS) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร.....	61
4.6 ค่าเฉลี่ยผลการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในด้านการปรับปรุงคุณภาพ(QI) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร	64
4.7 คะแนนเฉลี่ยคุณภาพบัณฑิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏ 6 แห่ง ในเขตกรุงเทพมหานคร จากผลการประเมินของสำนักงานรับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษา รอบสอง ปีการศึกษา 2550 จำแนกตามตัวบ่งชี้	67
4.8 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างการดำเนินงาน การประกันคุณภาพภายในกับมาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิตของ มหาวิทยาลัยราชภัฏ ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกเป็นรายด้าน	71
4.9 ความคิดเห็นของบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏเกี่ยวกับนโยบายเพื่อการ พัฒนาการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยเรียงลำดับ ตามความถี่	72
4.10 ความคิดเห็นของบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏเกี่ยวกับกิจกรรมการพัฒนา คุณภาพบัณฑิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏเรียงลำดับตามความถี่	74

DRU

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในกับ มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ในเขตกรุงเทพมหานคร
ชื่อผู้เขียน	ศศิธร มะกล้าทอง
อาจารย์ที่ปรึกษา	ดร.สุนทรี ศาสตรสาระ
สาขาวิชา	การจัดการการศึกษา
ปีการศึกษา	2552

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพของการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในที่เกี่ยวกับมาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏ และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในกับมาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ในเขตกรุงเทพมหานคร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ผู้บริหาร อาจารย์ เจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 6 แห่ง ขนาดของตัวอย่างจำนวน 307 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในตามวงจรคุณภาพที่เกี่ยวกับคุณภาพบัณฑิต สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ยของการดำเนินงาน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในกับมาตรฐานคุณภาพบัณฑิต

ผลการวิจัย พบว่า สภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพครบทั้ง 4 ด้าน ค่าเฉลี่ยผลการดำเนินงานอยู่ในระดับมากเรียงตามลำดับผลการวิเคราะห์เป็นรายด้าน ปรากฏผล ดังนี้ 1) ด้านการควบคุมคุณภาพ มีการดำเนินงานด้านการควบคุมคุณภาพอยู่ในระดับมาก มีการกำหนดจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ และมีปรัชญาหรือปณิธานที่เกี่ยวกับคุณภาพบัณฑิต ส่วนระบบส่งเสริมให้นักศึกษานำความรู้ด้านการประกันคุณภาพไปใช้กับกิจกรรมนักศึกษายังมีน้อย 2) ด้านการปรับปรุงคุณภาพ มีการดำเนินงานด้านการปรับปรุงคุณภาพอยู่ในระดับมาก มีการจัดโครงการเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาชีพแก่นักศึกษามีระบบการปรับปรุงวิธีการเรียนการสอนและพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่องทุกหลักสูตร ส่วนการนำผลการประเมินไปพัฒนากระบวนการให้ความรู้และกลไกการดำเนินงานประกันคุณภาพที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาอย่างต่อเนื่องยังมีน้อย 3) ด้านการประเมินคุณภาพ มีการดำเนินงานด้านการประเมินคุณภาพอยู่ในระดับมาก มีการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนเรื่องคุณภาพการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทุก

หลักสูตร หลักสูตรที่เปิดสอนได้มาตรฐานตามเกณฑ์มาตรฐานทุกหลักสูตร มีการประกันคุณภาพ หลักสูตรครบทุกประเด็นตามเกณฑ์มาตรฐาน ส่วนการดำเนินงานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาที่เน้นการวิจัยตามเกณฑ์มาตรฐานยังมีน้อย 4) ด้านการตรวจสอบคุณภาพ มีการดำเนินงานด้านการตรวจสอบคุณภาพอยู่ในระดับมาก มีการกำกับดูแลการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ มีกระบวนการติดตามและประเมินผลโครงการหรือกิจกรรม ทั้งที่จัดโดยสถาบันและองค์การนักศึกษาทุกสิ้นปีการศึกษา ส่วนการดำเนินงานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาที่เน้นการวิจัยตามเกณฑ์มาตรฐานของหลักสูตรยังมีน้อย

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในกับมาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในกับมาตรฐานคุณภาพบัณฑิตมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับน้อย

Thesis topic.	A Study of the relationship between internal quality assurance process standards and the graduates quality standards in Rajabhat University in Bangkok.
Author.	Sasithorn Maklumtong
Advisor.	Dr. Sundaree Sastsara
Subject	Education Management
Academic Year	2009

ABSTRACT

This research aims to study the conditions of operation of your internal quality assurance process standards of the Graduate Rajabhat Universities in Bangkok. And studying the relationship between internal quality assurance process standards and the graduates quality standards of Rajabhat Universities in Bangkok. Population used in the research include Director teacher and urgent business in assurance management offices who are responsible for quality assurance of education in six Rajabhat Universities in Bangkok The sample number of 307 people. A tool that is used in the research, Is questionnaire within the cycle, quality assurance about the quality of graduates. Statistics used in this research include the average of the quality operations, The standard deviation values, and the relationship between the internal quality assurance and graduate quality standards.

The research found that the operating condition of internal quality assurance operates according to all four-cycle quality. The average performance level of the analysis is shown in the following 1) The quality control operates within the high quality assurance, A professional ethics faculty is applied. and a philosophy or mission-related quality of graduates is announced. The system capitalizes on the knowledge students bring to the quality assurance activities with students are less. 2) The quality improve the operations, is activated The method of improving teaching and learning development are ongoing programs. The results of the evaluation process to develop the knowledge and operational quality assurance mechanisms relating to students are continued. 3) The quality assessment is operates with high quality assurance level. Assess the satisfaction of learning about the quality of teaching and learning are evaluated all programs. Curriculum taught by all standard criteria for quality assurance programs and courses is consistent to all the benchmark programs. The

operations graduate courses focusing on research by benchmark programs are small. 4) The quality audit operates within the quality assurance level. The professional ethics is regulated and applied. A process monitoring and evaluation activities, organized by both institutions and student organizations every year end. The operations graduate course focuses on the research of the benchmark programs are small. The relationship between internal quality assurance process standards and the graduates quality standard of Rajabhat University in Bangkok found that less correlation.

DRU

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นกระบวนการพัฒนาคนถือว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญในสังคมโลกปัจจุบันที่มีความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วอันเนื่องมาจากความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีส่งผลกระทบโดยตรงต่อวิถีการดำรงชีวิตของคนทั่วไป การแข่งขันเพื่อความอยู่รอดของประเทศต่างๆ มีอัตราสูงขึ้น ความสำคัญของการพัฒนาประเทศจึงมิได้ขึ้นอยู่กับระบบทุนหรือทรัพยากรอีกต่อไป แต่ขึ้นอยู่กับศักยภาพและคุณภาพของคน คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา ดังนั้นจึงต้องพัฒนาคนให้มีคุณภาพเพื่อเป็นพลังการพัฒนาของประเทศในอนาคต (กรมวิชาการ, 2542) และจากความเคลื่อนไหวในหลายปีที่ผ่านมา การเปิดเสรีทางการศึกษาเป็นกระแสแห่งความเคลื่อนไหวและเปลี่ยนแปลงของโลกและส่งอิทธิพลอย่างกว้างขวาง สิ่งประเทศไทยจะต้องเตรียมความพร้อมอย่างเร่งด่วน คือ การเตรียมการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานสูงขึ้น เพื่อผลักดันศักยภาพด้านอื่นๆ ให้เข้มแข็ง (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา, 2549:1) การศึกษาระดับอุดมศึกษาซึ่งเป็นการศึกษาขั้นแรกที่ทำให้การศึกษาเพื่อผลิตกำลังคนออกไปประกอบอาชีพรับใช้สังคมและประเทศชาติในสาขาวิชาต่างๆ ประเทศที่พลเมืองได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพย่อมได้เปรียบกว่าประเทศที่พลเมืองด้อยคุณภาพทางการศึกษา ประเทศที่จัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาได้มาตรฐานและมีคุณภาพดีเป็นผลให้ผู้ที่จบการศึกษาสามารถประกอบอาชีพได้ (สุชาติ เมืองแก้ว, 2546)

ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 ประเทศไทยกำลังอยู่ในช่วงของการปฏิรูปการศึกษาภายใต้กระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายในประเทศ การปฏิรูประบบการศึกษามีใช้กำลังเกิดขึ้นเฉพาะประเทศไทยเท่านั้น หากแต่กำลังเกิดขึ้นทั่วโลก เพราะประเทศต่างๆ ล้วนตระหนักถึงความเข้มแข็งและความมั่นคงของประเทศมาจากการพัฒนาศักยภาพคนในชาติ และการพัฒนาคนต้องอาศัยระบบการศึกษาที่ครอบคลุม เข้มแข็ง มีคุณภาพ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545:9) นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542 การประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ในหมวดที่ 5 ที่ว่าด้วยการบริหารและการจัดการศึกษา มาตรา 34 กำหนดให้คณะกรรมการการอุดมศึกษา มีหน้าที่พิจารณาเสนอมาตรฐานการอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ฉบับที่ 10 พ.ศ. 2550 – 2554 และสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาของชาติ เพื่อให้เป็นไปตามการจัดการศึกษาที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ คณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงได้จัดทำมาตรฐานการอุดมศึกษาใช้เป็นกลไกระดับกระทรวง ระดับคณะกรรมการการอุดมศึกษาและระดับหน่วยงาน เพื่อนำไปสู่การกำหนดนโยบายของสถาบันอุดมศึกษาในการพัฒนาการอุดมศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2543:1) มาตรฐานการอุดมศึกษาที่ปรากฏตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ 7 สิงหาคม 2549 ประกอบด้วยมาตรฐานย่อย 3 ด้าน ได้แก่ มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต มาตรฐานด้านการบริหารจัดการการอุดมศึกษา และมาตรฐานด้านการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้และสังคมแห่งการเรียนรู้ แต่ละมาตรฐานย่อยของมาตรฐานการอุดมศึกษาจะมีความสอดคล้องและสัมพันธ์กับมาตรฐานย่อยของมาตรฐานการศึกษาของชาติ ได้แก่ มาตรฐานที่ 1 คุณลักษณะของคนไทยที่พึงประสงค์ ทั้งในฐานะพลเมืองและพลโลก มาตรฐานที่ 2 แนวการจัดการศึกษา และมาตรฐานที่ 3 แนวการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้/สังคมแห่งความรู้

เพื่อให้การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษามุ่งบรรลุจุดหมายตามหลักการของการจัดการศึกษาของชาติ และการจัดการศึกษาทุกระดับ ทุกประเภท มีคุณภาพได้มาตรฐานตามที่กำหนด พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ในหมวด 6 จึงกำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาซึ่งประกอบด้วยระบบการประกันคุณภาพภายในและระบบการประกันคุณภาพภายนอก เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารจัดการการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2550 : 1-2)

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย ได้เริ่มต้นตั้งแต่ พ.ศ.2539 เมื่อทบวงมหาวิทยาลัย (ในปัจจุบัน คือ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา) ประกาศนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาวันที่ 8 กรกฎาคม 2539 ความตอนหนึ่งว่า (ทบวงมหาวิทยาลัย, 2542 : 2)

ทบวงมหาวิทยาลัยได้พิจารณาเห็นสมควรดำเนินการและพัฒนาคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพตามมาตรฐานสากล รวมทั้งเป็นการสนองตอบนโยบายของรัฐบาลที่มุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและจะพัฒนาให้มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาโดยเน้นหลักการของการให้สถาบันอุดมศึกษามีระบบการควบคุมคุณภาพทางวิชาการและปรับปรุงการปฏิบัติการกิจต่างๆ ด้านอย่างต่อเนื่องบนพื้นฐานของความมีเสถียรภาพทางวิชาการและอิสรภาพในการดำเนินงานที่ยังคงเอื้อต่อการตรวจสอบจากสังคมภายนอกและส่งเสริมให้

สถาบันอุดมศึกษามีการพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาขึ้นภายในสถาบัน

สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งรับนโยบายมาดำเนินการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในที่เป็นรูปธรรมขึ้นตั้งแต่ พ.ศ. 2539 สร้างระบบและกลไกควบคุม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานของ 9 องค์ประกอบ คือ 1) ปรัชญาปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ 2) การเรียนการสอน 3) กิจกรรมการพัฒนานิสิตนักศึกษา 4) การวิจัย 5) การบริการทางวิชาการแก่สังคม 6) การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม 7) การบริหารและการจัดการ 8) การเงินและงบประมาณ 9) ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ ให้เป็นไปตามดัชนีบ่งชี้ที่สถานศึกษา กำหนดขึ้น โดยเลือกใช้หลักการควบคุมคุณภาพตามมาตรฐานสากลที่เหมาะสม สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งประกาศนโยบายคุณภาพของตนเอง และดำเนินการเรื่อง การประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง จนกระทั่งมีประกาศพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 หมวด 6 เรื่อง มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา ทำให้งานระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษามีความชัดเจนมากยิ่งขึ้นตามที่ระบุไว้ในมาตรา 47 มาตรา 48 และมาตรา 49 ซึ่งมีข้อความดังนี้ (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา, 2542 : 29-31)

มาตรา 47 ให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ ประกอบด้วย ระบบการประกันคุณภาพภายในและระบบการประกันคุณภาพภายนอก ระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง มาตรา 48 ให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาและให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเปิดเผยต่อสาธารณชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา และเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก และมาตรา 49 ให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา มีฐานะเป็นองค์การมหาชนทำหน้าที่พัฒนาเกณฑ์วิธีการประเมินคุณภาพภายนอกและทำการประเมินผลการจัดการศึกษาเพื่อให้มีการตรวจสอบคุณภาพของสถานศึกษา โดยคำนึงถึงความมุ่งหมาย หลักการและแนวการจัดการศึกษาในแต่ละระดับตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ให้มีการประเมิน

คุณภาพภายนอกของสถานศึกษาทุกแห่งอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกห้าปี นับตั้งแต่การประเมินครั้งสุดท้ายและเสนอผลการประเมินต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน

สถาบันอุดมศึกษาได้ขับเคลื่อนการดำเนินงานประกันคุณภาพภายใน ตามที่สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษากำหนด การประกันคุณภาพภายในเป็นการตรวจสอบหรือประเมินโดยตนเองและบุคคลอื่นที่สถานศึกษาแต่งตั้ง เพื่อหน่วยงานที่มีจุดอ่อนจะได้แก้ไข ถ้ามีจุดแข็งจะได้เสริมให้แข็งแกร่งยิ่งขึ้นเป็นจุดเด่นของสถานศึกษา (อุทุมพร จามรมาน, 2544 : 11) สถาบันอุดมศึกษาได้แต่งตั้งหน่วยงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถาบันอุดมศึกษา และกำหนดให้มีคณะกรรมการดำเนินงานตามที่สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษากำหนด

จากการศึกษาผลการวิจัยเกี่ยวกับการอุดมศึกษา (บุญเสริม วิสกุล, 2546) พบว่า ขณะนี้สภาพของอุดมศึกษาไทยตกอยู่ในภาวะวิกฤติและมีปัญหาเร่งด่วนที่จะต้องแก้ไขจำนวนมาก ทั้งในส่วนของอาจารย์มหาวิทยาลัยและบัณฑิตที่ผลิตออกมาสู่สังคม เริ่มต้นจากเรื่องของบัณฑิต พบว่ามหาวิทยาลัยแต่ละแห่งต่างมุ่งเน้นที่จะขยายตัวในเชิงปริมาณเป็นหลัก โดยที่ไม่ได้คำนึงถึงคุณภาพว่าจะออกมาอย่างไร ด้วยเหตุนี้จึงละเลยการพัฒนาทางวิชาการ และทำให้บัณฑิตที่จบออกมามีคุณภาพต่ำลงไปเป็นลำดับ และจากบทความ (ภาวิช ทองโรจน์, 2549) เรื่อง ปัญหาคุณภาพบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏ กล่าวถึงปัญหาที่หยิบยกขึ้นมาพูดกันไม่รู้จบ ในเรื่องคุณภาพและสื่อการสอน ตลอดจนหลักสูตรการเรียน

งานวิจัย (จารุวรรณ สิงห์ม่วง, 2548) เรื่อง ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ พบว่า ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์มีปัญหาอยู่ในระดับมาก คือ คุณภาพแรกเข้าของนักศึกษา และอาจารย์มีภาระงานสอนมากเกินไป

จากรายงานผลการศึกษาเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในและคุณภาพบัณฑิตอาจกล่าวได้ว่าการพัฒนาคุณภาพบัณฑิตเป็นประเด็นสำคัญที่สถาบันอุดมศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏควรเร่งดำเนินการ การดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของสถาบันอุดมศึกษาจึงน่าจะเป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาคุณภาพบัณฑิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาสภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในและความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในกับมาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ในเขตกรุงเทพมหานคร ตามขั้นตอนการดำเนินงานประกันคุณภาพภายใน ซึ่งประกอบด้วย 1) การ

ควบคุมคุณภาพ (Quality Control) 2) การตรวจสอบคุณภาพ (Quality Audit) 3) การประเมินคุณภาพ (Quality Assessment) 4) การปรับปรุงคุณภาพ (Quality Improvement) กับมาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏตามตัวบ่งชี้ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา ปีการศึกษา 2550 รอบสอง มี 8 ตัวบ่งชี้ประกอบด้วย 1) ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีได้งานทำและประกอบอาชีพอิสระ ภายใน 1 ปี 2) ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้ทำงานตรงสาขาที่สำเร็จการศึกษา 3) ร้อยละของบัณฑิตที่ได้รับเงินเดือนเริ่มต้นเป็นไปตามเกณฑ์ 4) ระดับความพึงพอใจของนายจ้าง ผู้ประกอบการ และผู้ใช้บัณฑิต 5) จำนวนนักศึกษาหรือศิษย์เก่าที่จบการศึกษาไม่เกิน 3 ปี ที่ได้รับการประกาศเกียรติคุณยกย่องในด้านวิชาการ วิชาชีพ คุณธรรม จริยธรรม หรือรางวัลทางวิชาการ หรือด้านอื่นที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพบัณฑิตในระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ ในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา 6) จำนวนวิทยานิพนธ์และงานวิชาการของนักศึกษาที่ได้รับรางวัลในระดับนานาชาติหรือระดับนานาชาติภายในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา 7) ร้อยละของบทความจากวิทยานิพนธ์ปริญญาโทที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อจำนวนวิทยานิพนธ์ปริญญาโททั้งหมด 8) ร้อยละของบทความจากวิทยานิพนธ์ปริญญาเอกที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อจำนวนวิทยานิพนธ์ปริญญาเอกทั้งหมด

การศึกษาเรื่องนี้ผู้วิจัยต้องการวิเคราะห์สภาพของการดำเนินงานประกันคุณภาพภายใน ความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในกับมาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต ผลการศึกษานี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารงานและผู้ปฏิบัติงานด้านการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษานำไปใช้ในการพัฒนา กำกับ ติดตาม ตรวจสอบคุณภาพการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ

1.2.1 ศึกษาสภาพของการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ในเขตกรุงเทพมหานคร

1.2.2 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในกับมาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ในเขตกรุงเทพมหานคร

1.3 คำถามในการวิจัย

การดำเนินงานประกันคุณภาพภายในมีความสัมพันธ์กับมาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิตอย่างไร

1.4 ขอบเขตการวิจัย

1.4.1 ขอบเขตด้านเนื้อหาสาระการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาสภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในและความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในกับมาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งแบ่งได้ดังนี้

1. ระดับการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ประกอบด้วย 1) การควบคุมคุณภาพ (Quality Control) 2) การตรวจสอบคุณภาพ (Quality Audit) 3) การประเมินคุณภาพ (Quality Assessment) 4) การปรับปรุงคุณภาพ (Quality Improvement)

2. การผลิตบัณฑิตตามมาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา ปีการศึกษา 2550 รอบสอง มี 8 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย 1) ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้อ่านทำและประกอบอาชีพอิสระ ภายใน 1 ปี 2) ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้ทำงานตรงสาขาที่สำเร็จการศึกษา 3) ร้อยละของบัณฑิตที่ได้รับเงินเดือนเริ่มต้นเป็นไปตามเกณฑ์ 4) ระดับความพึงพอใจของนายจ้าง ผู้ประกอบการ และผู้ใช้บัณฑิต 5) จำนวนนักศึกษา หรือศิษย์เก่าที่จบการศึกษาไม่เกิน 3 ปี ที่ได้รับการประกาศเกียรติคุณยกย่องในด้านวิชาการ วิชาชีพ คุณธรรม จริยธรรม หรือรางวัลทางวิชาการ หรือด้านอื่นที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพบัณฑิตในระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ ในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา 6) จำนวนวิทยานิพนธ์และงานวิชาการของนักศึกษาที่ได้รับรางวัลในระดับชาติหรือระดับนานาชาติภายในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา 7) ร้อยละของบทความจากวิทยานิพนธ์ปริญญาโทที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อจำนวนวิทยานิพนธ์ปริญญาโททั้งหมด 8) ร้อยละของบทความจากวิทยานิพนธ์ปริญญาเอกที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อจำนวนวิทยานิพนธ์ปริญญาเอกทั้งหมด

1.4.2 ขอบเขตด้านประชากร

ประชากร คือ ผู้บริหาร อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 6 แห่ง ได้แก่

1. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
2. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
3. มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
4. มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี
5. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
6. มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลการวิจัยสำเร็จแล้วคาดว่าจะได้รับประโยชน์ ดังนี้

1.5.1 ด้านการดำเนินงานประกันคุณภาพภายใน ผลการวิจัยครั้งนี้จะทำให้ทราบถึงสภาพระดับของการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏ สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพภายใน

1.5.2 ด้านคุณภาพบัณฑิต ผลการวิจัยครั้งนี้จะทำให้ทราบคุณภาพของบัณฑิตตามตัวบ่งชี้ของมาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต ซึ่งสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนากระบวนการผลิตบัณฑิต ได้แก่ การจัดการเรียนการสอน พัฒนาหลักสูตร พัฒนานักศึกษา อาจารย์ และบุคลากรสายสนับสนุนการเรียนการสอน

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

การดำเนินงานประกันคุณภาพภายใน หมายถึง กิจกรรมหรือการปฏิบัติงานที่มหาวิทยาลัยราชภัฏจัดให้มีขึ้นเพื่อสร้างความมั่นใจแก่ผู้เกี่ยวข้องในเรื่องคุณภาพบัณฑิตประกอบด้วย

1) การควบคุมคุณภาพ (Quality Control) 2) การตรวจสอบคุณภาพ (Quality Audit) 3) การประเมินคุณภาพ (Quality Assessment) 4) การปรับปรุงคุณภาพ (Quality Improvement)

การควบคุมคุณภาพ (Quality Control) หมายถึง กระบวนการหรือกลไกที่ทำหน้าที่กำกับดูแลการดำเนินงานภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏด้านแผนดำเนินการ การเรียนการสอน กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา และระบบประกันคุณภาพ เพื่อให้คุณภาพบัณฑิตบรรลุตามเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาที่ได้กำหนดไว้

การตรวจสอบคุณภาพ (Quality Audit) หมายถึง การตรวจสอบการดำเนินการควบคุมคุณภาพภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ด้านแผนดำเนินการ การเรียนการสอน กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา และระบบประกันคุณภาพ มีคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายในหรือคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายนอกของมหาวิทยาลัยราชภัฏ เป็นผู้ที่ทำหน้าที่ตรวจสอบว่ามหาวิทยาลัยได้ดำเนินการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพได้ตามเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนดไว้

การประเมินคุณภาพ (Quality Assessment) หมายถึง การหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้ เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจเกี่ยวกับคุณภาพของบัณฑิต ด้านแผนดำเนินการ การเรียนการสอน กิจกรรมการพัฒนาการศึกษา และระบบประกันคุณภาพ ตามเกณฑ์ที่กำหนด เพื่อนำผลการประเมินไปปรับปรุงการดำเนินงานผลิตบัณฑิตให้ผ่านเกณฑ์ตามตัวบ่งชี้ของคุณภาพบัณฑิต

การปรับปรุงคุณภาพ (Quality Improvement) หมายถึง การปรับเปลี่ยนวิธีการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการผลิตบัณฑิตให้ได้ผลผลิตตามมาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิตใหม่ ด้านแผนดำเนินการ การเรียนการสอน กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา และระบบประกันคุณภาพ เพื่อให้ผลการทำงานนั้นผ่านเกณฑ์ระดับสูงกว่าการวัดครั้งก่อน

มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต หมายถึง ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะคุณภาพบัณฑิตของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา ปีการศึกษา 2550 รอบสอง มี 8 ตัวบ่งชี้ประกอบด้วย 1) ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีได้งานทำและประกอบอาชีพอิสระ ภายใน 1 ปี 2) ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้ทำงานตรงสาขาที่สำเร็จการศึกษา 3) ร้อยละของบัณฑิตที่ได้รับเงินเดือนเริ่มต้นเป็นไปตามเกณฑ์ 4) ระดับความพึงพอใจของนายจ้างผู้ประกอบการ และผู้ใช้บัณฑิต 5) จำนวนนักศึกษา หรือศิษย์เก่าที่จบการศึกษาไม่เกิน 3 ปี ที่ได้รับการประกาศเกียรติคุณยกย่องในด้านวิชาการ วิชาชีพ คุณธรรม จริยธรรม หรือรางวัลทางวิชาการ หรือด้านอื่นที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพบัณฑิตในระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ ในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา 6) จำนวนวิทยานิพนธ์และงานวิชาการของนักศึกษาที่ได้รับรางวัลในระดับนานาชาติหรือระดับนานาชาติภายในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา 7) ร้อยละของบทความจากวิทยานิพนธ์ปริญญาโทที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อจำนวนวิทยานิพนธ์ปริญญาโททั้งหมด 8) ร้อยละของบทความจากวิทยานิพนธ์ปริญญาเอกที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อจำนวนวิทยานิพนธ์ปริญญาเอกทั้งหมด ใช้ข้อมูลจากผลการประเมินคุณภาพภายนอกของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา ปีการศึกษา 2550 รอบสอง

ความสัมพันธ์ หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในกับมาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ค่าความสัมพันธ์ หาได้จากสูตรหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation)

มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร หมายถึง มหาวิทยาลัยราชภัฏที่อยู่ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร จำนวน 6 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

ผู้บริหาร หมายถึง รองอธิการบดีที่รับผิดชอบงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาและ
คณะกรรมการรับผิดชอบงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 6 แห่ง

อาจารย์ หมายถึง อาจารย์ที่ทำหน้าที่รับผิดชอบงานประกันคุณภาพการศึกษา
ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 6 แห่ง

เจ้าหน้าที่ หมายถึง เจ้าหน้าที่ที่ทำหน้าที่รับผิดชอบงานประกันคุณภาพการศึกษา
ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 6 แห่ง

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้ศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างความรู้พื้นฐาน และสร้างกรอบแนวคิดเบื้องต้นของงานวิจัยโดยศึกษาระยะและประเด็นสำคัญดังต่อไปนี้

- 2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา
 - 2.1.1 ความหมายของการประกันคุณภาพการศึกษา
 - 2.1.2 ความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษา
 - 2.1.3 แนวคิดเกี่ยวกับระบบประกันคุณภาพการศึกษา
- 2.2 การประกันคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษา
 - 2.2.1 การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
 - 2.2.2 การประกันคุณภาพการศึกษาภายนอก
 - 2.2.3 สถาบันอุดมศึกษากับการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา
- 2.3 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
 - 2.3.1 มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
 - 2.3.2 มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
 - 2.3.3 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
- 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา

2.1.1 ความหมายของการประกันคุณภาพการศึกษา

1) ความหมายของคุณภาพ

ความหมายของคุณภาพมีนักวิชาการกล่าวไว้ดังนี้

Green (1994 : 170) ให้ความหมายว่า “คุณภาพ” หมายถึง ความสอดคล้อง
ความเป็นเลิศ และการผ่านมาตรฐานที่กำหนด

วิฑูรย์ สิมะโชคดี (2541 : 266) ให้ความหมายว่า “คุณภาพ” หมายถึง สินค้าหรือ
บริการที่เป็นไปตามความต้องการของลูกค้า

วรภัทร์ ภูเจริญ (2541 : 11)ให้ความหมายว่า “คุณภาพ” คือ ความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้อง ซึ่งผู้เกี่ยวข้องในที่นี้ได้แก่ ผู้ปกครอง นักเรียน ชุมชน รัฐบาล สถาบันทางสังคม

สรุปได้ว่า คุณภาพ หมายถึง ลักษณะของการบริการที่ตรงตามความต้องการของผู้รับบริการ สร้างความพึงพอใจให้แก่ผู้รับบริการ โดยมีการบริหารจัดการหรือกระบวนการที่ทำให้ผลการบริการผ่านมาตรฐานที่กำหนด

2) ความหมายของการประกันคุณภาพ

Ellis(1993 : 4)ให้ความหมายว่า การประกันคุณภาพ หมายถึง กระบวนการที่ผู้ผลิตให้การรับประกันกับลูกค้าหรือผู้มารับบริการว่า ผลผลิตหรือการบริการที่เกี่ยวข้องจะเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้อย่างถูกต้อง

Cuttance (1993 : 18) ให้ความหมายว่า การประกันคุณภาพ หมายถึง กลยุทธ์ที่ได้วางแผนไว้อย่างเป็นระบบและการปฏิบัติงานที่ได้มีการออกแบบไว้โดยเฉพาะ เพื่อรับประกันว่ากระบวนการได้รับการกำกับดูแลจนถึงการปฏิบัติงานนั้นมุ่งไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้อยู่ตลอดเวลา

วันชัย ศิริชนะ (2537 : 10) ให้ความหมายว่า การประกันคุณภาพ หมายถึง กระบวนการหรือกลไกใดๆ ที่เมื่อได้ดำเนินการไปแล้วจะทำให้เกิดการดำรงซึ่งคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา ให้ได้มาตรฐานอย่างต่อเนื่อง อันเป็นการป้องกันผลประโยชน์ของผู้เรียน ผู้ปกครอง นายจ้าง ตลอดจนสังคมโดยรวม ทั้งนี้ รวมถึงกระบวนการหรือกลไกใดๆ ที่ริเริ่มขึ้นภายในสถาบันในอุดมศึกษาเองหรือหน่วยงานภายนอกก็ได้

อุไรพรรณ เจนวาณิชยานนท์ (2540 : 2) ให้ความหมายว่า การประกันคุณภาพ หมายถึง กระบวนการในการควบคุมคุณภาพ ตรวจสอบคุณภาพ และประเมินคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาอย่างเป็นแบบแผนและเป็นระบบ เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าการให้การศึกษาจะได้คุณภาพ

สรุปได้ว่า การประกันคุณภาพ หมายถึง กลยุทธ์ที่ได้วางแผนไว้อย่างเป็นระบบมีกระบวนการในการดำเนินงาน ประกอบด้วย การควบคุมคุณภาพ การตรวจสอบคุณภาพ และการประเมินคุณภาพ เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าการให้การศึกษาจะได้คุณภาพ

3) ความหมายของการประกันคุณภาพการศึกษา

ทพวงมหาวิทยาลัย (2542 : 1) ให้ความหมายว่า การประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง กิจกรรมหรือแนวปฏิบัติใดๆ ที่หากได้ดำเนินการตามระบบและแผนที่ได้วางไว้แล้ว ทำให้เกิดความมั่นใจว่าจะได้ผลผลิตของการศึกษาที่มีคุณภาพตามลักษณะที่พึงประสงค์

อุทุมพร จามรมาน (2543 : 2) ให้ความหมายว่า การประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง การควบคุมคุณภาพ การตรวจสอบคุณภาพภายใน การตรวจสอบคุณภาพภายนอกแล้ว ตัดสินตามเกณฑ์

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2545 : 131) ให้ความหมายว่า การประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง กิจกรรมหรือแนวปฏิบัติที่จำเป็นต้องดำเนินการเพื่อควบคุมคุณภาพการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะทำให้มั่นใจว่าจะได้ผลผลิตของการศึกษาที่มีคุณภาพตามที่พึงประสงค์

จรัส นองมาก (2546 : 17) ให้ความหมายว่า การประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง กระบวนการที่สถานศึกษากำหนดขึ้นเป็นแนวปฏิบัติเพื่อให้มีความมั่นใจว่า ถ้าทำตาม กระบวนการที่กำหนดนี้แล้ว การศึกษามีคุณภาพเป็นที่พึงพอใจของผู้รับบริการ

สรุปได้ว่า การประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง กิจกรรมหรือแนวปฏิบัติ ที่จำเป็นต้องดำเนินการเพื่อควบคุมคุณภาพมาตรฐานการศึกษาทุกระดับอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะทำให้มั่นใจว่าจะได้ผลผลิตของการศึกษามีคุณภาพตามที่พึงประสงค์

2.1.2 ความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษา

ความเจริญก้าวหน้าการพัฒนาทางการศึกษาเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ประเทศไทยจำเป็นต้องผลิตทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ เพื่อสามารถเผชิญกับความเปลี่ยนแปลง และเพื่อเป็นการเพิ่มศักยภาพของคนในประเทศ สถาบันการศึกษาทุกระดับต้องจัดการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายที่จะพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนเก่ง คนดี และมีความสุข สอดคล้องกับ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2545 ซึ่งให้ความสำคัญในเรื่องการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาไว้ในหมวด 6 มาตราที่ 47 – 51 มีสาระสำคัญดังนี้ (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา, 2547 : 29-31)

มาตรา 47 ให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ ประกอบด้วย ระบบการประกันคุณภาพภายใน และระบบการประกันคุณภาพภายนอก ระบบหลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 48 ให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษา และให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเปิดเผยต่อสาธารณชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา และเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก

มาตรา 49 ให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา มีฐานะเป็นองค์การมหาชนทำหน้าที่พัฒนาเกณฑ์ วิธีการประเมินคุณภาพภายนอกและทำการประเมินผลการจัดการศึกษาเพื่อให้มีการตรวจสอบคุณภาพของสถานศึกษา โดยคำนึงถึงความมุ่งหมายและหลักการ และแนวทางการจัดการศึกษาในแต่ละระดับตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ให้มีการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษาทุกแห่งอย่างน้อย 1 ครั้ง ในทศวรรษ 5 ปี นับตั้งแต่การประเมินครั้งสุดท้าย และเสนอผลการประเมินต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน

มาตรา 50 ให้สถานศึกษาให้ความร่วมมือในการจัดเตรียมเอกสารหลักฐานต่างๆ ที่มีข้อมูลเกี่ยวข้องกับสถานศึกษาตลอดจนให้บุคลากรคณะกรรมการของสถานศึกษารวมทั้งผู้ปกครองและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องให้ข้อมูลเพิ่มเติมในส่วนที่พิจารณาเห็นว่าเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการกิจของสถานศึกษา ตามคำร้องของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาหรือบุคคลหรือหน่วยงานที่สำนักดังกล่าวรับรองที่ทำการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษานั้น

มาตรา 51 ในกรณีที่ผลการประเมินภายนอกของสถานศึกษาใดไม่ได้ตามมาตรฐานที่กำหนด ให้สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาจัดทำข้อเสนอแนะการปรับปรุงแก้ไขต่อหน่วยงานต้นสังกัด เพื่อให้สถานศึกษาปรับปรุงแก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด หากมิได้ดำเนินการดังกล่าวให้สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษารายงานต่อคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานหรือคณะกรรมการการอุดมศึกษาเพื่อดำเนินการให้มีการปรับปรุงแก้ไข

สรุปได้ว่า สถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งจะต้องจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในโดยดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ให้ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา จัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัดและรายงานต่อสาธารณชน นอกจากนี้สถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งจะต้องเตรียมความพร้อมในการรองรับการประเมินคุณภาพภายนอกจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่ตรวจสอบคุณภาพของสถานศึกษาอย่างน้อย 1 ครั้ง ในทศวรรษ 5 ปี นับตั้งแต่การประเมินครั้งสุดท้าย ทั้งนี้ในกรณีที่ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพ

การศึกษา มีข้อเสนอแนะให้สถาบันอุดมศึกษาที่ถูกประเมินดำเนินการพัฒนาหรือปรับปรุง แก้ไข ในเรื่องใดสถาบันอุดมศึกษาจะต้องดำเนินการโดยเร่งด่วน เพื่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพการศึกษา อย่างแท้จริง

2.1.3 แนวคิดเกี่ยวกับระบบประกันคุณภาพการศึกษา

การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นกระบวนการที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง มีการวางแผนการดำเนินการ ดำเนินการตามแผน ตรวจสอบและติดตามกระบวนการผลิตบัณฑิต หลักการสำคัญที่ทำให้การผลิตบัณฑิตมีคุณภาพต้องมีเกณฑ์มาตรฐานกำหนดไว้ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาจึงกำหนดเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพบัณฑิต มี 8 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย 1) ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีได้งานทำและประกอบอาชีพอิสระ ภายใน 1 ปี 2) ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้ทำงานตรงสาขาที่สำเร็จการศึกษา 3) ร้อยละของบัณฑิตที่ได้รับเงินเดือนเริ่มต้นเป็นไปตามเกณฑ์ 4) ระดับความพึงพอใจของนายจ้าง ผู้ประกอบการ และผู้ใช้บัณฑิต 5) จำนวนนักศึกษา หรือศิษย์เก่าที่จบการศึกษาไม่เกิน 3 ปี ที่ได้รับการประกาศเกียรติคุณยกย่องในด้านวิชาการ วิชาชีพ คุณธรรม จริยธรรม หรือรางวัล ทางวิชาการ หรือด้านอื่นที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพบัณฑิตในระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ ในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา 6) จำนวนวิทยานิพนธ์และงานวิชาการของนักศึกษาที่ได้รับรางวัล ในระดับนานาชาติหรือระดับนานาชาติภายในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา 7) ร้อยละของบทความ จากวิทยานิพนธ์ปริญญาโทที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อจำนวนวิทยานิพนธ์ปริญญาโททั้งหมด 8) ร้อยละของบทความจากวิทยานิพนธ์ปริญญาเอกที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อจำนวนวิทยานิพนธ์ ปริญญาเอกทั้งหมด ซึ่งประกอบไปด้วยหลักการสำคัญๆ ตามที่นักการศึกษาได้ทำการศึกษาวิจัย ไว้ดังนี้

สุวิมล ว่องวานิช (2545) ให้ความหมายว่า ระบบประกันคุณภาพทางการศึกษาที่ได้ มีการพัฒนาอยู่ในขณะนี้ มีแนวคิดเพื่อส่งเสริมและเสนอแนวทางเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพ ทางการศึกษา โดยมีการดำเนินงาน 3 ขั้นตอน ได้แก่ การควบคุมคุณภาพ การตรวจสอบ คุณภาพ การประเมินคุณภาพ

อุทุมพร จามรมาน (2543 : 1) ให้ความหมายว่า การประกันคุณภาพการศึกษา (Quality Assurance) มีคำที่เกี่ยวข้อง 4 คำ คือ การควบคุมคุณภาพ การตรวจสอบคุณภาพ การประเมินคุณภาพ การปรับปรุงคุณภาพ

(1) การควบคุมคุณภาพ (Quality Control)

พรชูลี อาชวอำรุง (2540 : 14) ให้ความหมายว่า การควบคุมคุณภาพ หมายถึง กระบวนการหรือกลไกภายในสถาบันหรือระบบที่มีไว้เพื่อมั่นใจว่า การปฏิบัติงานบรรลุถึงมาตรฐานแห่งคุณภาพ

วรภัทร์ ภูเจริญ (2542 : 13) ให้ความหมายว่า การควบคุมคุณภาพ หมายถึง การตรวจสอบที่มีการจดบันทึก และนำผลการบันทึกไปใช้ ไปวิเคราะห์ว่าผิดพลาดเพราะอะไรตรวจสอบมากไปหรือน้อยไป เพื่อกำหนดมาตรฐานการตรวจสอบให้ดียิ่งขึ้นหรือแก้ไขต่อไป แต่อย่างไรก็ตาม การควบคุมคุณภาพเป็นการตรวจผลลัพธ์มากกว่าที่จะตรวจสอบองค์ประกอบอื่นๆ

อุทุมพร จามรمان (2543 : 2) ให้ความหมายว่า การควบคุมคุณภาพ หมายถึง การดำเนินงานตามแผนที่วางไว้ **ไว้อย่างรัดกุมทุกขั้นตอน**

สุวิมล ว่องวานิช (2545) ให้ความหมายว่า การควบคุมคุณภาพ หมายถึง การกำหนดมาตรฐานคุณภาพ และการพัฒนาสถานศึกษาให้เข้าสู่มาตรฐานที่กำหนด

สรุปได้ว่า การควบคุมคุณภาพ หมายถึง กระบวนการหรือกลไกที่ทำหน้าที่กำกับดูแลการดำเนินงานภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ด้านแผนดำเนินการ การเรียนการสอน กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา และระบบประกันคุณภาพ เพื่อให้คุณภาพบัณฑิตบรรลุตามเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาที่ได้กำหนดไว้

(2) การตรวจสอบคุณภาพ (Quality Audit)

พรชูลี อาชวอำรุง (2540 : 15) ให้ความหมายว่า การตรวจสอบคุณภาพ หมายถึง กระบวนการพิจารณาโดยบุคคลภายนอก **เพื่อเป็นเครื่องประกันว่า กระบวนการควบคุมมีคุณภาพและสามารถควบคุมการปฏิบัติงานได้ดี** การตรวจสอบคุณภาพมักจะเป็นการประเมินโดยเพื่อนร่วมงานสถาบันที่คล้ายคลึงกัน โดยการเขียนเป็นรายงานอย่างละเอียด เพื่อเป็นแนวทางให้สถาบันพัฒนาเพื่อบรรลุถึงผลผลิตที่ดีขึ้น

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (2543 : 12) ให้ความหมายว่า การตรวจสอบคุณภาพ (Quality Auditing) หมายถึง การตรวจสอบระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาที่จัดให้มีขึ้นเพื่อให้มั่นใจว่ามีคุณภาพ การตรวจสอบคุณภาพมีวัตถุประสงค์เพื่อจะตัดสินใจว่า หน่วยงานได้จัดให้มีระบบและกลไกตามที่แจ้งไว้ว่าจะทำ และได้ทำหรือไม่ **การตรวจสอบคุณภาพนี้จะดำเนินการภายในก่อน จากนั้นจึงจะมีการตรวจสอบจากองค์กรภายนอก**

อุทุมพร จามรมาน (2543 : 2) ให้ความหมายว่า การตรวจสอบคุณภาพ (Quality Audit) แบ่งออกเป็น การตรวจสอบคุณภาพภายใน (Internal Quality Audit) **ซึ่งเป็นการ**

ตรวจสอบคุณภาพโดยตัวเองตามเกณฑ์ที่กำหนดขึ้น และการตรวจสอบคุณภาพภายนอก (External Quality Audit) เป็นการตรวจสอบคุณภาพโดยหน่วยงาน/กลุ่มบุคคลภายนอก ตามเกณฑ์ที่กำหนดขึ้น สุวิมล ว่องวานิช (2545) ให้ความหมายว่า การตรวจสอบคุณภาพ หมายถึง การตรวจสอบและติดตามผลการดำเนินงานให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด

สรุปได้ว่า การตรวจสอบคุณภาพ หมายถึง การตรวจสอบการดำเนินการควบคุมคุณภาพภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ด้านแผนดำเนินการ การเรียนการสอน กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา และระบบประกันคุณภาพ มีคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายในหรือคณะกรรมการประเมินคุณภาพภายนอกของมหาวิทยาลัยราชภัฏ เป็นผู้ที่ทำหน้าที่ตรวจสอบว่ามหาวิทยาลัยได้ดำเนินการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพได้ตามเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนดไว้

(3) การประเมินคุณภาพ (Quality Assessment)

ทบวงมหาวิทยาลัย (2542 : 4) ให้ความหมายว่า การประเมินคุณภาพ หมายถึง กระบวนการ**ประเมินผลการดำเนินการ**ของคณะ โดยภาพรวมว่า เมื่อได้มีการใช้ระบบการประกันคุณภาพ หรือระบบควบคุมคุณภาพแล้ว ได้ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในเชิงคุณภาพอย่างน้อยเพียงใด

อุทุมพร จามรมาน (2543: 2) ให้ความหมายว่า การประเมินคุณภาพ **เป็นการหาข้อมูลที่เชื่อถือได้** เพื่อตัดสินใจเกี่ยวกับคุณภาพของผลผลิต/บริการของหน่วยงานตามเกณฑ์ที่กำหนด

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (2543 : 12) ให้ความหมายว่า การประเมินคุณภาพ หมายถึง **กระบวนการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย คณะ ภาควิชา สถาบัน สำนัก** โดยภาพรวมว่าเมื่อได้มีการใช้ระบบการประกันคุณภาพแล้ว **ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเชิงคุณภาพ**อย่างน้อยเพียงใด

สุวิมล ว่องวานิช (2545) ให้ความหมายว่า การประเมินคุณภาพ หมายถึง การประเมินคุณภาพของสถานศึกษา โดยหน่วยงานที่กำกับดูแลในเขตพื้นที่ และหน่วยงานต้นสังกัดใน ส่วนกลาง ถึงแม้ว่าจะเป็นบุคคลภายนอกแต่ก็ยังถือว่าการประเมินภายในเพราะดำเนินการโดยหน่วยงานที่อยู่ในสายการบริหารของสถานศึกษา ซึ่งจะดำเนินการตรวจเยี่ยมและประเมินเป็นระยะๆ ตามที่กำหนด เพื่อให้ความช่วยเหลือ และส่งเสริมสนับสนุนให้สถานศึกษามีคุณภาพอันเป็นการเตรียมความพร้อมก่อนรับการประเมินภายนอกจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาซึ่งเป็นองค์กรมหาชน

สรุปได้ว่า การประเมินคุณภาพ หมายถึง การหาข้อมูลที่เชื่อถือได้ เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจเกี่ยวกับคุณภาพของบัณฑิต ด้านแผนดำเนินการ การเรียนการสอน กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา และระบบประกันคุณภาพ ตามเกณฑ์ที่กำหนด เพื่อนำผลการประเมินไปปรับปรุงการดำเนินงานผลิตบัณฑิตให้ผ่านเกณฑ์ตามตัวบ่งชี้ของคุณภาพบัณฑิต

(4) การปรับปรุงคุณภาพ (Quality Improvement)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2543 : 44-48) ให้ความหมายว่าการปรับปรุงคุณภาพ หมายถึง การพัฒนาและปรับปรุงคุณภาพการศึกษาว่าเป็น **ขั้นตอนการดำเนินงานที่ต่อเนื่องจากการตรวจสอบ** และทบทวนคุณภาพการศึกษาโดยการนำผลการประเมินมาวิเคราะห์ สังเคราะห์ และแปลผลในภาพรวมทั้งหมดยุทธศาสตร์นั้นให้แก่ผู้เกี่ยวข้องเพื่อนำไปใช้ในการวางแผนและพัฒนางานและการปรับปรุงการปฏิบัติงานต่อไป

พรศักดิ์ ปัญจพรผล (2542 : 13) ให้ความหมายว่า การปรับปรุงคุณภาพ หมายถึง การพัฒนาและปรับปรุงว่าเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ มีจุดมุ่งหมายที่จะปรับปรุงความมีประสิทธิภาพขององค์กรให้ดีกว่าเดิม

อุทุมพร จามรมาน (2543 : 2) ให้ความหมายว่า การปรับปรุงคุณภาพ หมายถึง **เป็นการปรับเปลี่ยนวิธีปฏิบัติงาน** ในทางที่ดีขึ้น ให้เกิดประสิทธิภาพหรือผลมากขึ้น

สรุปได้ว่า การปรับปรุงคุณภาพ หมายถึง การพัฒนาและปรับเปลี่ยนวิธีการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการผลิตบัณฑิตให้ได้ผลผลิตตามมาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิตใหม่ ด้านแผนดำเนินการ การเรียนการสอน กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา และระบบประกันคุณภาพ เพื่อให้ผลการทำงานนั้นผ่านเกณฑ์ระดับสูงกว่าการวัดครั้งก่อน

จากความหมายดังกล่าวพอสรุปได้ว่า การประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง การทำกิจกรรมหรือการปฏิบัติการหลักอย่างมีระบบตามแบบแผนที่กำหนดไว้ โดยมีการควบคุมคุณภาพ การตรวจสอบคุณภาพ การประเมินคุณภาพ และการปรับปรุงคุณภาพ จนทำให้เกิดความมั่นใจในคุณภาพ การดำเนินงานในแต่ละองค์ประกอบคุณภาพตามดัชนีบ่งชี้ที่กำหนด เพื่อเป็นหลักประกันแก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและสาธารณชนได้มั่นใจว่าสถาบันนั้นๆสามารถให้ผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพ

2.2 การประกันคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 6 ว่าด้วยเรื่องมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษามาตรา 47 ถึง มาตรา 51 (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา, 2547 : 4-94) ได้กำหนดไว้อย่างชัดเจนว่าการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นนโยบายหลักของรัฐ ตามแนวนโยบายการปฏิรูปการศึกษา ที่ได้กำหนดให้การศึกษาทุกระดับมีระบบการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อนำมาซึ่งการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของไทย ซึ่งในประเทศไทยได้มีระบบประกันคุณภาพการศึกษา 2 ระบบ คือ การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน และการประกันคุณภาพการศึกษาภายนอก

2.2.1 การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน เป็นระบบประกันคุณภาพทำงานโดยบุคลากรของสถานศึกษาร่วมกับหน่วยงานต้นสังกัดที่มีหน้าที่กำกับดูแลสถานศึกษา โดยคำนึงถึงความเป็นอิสระและความเป็นเลิศทางวิชาการของสถานศึกษา ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษาแต่ละแห่งและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงมีหน้าที่ร่วมกับสถานศึกษาในการจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายใน เพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้สถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชนพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม ก่อนที่จะมีพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ทบวงมหาวิทยาลัย(สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา) ตระหนักถึงความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษาโดยได้จัดทำประกาศทบวงมหาวิทยาลัย เรื่อง นโยบายและแนวปฏิบัติในการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 เพื่อเป็นแนวทางในการประกันคุณภาพการศึกษ ของสถาบันอุดมศึกษา โดยอยู่ภายใต้หลักการสำคัญสามประการ คือ การให้เสรีภาพทางวิชาการ (Academic Freedom) ความมีอิสระในการดำเนินการของสถาบัน (Institutional Autonomy) และความพร้อมของสถาบันที่จะรับการตรวจสอบคุณภาพจากภายนอกตามหลักการของความรับผิดชอบต่อที่ตรวจสอบได้ (Accountability) ซึ่งการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของสถาบันอุดมศึกษาสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ตามร่างประกาศและกฎทบวงว่าด้วยระบบหลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษาของทบวงมหาวิทยาลัย ได้กำหนดให้มีคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษภายในระดับอุดมศึกษาเพื่อจัดกรอบแนวทาง การประกันคุณภาพภายในเป็นแกนร่วม และให้แต่ละมหาวิทยาลัยได้มีอิสระในการสร้างและพัฒนาตัวบ่งชี้คุณภาพได้เองตามเอกลักษณ์ของตน

ระบบการประกันคุณภาพภายในถือเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารจัดการและต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง มีการจัดทำรายงานการประเมินตนเอง เพื่อนำไปจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัดและเพื่อเป็นการเตรียมพร้อมรับการประเมินภายนอกจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา การดำเนินงานประกันคุณภาพภายในมีวัตถุประสงค์ ดังนี้ (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา, 2547 : 4-94)

1. เพื่อทราบผลการดำเนินงานว่าบรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้มากน้อยเพียงใด
2. เพื่อให้ได้ข้อมูลนำไปสู่การวางแผนพัฒนาหรือปรับปรุงการดำเนินงานให้ได้คุณภาพและมาตรฐานตามที่กำหนด
3. เพื่อให้ได้ข้อมูลสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจดำเนินการจัดการเรียนการสอนและงานสนับสนุนการเรียนการสอน

ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินตามองค์ประกอบคุณภาพ

มหาวิทยาลัยราชภัฏดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาตามนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 โดยนำหลักในการประกันคุณภาพการศึกษาตามแนวทาง 9 องค์ประกอบของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา การกำหนดตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา มี 44 ตัวบ่งชี้ มีความครอบคลุมทุกองค์ประกอบคุณภาพและทุกมาตรฐานการอุดมศึกษา ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนการดำเนินงาน

ให้สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งกำหนดปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ ของสถาบัน ต้องจัดทำเป็นเอกสารและประกาศให้สมาชิกทุกคนในสถาบันได้ทราบอย่างทั่วถึงทั้งอาจารย์ เจ้าหน้าที่ นักศึกษา สถาบันต้องจัดทำแผนกลยุทธ์และแผนดำเนินงานที่ชัดเจนเพื่อให้บรรลุ ปรัชญา ปณิธาน และวัตถุประสงค์ของสถาบัน ประกอบด้วย 2 ตัวบ่งชี้ (1) มีการกำหนดปรัชญา หรือปณิธาน ตลอดจนมีกระบวนการพัฒนากลยุทธ์ แผนดำเนินงานและมีการกำหนดตัวบ่งชี้เพื่อวัดความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนให้ครบทุกภารกิจ (2) ร้อยละของการบรรลุเป้าหมายตามตัวบ่งชี้ของการปฏิบัติงานที่กำหนด

องค์ประกอบที่ 2 การเรียนการสอน

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ในวิชาชีพตามหลักสูตรที่กำหนด การเรียนการสอนในยุคปัจจุบันใช้หลักการของการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนั้น ภารกิจดังกล่าวจึงเกี่ยวข้องกับการกำหนดปัจจัยป้อนเข้าที่ได้มาตรฐานตามที่กำหนด ประกอบด้วย การมีอาจารย์ที่มีปริมาณและคุณภาพตามมาตรฐานหลักสูตร มีกระบวนการบริหารจัดการการเรียนการสอนที่อาศัยหลักการร่วมมือร่วมพลังของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งองค์กรภายในและภายนอกสถาบัน นอกจากนี้ยังต้องมีการวางระบบและกลไกการประกันคุณภาพการเรียนการสอน เพื่อให้ให้นักศึกษามีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ประกอบด้วย 13 ตัวบ่งชี้ (1) มีระบบและกลไกในการพัฒนาและบริหารหลักสูตร (2) มีกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (3) มีโครงการหรือกิจกรรมที่สนับสนุนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนซึ่งบุคคล องค์กร และชุมชนภายนอกมีส่วนร่วม (4) จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่าต่อจำนวนอาจารย์ประจำ (5) สัดส่วนของอาจารย์ประจำที่มีวุฒิปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอกหรือเทียบเท่าต่ออาจารย์ประจำ (6) สัดส่วนของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ (7) มีกระบวนการส่งเสริมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของคณาจารย์ (8) มีระบบและกลไกสนับสนุนให้อาจารย์ประจำทำการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน (9) ร้อยละ

ของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้งานทำและการประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี (10) ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้รับเงินเดือนเริ่มต้นเป็นไปตามเกณฑ์ (11) ระดับความพึงพอใจของนายจ้าง ผู้ประกอบการ และผู้ใช้บัณฑิต (12) ร้อยละของนักศึกษาปัจจุบันและศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาในรอบ 5 ปีที่ผ่านมาที่ได้รับการประกาศเกียรติคุณยกย่องในด้านวิชาการ วิชาชีพ คุณธรรม จริยธรรม กีฬา สุขภาพ ศิลปะและวัฒนธรรม และด้านสิ่งแวดล้อมในระดับชาติหรือนานาชาติ (13) ร้อยละของอาจารย์ประจำซึ่งมีคุณสมบัติเป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ทำหน้าที่อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ (เฉพาะสถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตและวิจัย)

องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานิสิตนักศึกษา

การดำเนินงานด้านกิจการนักศึกษาเป็นกิจกรรมที่สถาบันอุดมศึกษาสนับสนุนส่งเสริมเพื่อให้นักศึกษาเป็นบัณฑิตที่มีคุณสมบัติพร้อม นอกเหนือจากการจัดการเรียนการสอนที่จัดขึ้นตามหลักสูตร กิจกรรมการพัฒนานักศึกษาแบ่งออกได้เป็นสองส่วน คือ 1) การจัดบริการแก่นักศึกษาและศิษย์เก่าซึ่งสถาบันจัดขึ้นให้สอดคล้องกับความต้องการ และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อนักศึกษาและศิษย์เก่า และ 2) การจัดกิจกรรมนักศึกษาที่ดำเนินการโดยองค์กรนักศึกษาซึ่งได้รับการสนับสนุนส่งเสริมจากสถาบัน ทั้งนี้ เพื่อให้นักศึกษาได้พัฒนาร่างกาย อารมณ์ สังคมสติปัญญา ตลอดจนคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ ประกอบด้วย 2 ตัวอย่าง (1) มีการจัดบริการแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า (2) มีการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาที่ครบถ้วนและสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์

องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย

สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งอาจมีจุดเน้นในเรื่องการวิจัยที่แตกต่างกันขึ้นกับสภาพแวดล้อมและความพร้อมของแต่ละสถาบัน อย่างไรก็ตามทุกสถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องมีพันธกิจนี้เป็นส่วนหนึ่งของพันธกิจของสถาบัน ดังนั้น จึงต้องมีระบบและกลไกควบคุมให้สามารถดำเนินการในพันธกิจด้านนี้อย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพภายใต้จุดเน้นเฉพาะของแต่ละสถาบัน เพื่อให้ได้ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่เกิดประโยชน์ การวิจัยจะประสบความสำเร็จและเกิดประโยชน์จำเป็นต้องมีส่วนประกอบที่สำคัญสามประการ คือ 1) สถาบันต้องมีแผนการวิจัย มีระบบและกลไกตลอดจนมีการสนับสนุนทรัพยากรให้สามารถดำเนินการได้ตามแผน 2) คณาจารย์มีส่วนร่วมในการวิจัยอย่างเข้มแข็งโดยบูรณาการงานวิจัยกับการจัดการเรียนการสอนและพันธกิจด้านอื่นๆ ของสถาบัน 3) ผลงานวิจัยมีคุณภาพ มีประโยชน์ สอดคล้องยุทธศาสตร์ของชาติ และมีการเผยแพร่อย่างกว้างขวาง ประกอบด้วย 5 ตัวอย่าง (1) มีการพัฒนาระบบและกลไกในการสนับสนุนการผลิตงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ (2) มีระบบบริหารจัดการความรู้จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ (3) เงินสนับสนุนงานวิจัยและงานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกสถาบัน

ต่อจำนวนอาจารย์ประจำ (4) ร้อยละของงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ ได้รับการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาหรืออนุสิทธิบัตร หรือนำไปใช้ประโยชน์ทั้งในระดับชาติและในระดับนานาชาติต่อจำนวนอาจารย์ประจำ (5) ร้อยละของบทความวิจัยที่ได้รับการอ้างอิง (Citation) ใน refereed journal หรือในฐานะข้อมูลระดับชาติหรือระดับนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ (เฉพาะสถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตและวิจัย)

องค์ประกอบที่ 5 การบริการวิชาการแก่สังคม

การบริการวิชาการแก่สังคมเป็นหนึ่งในภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา สถาบันพึงให้บริการวิชาการแก่ชุมชน สังคม และประเทศชาติ ในรูปแบบต่างๆ ตามความถนัดและในด้านที่สถาบันมีความเชี่ยวชาญ การให้บริการวิชาการอาจให้เปล่าโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายหรืออาจคิดค่าใช้จ่ายตามความเหมาะสม ให้ทั้งองค์การภาครัฐและเอกชน องค์การอิสระ องค์การสาธารณะ ชุมชน และสังคมโดยกว้าง รูปแบบการให้บริการวิชาการมีความหลากหลาย เช่น การอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ทรัพยากรของสถาบัน เป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ ให้คำปรึกษา ให้การอบรม จัดประชุมหรือสัมมนาวิชาการ ทำงานวิจัยเพื่อตอบคำถามต่างๆ หรือเพื่อชี้แนะสังคม การให้บริการวิชาการนอกจากเป็นการทำประโยชน์ให้สังคมแล้ว สถาบันยังได้รับประโยชน์ในด้านต่างๆ คือ เพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ของอาจารย์อันจะนำมาสู่การพัฒนาหลักสูตร มีการบูรณาการเพื่อใช้ประโยชน์ทางด้านการจัดการเรียนการสอนและการวิจัย พัฒนาตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ สร้างเครือข่ายกับองค์กรต่างๆ ซึ่งเป็นแหล่งงานของนักศึกษาและเป็นการสร้างรายได้ของสถาบัน จากการให้บริการวิชาการด้วย ประกอบด้วย 5 ตัวบ่งชี้ (1) มีระบบและกลไกในการบริการทางวิชาการแก่สังคมตามเป้าหมายของสถาบัน (2) ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีส่วนร่วมในการให้บริการทางวิชาการแก่สังคมเป็นที่ปรึกษา เป็นกรรมการวิทยานิพนธ์ภายนอกสถาบัน เป็นกรรมการวิชาการ กรรมการวิชาชีพในระดับชาติหรือระดับนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ (3) ร้อยละของกิจกรรมหรือโครงการบริการวิชาการและวิชาชีพที่ตอบสนองความต้องการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของสังคม ชุมชน ประเทศชาติและนานาชาติต่ออาจารย์ประจำ (4) ร้อยละของระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ (5) จำนวนแหล่งให้บริการวิชาการและวิชาชีพที่ได้รับการยอมรับในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ (จำนวนศูนย์เครือข่าย) (เฉพาะสถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตและพัฒนาสังคม)

องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมถือเป็นพันธกิจสำคัญประการหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาจึงต้องมีระบบและกลไกควบคุมการดำเนินงานด้านนี้ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพ โดยอาจมีจุดเน้นเฉพาะที่แตกต่างกันตามปรัชญาและธรรมชาติของ

แต่ละสถาบัน และมีการบูรณาการเข้ากับการผลิตบัณฑิต งานวิจัย และการบริการวิชาการ รวมทั้งดำเนินการเพื่อให้เกิดการพัฒนามาตรฐานการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม 5 ด้าน ได้แก่ มาตรฐานด้านนโยบาย ด้านการส่งเสริม ด้านการสนับสนุน ด้านการสร้างมาตรฐาน และด้านการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม และเชื่อมโยงความรู้ท้องถิ่นสู่สากล อันจะเป็นกลไกในการฟื้นฟูอนุรักษ์ สืบสาน พัฒนา เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม รวมทั้งสร้างสรรค์ ส่งเสริมภูมิปัญญาไทยให้เป็นรากฐานการพัฒนาองค์ความรู้ที่ดีขึ้น ประกอบด้วย 3 ตัวบ่งชี้ (1) มีระบบและกลไกในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม (2) มีผลงาน หรือชิ้นงานการพัฒนาองค์ความรู้ และสร้างมาตรฐานศิลปวัฒนธรรม (เฉพาะสถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตและพัฒนาศิลปวัฒนธรรม) (3) ประสิทธิภาพในการอนุรักษ์ พัฒนาและสร้างเสริมเอกลักษณ์ ศิลปวัฒนธรรม (เฉพาะสถาบันที่เน้นการผลิตบัณฑิตและพัฒนาศิลปวัฒนธรรม)

องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ

สถาบันอุดมศึกษาต้องให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการ โดยมีสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่ในการกำกับดูแลการทำงานของสถาบันการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ ปัจจัยที่สถาบันอุดมศึกษาจะทำหน้าที่บริหารจัดการให้มีคุณภาพได้แก่ ทรัพยากรบุคคล ระบบฐานข้อมูล การบริหารความเสี่ยง การบริหารการเปลี่ยนแปลง การบริหารทรัพยากรทั้งหมด ฯลฯ เพื่อสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยใช้หลักการบริหารจัดการบ้านเมืองและสังคมที่ดี (good governance) ประกอบด้วย 9 ตัวบ่งชี้ (1) สภาพสถาบันใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการและสามารถผลักดันสถาบันให้แข่งขันได้ในระดับสากล (2) ภาวะผู้นำของผู้บริหารทุกระดับของสถาบัน (3) มีการพัฒนาสถาบันสู่องค์การเรียนรู้ (4) มีระบบและกลไกในการบริหารทรัพยากรบุคคลเพื่อพัฒนา และธำรงรักษาไว้ให้บุคลากรมีคุณภาพและประสิทธิภาพ (5) ศักยภาพของระบบฐานข้อมูลเพื่อการบริหาร การเรียนการสอน และงานวิจัย (6) ระดับความสำเร็จในการเปิดโอกาสให้บุคลากรภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา (7) ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ได้รับรางวัลผลงานทางวิชาการหรือวิชาชีพในระดับชาติหรือนานาชาติ (8) มีการนำระบบบริหารความเสี่ยงมาใช้ในกระบวนการบริหารการศึกษา (9) ระดับความสำเร็จของการถ่ายทอดตัวบ่งชี้และเป้าหมายของระดับองค์กรสู่ระดับบุคคล

องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ

การเงินและงบประมาณเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างหนึ่งของสถาบันการศึกษา โดยปกติแหล่งเงินทุนของสถาบันการศึกษาได้มาจากงบประมาณแผ่นดิน (สำหรับสถานศึกษาของรัฐ) และเงินรายได้ เช่น ค่าเล่าเรียนของนักศึกษา รายได้จากงานวิจัย บริการทางวิชาการ ค่าเช่าทรัพย์สิน ฯลฯ ผู้บริหารสถาบันการศึกษาจะต้องทำความเข้าใจกับการวิเคราะห์ทางการเงิน เช่น ค่าใช้จ่ายทั้งหมด

ต่อจำนวนนักศึกษา ทรัพย์สินถาวรต่อจำนวนนักศึกษา ค่าใช้จ่ายที่สถาบันอุดมศึกษาใช้สำหรับการผลิตบัณฑิตต่อหัว จำแนกตามกลุ่มสาขา รายได้ทั้งหมดของสถาบันการศึกษาภายหลังจากหักงบดำเนินการทั้งหมด งบประมาณในการพัฒนาอาจารย์ ความรวดเร็วในการเบิกจ่าย ร้อยละของงบประมาณที่ประหยัดให้หลังจากที่ปฏิบัติตามภารกิจทุกอย่างครบถ้วน สิ่งเหล่านี้จะเป็นการแสดงศักยภาพเชิงการบริหารจัดการด้านการเงินของสถานศึกษาที่เน้นถึงความโปร่งใส ความถูกต้อง ใช้เม็ดเงินอย่างคุ้มค่า มีประสิทธิภาพเกิดประโยชน์สูงสุด ประกอบด้วย 2 ตัวบ่งชี้ (1) มีระบบและกลไกในการจัดสรร การวิเคราะห์ค่าใช้จ่าย การตรวจสอบการเงิน และงบประมาณอย่างมีประสิทธิภาพ (2) มีการใช้ทรัพยากรภายในและภายนอกสถาบันร่วมกัน

องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ

ระบบและกลไกในการประกันคุณภาพภายใน เป็นปัจจัยสำคัญที่แสดงถึงศักยภาพการพัฒนาคุณภาพของสถาบัน โดยต้องครอบคลุมทั้งปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต ผลกระทบที่เกิดขึ้น ซึ่งจะต้องมีการพัฒนาระบบและกลไกในการประกันคุณภาพภายในอย่างต่อเนื่อง และมีกระบวนการจัดการความรู้ เพื่อให้เกิดนวัตกรรมด้านการประกันคุณภาพภายในที่เป็นลักษณะเฉพาะของสถาบัน ประกอบด้วย 3 ตัวบ่งชี้ (1) มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายในที่เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษา (2) มีระบบและกลไกการให้ความรู้และทักษะด้านการประกันคุณภาพแก่นักศึกษา (3) ระดับความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

2.2.2 การประกันคุณภาพการศึกษาภายนอก การประกันคุณภาพการศึกษาภายนอก เป็นการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาโดย “สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)” หรือเรียกชื่อย่อว่า “สอ.พ.” พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งต้องได้รับการประเมินคุณภาพภายนอกอย่างน้อย 1 ครั้ง ในทุกรอบ 5 ปี นับตั้งแต่การประเมินครั้งสุดท้ายและเสนอผลการประเมินต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา ได้ดำเนินการประเมินคุณภาพภายนอกรอบแรก ตั้งแต่ พ.ศ. 2544 ถึง พ.ศ. 2548 ปัจจุบันอยู่ระหว่างประเมินคุณภาพภายนอกรอบที่สอง ตั้งแต่ พ.ศ. 2549 ถึง พ.ศ. 2553 การประเมินคุณภาพภายนอกรอบที่สองมีความแตกต่างที่สำคัญจากการประเมินรอบแรก 3 ประการ ประการแรก เป็นการประเมินทั้งระดับสถาบันและกลุ่มสาขาวิชา ประการที่สอง เป็นการประเมินตามจุดเน้นของสถาบันแบ่งเป็น 3 ด้าน สถาบันจะเลือกเน้นด้าน 1) การวิจัย หรือพัฒนาสังคม 2) พัฒนาศิลปและวัฒนธรรม 3) เลือกเน้นเฉพาะการผลิตบัณฑิต ทั้งนี้ ได้การกำหนดตัวบ่งชี้เฉพาะจำนวนหนึ่งที่สถาบันจะต้องถูก

ประเมินตามจุดเน้น นอกเหนือจากตัวบ่งชี้ร่วม ประการที่สาม การประเมินภายนอกรอบที่สอง เป็นการประเมินเพื่อรับรองมาตรฐานคุณภาพทั้งระดับสถาบันและกลุ่มสาขาวิชา หมายถึง ทุกตัวบ่งชี้จำเป็นต้องมีเกณฑ์กำกับเพื่อตัดสินคุณภาพว่าผ่านการรับรองตามมาตรฐานคุณภาพ หรือผ่านการรับรองแบบมีเงื่อนไข หรือไม่ผ่านการรับรอง

สรุปได้ว่า ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาในประเทศไทยประกอบด้วยระบบการประกันคุณภาพภายในและระบบการประกันคุณภาพภายนอก ซึ่งถือได้ว่าเป็นการปฏิบัติเพื่อให้เกิดคุณภาพ มีการควบคุมและการตรวจสอบคุณภาพ ซึ่งสถาบันการศึกษาสามารถนำมาปรับใช้ได้โดยให้สอดคล้องกับลักษณะพื้นฐานของสถาบัน ทั้งนี้จะต้องอาศัยความร่วมมือของบุคลากรที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการทำงานมีลักษณะเป็นวัฒนธรรมคุณภาพซึ่งจะต้องใช้เวลาและมีความอดทนต่อการเปลี่ยนแปลงเพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่ดีขึ้น

2.2.3 สถาบันอุดมศึกษากับการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา

สถาบันอุดมศึกษามีหน้าที่ดังนี้ (สำนักงานมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา, 2548: 15)

1. พัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายใน ตั้งแต่ระดับภาควิชาหรือกลุ่มวิชา คณะวิชา และสถาบันโดยรวม
2. ดำเนินการตรวจสอบและพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาตามระบบการประกันคุณภาพภายใน ที่สถาบันและหน่วยงานต้นสังกัดได้พัฒนาขึ้น
3. จัดทำรายงานประจำปีซึ่งเป็นผลจากการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน
4. จัดทำข้อมูล เอกสาร หลักฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับสถาบัน และเตรียมความพร้อมอื่นๆ เพื่อการตรวจสอบและประเมินคุณภาพภายนอก
5. ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัด

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาทำหน้าที่ประเมินคุณภาพการศึกษา ประเมินผลการจัดการศึกษา ตามตัวบ่งชี้ ตามมาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษา ยึดตามกรอบพันธกิจและประเภทของสถาบันอุดมศึกษา สถาบันอุดมศึกษามีหน้าที่ในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาและดำเนินการตามภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการผลิตบัณฑิต การวิจัย การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ให้มีคุณภาพและได้ตามมาตรฐานการศึกษา รวมทั้งพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายใน และจัดทำรายงานประจำปีการศึกษา

ความสัมพันธ์ระหว่างการประกันคุณภาพภายในกับการประเมินคุณภาพภายนอก

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 48 ระบุว่า “ให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาและให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง” มาตรา 49 ระบุว่า การประเมินคุณภาพภายนอก “ให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา มีฐานะเป็นองค์การมหาชนทำหน้าที่พัฒนาเกณฑ์วิธีการประเมินคุณภาพภายนอกและทำการประเมินผลการจัดการศึกษาเพื่อให้มีการตรวจสอบคุณภาพของสถานศึกษา”

การประกันคุณภาพการศึกษาภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาลงปฏิบัติที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการควบคุมดูแลปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพ มีการตรวจสอบติดตามและประเมินผลการดำเนินงานเพื่อนำไปสู่การพัฒนาปรับปรุงคุณภาพอย่างสม่ำเสมอ ด้วยเหตุนี้ระบบประกันคุณภาพภายในจึงต้องดูแลทั้งปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิต

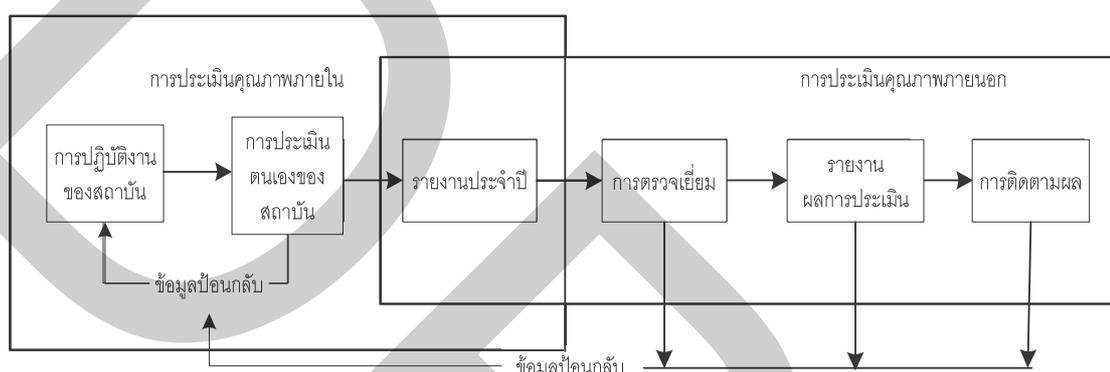
การประกันคุณภาพภายใน เป็นการพัฒนาคุณภาพ การประเมินผล การติดตามตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาจากภายใน โดยบุคลากรของสถาบันอุดมศึกษานั้นเอง หรือโดยหน่วยงานต้นสังกัดที่มีหน้าที่กำกับดูแลสถาบันอุดมศึกษานั้น ส่วนการประเมินคุณภาพภายนอกเป็นการประเมินคุณภาพการจัดการศึกษา การติดตาม การตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาซึ่งกระทำโดยหน่วยงานภายนอกหรือผู้ประเมินภายนอก

การประเมินคุณภาพภายนอกจะใช้ตัวบ่งชี้ตามมาตรฐานต่างๆ ในการประเมินผลการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษา รวมทั้งการตรวจเยี่ยมสถานศึกษา ซึ่งในการประเมินจะต้องคำนึงถึงปรัชญา พันธกิจ และลักษณะการเรียนการสอนของแต่ละสถาบันอุดมศึกษา โดยสถาบันอุดมศึกษาจะต้องมีการจัดทำรายงานประจำปี เตรียมเอกสาร ข้อมูล ในด้านต่างๆ รวมถึงข้อมูลตามตัวบ่งชี้ เพื่อพร้อมรับการประเมินภายนอกจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา, 2549: 16)

รายงานประจำปีของสถาบันอุดมศึกษาจะช่วยให้คณะผู้ประเมินภายนอกสามารถวางแผนเพื่อรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลและประเมินคุณภาพของสถาบันได้ภายในเวลาอันรวดเร็ว การประเมินตนเองจึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญอย่างหนึ่งของการประเมินคุณภาพภายนอก การประเมินตนเอง มิได้มีความหมายเฉพาะการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งเป็นผลจากกระบวนการจัดการเรียนการสอน การวิจัยและการบริการสังคมแต่เพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่ยัง

หมายถึงกระบวนการดำเนินงานบริหารจัดการทุกด้านตามสภาพที่เป็นอยู่จริงของสถาบันอุดมศึกษา (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา, 2549:17)

ดังนั้น การประเมินคุณภาพภายนอกจึงเป็นการประเมินตามสภาพเป็นจริงของ ข้อมูล ได้แก่ สภาพการจัดการเรียนการสอน การบริหารจัดการและการบริการ การประเมินคุณภาพภายนอกเป็นการประเมินอย่างต่อเนื่องมาจากการประเมินคุณภาพภายในของสถาบัน จึงเป็นการยืนยันผลของการประเมินภายในที่ประเมินโดยบุคลากรของสถาบันอุดมศึกษา

ภาพที่ 2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างการประกันคุณภาพภายในกับการประเมินคุณภาพภายนอก
ที่มา : สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา, 2549 : 17

จากแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาและการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในกับมาตรฐานการอุดมศึกษา และภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษาในการผลิตบัณฑิต เพื่อเป็นกำลังของชาติและปัญหาคุณภาพบัณฑิต ที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยนำแนวคิดการประกันคุณภาพการศึกษา และมาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิตของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินผลคุณภาพการศึกษา มาเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในกับมาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ในกรุงเทพมหานคร

2.3 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

การประกันคุณภาพภายใน เป็นการสร้างระบบและกลไกในการควบคุม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานของสถานศึกษาให้เป็นไปตามนโยบาย เป้าหมายและระดับคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดโดยสถานศึกษาและหรือหน่วยงานต้นสังกัด ให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการ

บริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องมีการจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายในเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและเปิดเผยต่อสาธารณชนเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาและเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก ผู้วิจัยได้ศึกษาการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏ 3 แห่ง โดยทั้ง 3 แห่งเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏที่อยู่ในภาคเหนือ ภาคอีสาน ภาคกลาง และยังเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏที่มีขนาดใกล้เคียงกัน รวมทั้งมีระบบและกลไกในการพัฒนาคุณภาพ การตรวจสอบคุณภาพ การประเมินคุณภาพซึ่งมีการกำหนดกระบวนการไว้อย่างชัดเจน

2.3.1 มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

สภามหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางได้กำหนดนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อเป็นแนวทางการดำเนินงานการประกันคุณภาพ ดังนี้ 1) มหาวิทยาลัยจะต้องพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพให้เป็นส่วนหนึ่งของการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัย 2) จัดทำมาตรฐานคุณภาพ ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การประเมินคุณภาพที่เหมาะสม 3) ต้องพัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศตามมาตรฐานอุดมศึกษาอย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ 4) ต้องส่งเสริมให้ระบบและกลไกการประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัยกระจายลงสู่ระดับบุคคล 5) ต้องนำระบบการจัดการความรู้มาเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาองค์ความรู้ขององค์กรทุกๆ องค์กร 6) ต้องจัดให้มีกลไกการประเมินคุณภาพจากภายนอกที่นอกเหนือจากการประเมินภายในจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา 7) จะต้องเปิดเผยข้อมูลและเผยแพร่ผลงานตามพันธกิจของมหาวิทยาลัยสู่สาธารณะอย่างต่อเนื่อง 8) จะต้องดำเนินการประชาสัมพันธ์ การให้ความรู้ และการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของนักศึกษา คณาจารย์ และบุคลากร 9) ต้องศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต และเปิดโอกาสให้ประชาชนและผู้เกี่ยวข้องเสนอแนะแนวทางการดำเนินงานและปรับปรุงผลการดำเนินงาน 10) ต้องทำรายงานประจำปีทุกสิ้นปีงบประมาณ เพื่อรายงานผลการดำเนินงานและคุณภาพของผลผลิตทางการศึกษาเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด และเผยแพร่โดยรายงานตามมาตรฐานคุณภาพของมหาวิทยาลัย

ระบบการประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง เป็นการดำเนินงานภายในมหาวิทยาลัย โดยมีระบบและกลไกควบคุม ติดตามตรวจสอบ และประเมินผลอย่างต่อเนื่อง โดยบุคลากรของมหาวิทยาลัย ได้แก่ คณะกรรมการประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัยที่มหาวิทยาลัยแต่งตั้ง จนทำให้เกิดความมั่นใจว่าการดำเนินงานมีคุณภาพและมาตรฐาน มหาวิทยาลัยได้กำหนดกระบวนการประกันคุณภาพภายในไว้ 3 ขั้นตอน

1. การพัฒนาคุณภาพ เป็นการดำเนินการ 2 ส่วน ได้แก่

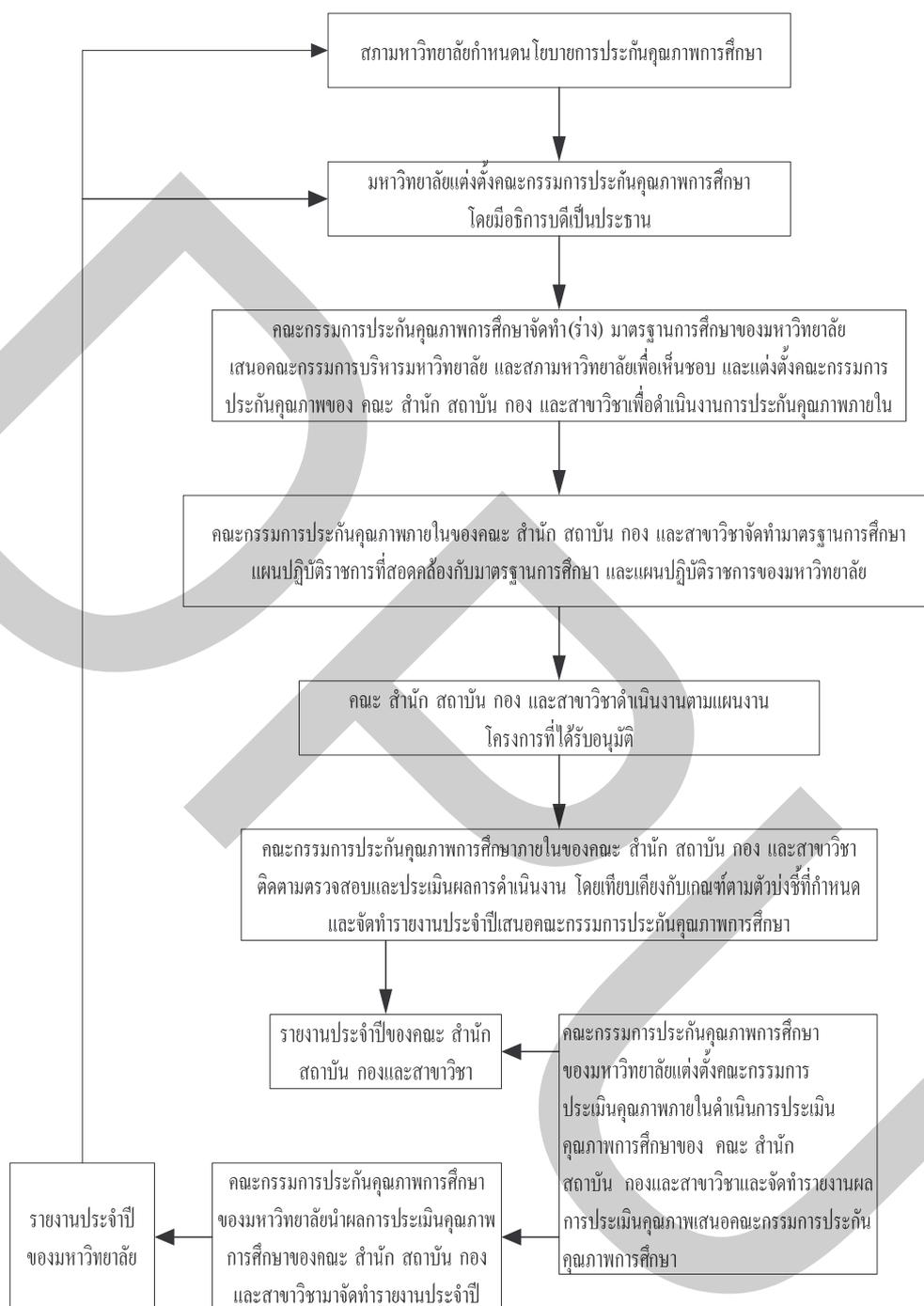
1) การกำหนดมาตรฐานคุณภาพของมหาวิทยาลัย เป็นการจัดทำรายละเอียด ลักษณะที่มีคุณภาพว่าในแต่ละด้านเป็นเช่นไร มหาวิทยาลัยได้กำหนดมาตรฐานให้มีความ สอดคล้องกับภารกิจ 2) การดำเนินการสู่การมีมาตรฐานคุณภาพที่กำหนด การดำเนินการ ขั้นตอนนี้เป็นการจัดทำแผนปฏิบัติการราชการของมหาวิทยาลัย

2. การตรวจสอบคุณภาพ

การดำเนินการตรวจสอบข้อมูลสารสนเทศของปัจจัย กระบวนการ ผลผลิต และผลลัพธ์ของการดำเนินการตามภารกิจ โดยคณะกรรมการประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัย เพื่อให้ทราบถึงประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการดำเนินการตามโครงการ ซึ่งจะทำได้สามารถ ปรับปรุง แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการดำเนินการได้ทันที่ และการตัดสินใจในการ ดำเนินการต่อ ขยายการดำเนินการ หรือหยุดการดำเนินการ

3. การประเมินคุณภาพภายใน

กระบวนการต่อเนื่องจากการตรวจสอบคุณภาพ แต่เน้นการวิเคราะห์ เปรียบเทียบผลการดำเนินการกับเกณฑ์ตามตัวบ่งชี้ในมาตรฐานต่างๆ ข้อมูลที่ได้จากการประเมิน คุณภาพภายในต้องนำไปใช้ในการปรับปรุง และพัฒนาการดำเนินงาน การประเมินคุณภาพภายใน มหาวิทยาลัย คณะ สำนัก สถาบัน กอง สาขาวิชา และหน่วยงานภายในมีการดำเนินการก่อนสิ้น ปีงบประมาณ โดยคณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย

ภาพที่ 2.2 กลไกการประกันคุณภาพมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

ที่มา : คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง 2550 : 11

2.3.2 มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ เป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น จัดตั้งขึ้นเพื่อรองรับระบบการจัดการศึกษา และเพื่อผลิตบัณฑิตให้สามารถเข้าสู่ตลาดแรงงานอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ จึงเห็นควรเร่งรัดให้มีการพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายใน เพื่อสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาคุณภาพและการบริหารจัดการการศึกษา ให้บรรลุ ปรัชญา พันธกิจ และวัตถุประสงค์ ตามนโยบายของมหาวิทยาลัยที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ ได้พิจารณาเห็นสมควร ดำเนินการส่งเสริมและพัฒนาการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและมีคุณภาพตามมาตรฐานสากล เพื่อให้การดำเนินงานด้านคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยเป็นไปอย่างมีระบบกลไกที่เหมาะสม และให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏจึงได้กำหนด นโยบายการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงาน ดังนี้

1. เร่งรัดให้มีการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ประกอบด้วย มาตรการส่งเสริมการควบคุม การตรวจสอบและการประเมินผลคุณภาพการจัดการศึกษา การบริหารและการจัดการ
2. เร่งรัดให้มีกลไกการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาในทุกระดับ
3. เร่งดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยระยะเริ่มแรกให้มุ่งเน้นคุณภาพบัณฑิต การบริหารและการจัดการ
4. เร่งรัดให้มีการพัฒนาความร่วมมือระหว่าง มหาวิทยาลัย บุคคล องค์กร และหน่วยงานภายนอกมหาวิทยาลัยราชภัฏ ในกิจกรรมประกันคุณภาพการศึกษา
5. ส่งเสริมให้มีการนำข้อมูลข่าวสาร และผลงานจากกิจกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏมาเผยแพร่ต่อสังคมภายนอกได้ทราบ

ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา เป็นกระบวนการหรือการดำเนินการที่จะสร้างความมั่นใจในคุณภาพ และเป็นหลักการประกันคุณภาพต่อลูกค้า มุ่งให้เกิดผลผลิตที่มีคุณภาพมาตรฐาน จนเป็นที่ยอมรับของลูกค้าได้ตลอดไป ประกอบด้วย

1. การควบคุมคุณภาพการศึกษา (Quality Control) ประกอบด้วย

- 1.1 การควบคุมคุณภาพการศึกษา ประกอบด้วย การกำหนด ปรัชญา วิสัยทัศน์ พันธกิจ นโยบาย วัตถุประสงค์ การวางแผน และการปฏิบัติงาน
- 1.2 การกำหนด ปัจจัย องค์กรประกอบ ที่มีผลต่อคุณภาพการศึกษา
- 1.3 การกำหนด ดัชนีบ่งชี้
- 1.4 การกำหนด เกณฑ์การตรวจสอบ
- 1.5 การรวบรวม หลักฐานอ้างอิงตามกิจกรรมที่ทำเป็นรายดัชนีบ่งชี้

2. การตรวจสอบคุณภาพการศึกษา (Quality Audit)

ตามหลักฐานหรือร่องรอยของการดำเนินการตามแผนงานฯ เพื่อติดตามความก้าวหน้าของการดำเนินการตามแผนงานฯ โดยตรวจดูจาก Self Assessment Report (SAR) และประเมินผลของการดำเนินการว่ามี จุดแข็ง / จุดอ่อน อะไรบ้าง โดยมีการตรวจสอบจากผู้ตรวจสอบภายใน และการตรวจสอบโดยผู้ตรวจสอบจากภายนอก

3. การประเมินคุณภาพการศึกษา (Quality Assessment)

3.1 กัลยาณมิตรทางวิชาการจากภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏ

3.2 สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ซึ่ง
จะทำการประเมินคุณภาพทุก 5 ปี

2.3.3 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

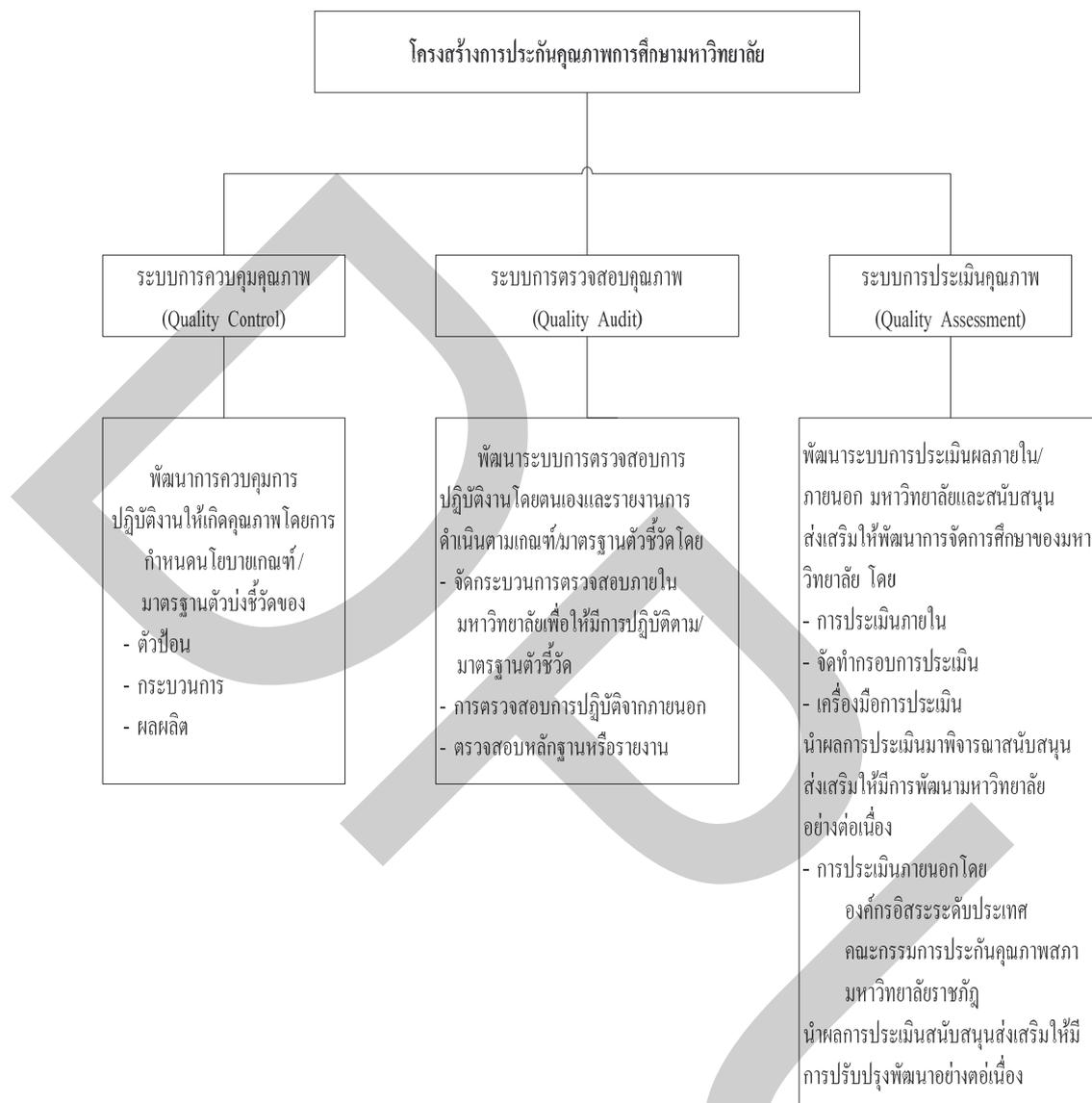
การดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมเป็นไปอย่างมีระบบและกลไกที่เหมาะสม สอดคล้องกับนโยบายและแนวทางดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันราชภัฏ พ.ศ. 2539 เป็นไปตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และสอดคล้องกับพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม จึงกำหนดนโยบายและแนวปฏิบัติในการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ดังนี้ 1) พัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาและมาตรฐานการศึกษาให้สอดคล้องกับกระบวนการดำเนินการภายใน 2) สนับสนุนและส่งเสริมให้ทุกหน่วยงานจัดทำระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจนและสอดคล้องกับมหาวิทยาลัย 3) ดำเนินการตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานของทุกหน่วยงานเป็นประจำภายใต้กรอบและมาตรฐานที่กำหนด 4) ผู้บริหารของหน่วยงานและของมหาวิทยาลัยจะต้องนำข้อมูลที่ได้จากรายงานสรุปผลการตรวจสอบและการประเมินของคณะกรรมการผู้ตรวจสอบและประเมินของมหาวิทยาลัย 5) สนับสนุนและส่งเสริมระบบเครือข่ายความร่วมมือ การมีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพศึกษากับสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ

ระบบการควบคุมคุณภาพ หมายถึง การทำกิจกรรมหรือปฏิบัติการเพื่อควบคุมมาตรฐานการศึกษา ที่มีการกำหนดนโยบายและแนวปฏิบัติ โดยผู้บริหารและบุคลากรที่เกี่ยวข้องรับผิดชอบการดำเนินการควบคุม ตรวจสอบ และประเมินคุณภาพอย่างต่อเนื่อง มีกลไกการดำเนินงาน มีการกำหนดมาตรฐาน/ตัวบ่งชี้คุณภาพ และมีการนำข้อมูลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

กลไกการควบคุมคุณภาพ หมายถึง กระบวนการหรือแนวปฏิบัติในการควบคุมคุณภาพปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อคุณภาพการศึกษา ซึ่งหน่วยงานที่ดูแลให้กลไกควบคุมคุณภาพดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม แบ่งเป็น 2 ส่วน 1) การประกันคุณภาพภายใน 2) การประเมินคุณภาพการศึกษากายนอก

การประกันคุณภาพภายใน หมายถึง การดำเนินการภายในที่ทำให้การจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยมีคุณภาพ โดยมีระบบควบคุม ตรวจสอบ และประเมินคุณภาพทั้งระดับมหาวิทยาลัย คณะ ศูนย์ สำนัก โปรแกรมวิชา และฝ่ายอย่างต่อเนื่อง และพัฒนาเพื่อให้เชื่อมั่นว่ามหาวิทยาลัยได้ดำเนินงานครบถ้วนตามพันธกิจและบรรลุมิติวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ

ภาพที่ 2.3 โครงสร้างการประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยนครปฐม

ที่มา : คู่มือประกันคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัยนครปฐม 2551: 19

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.4.1 งานวิจัยในประเทศไทย

ธัญญาทิพย์ บุรณพันธุ์วิวัฒน์ (2544: 94) ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาและอุปสรรคสำคัญในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา คือ ความร่วมมือในการทำงานร่วมกันของบุคลากร และบุคลากรยังขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษา ผู้บริหารควรดำเนินการแก้ไขปรับปรุงโดยจัดอบรมให้ความรู้ในเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาให้บุคลากรทุกฝ่ายมีความรู้ ความเข้าใจตรงกัน ดำเนินการวางแผนการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาให้เป็นระบบ และลงมือดำเนินการอย่างจริงจังและต่อเนื่องต่อไป

วันชัย ศิริชนะ (2543) ได้ศึกษาเรื่อง “การพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา สำหรับสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย” ผลการวิจัยพบว่าระบบประกันคุณภาพการศึกษาของทุกประเทศที่ศึกษาได้เน้นถึงหลักการในเรื่องความเป็นอิสระ (Autonomy) ควบคู่ไปกับความพร้อมที่จะรับการตรวจสอบจากภายนอก ของสถาบันอุดมศึกษา ทั้งนี้โดยที่แต่ละประเทศมีกลไกการดำเนินงานและวิธีการในรายละเอียดที่แตกต่างกันออกไป ตามประสบการณ์และจารีตนิยมของตน สำหรับรูปแบบการประกันคุณภาพในระดับอุดมศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยที่พัฒนาขึ้น ได้ใช้กระบวนการรับรองวิทยฐานะ โดยแบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ แบบที่ 1 ใช้ระบบตรวจสอบกลไกการควบคุมคุณภาพทางวิชาการภายในที่สถาบันได้จัดให้มีขึ้น โดยลักษณะนี้จะใช้กับสถาบันอุดมศึกษาหรือหลักสูตรที่เปิดดำเนินการไปแล้วและเป็นระบบที่เป็นไปโดยความสมัครใจ แบบที่ 2 ใช้ระบบการตรวจสอบผลการดำเนินการสำหรับสถาบันหรือหลักสูตรที่ขอจัดตั้งหรือเปิดดำเนินการใหม่ เมื่อเห็นว่ามาตรฐานและเกณฑ์การดำเนินการเหมาะสมก็ให้การรับรองวิทยฐานะ โดยทั้งสองระบบมุ่งเน้นการกระตุ้นให้สถาบันอุดมศึกษามีอิสระในการกำกับดูแลตนเอง โดยการสร้างระบบควบคุมคุณภาพ ติดตามตรวจสอบการดำเนินงานของตนขึ้นด้วยตนเอง

จุรีวรรณ มณีแสง (2543) ได้ศึกษาเรื่อง “การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพของสถาบันการศึกษาพยาบาลเอกชน” ผลการวิจัยพบว่า ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาสำหรับสถาบันการศึกษาพยาบาลเอกชนที่พัฒนาขึ้น ประกอบด้วย โครงสร้างระบบและการบริหารระบบ ขั้นตอนกระบวนการกิจกรรมในระบบ และองค์ประกอบคุณภาพ ดังนี้ และรายการตรวจสอบ ขั้นตอนกระบวนการและกิจกรรมมีดังนี้ การประกันคุณภาพภายใน และการประกันคุณภาพภายนอก การประกันคุณภาพภายในประกอบด้วย 1) กระบวนการควบคุมคุณภาพ ซึ่งมีกิจกรรมสำคัญ 3 กิจกรรม คือ กิจกรรมกำหนดองค์ประกอบคุณภาพและดัชนีชี้วัดคุณภาพ กิจกรรมดำเนินงานในการ

ควบคุมคุณภาพและปรับปรุงคุณภาพที่เป็นไปอย่างต่อเนื่อง และกิจกรรมการเตรียมความพร้อมเพื่อการตรวจสอบและจัดทำรายงานการศึกษาตนเอง 2) กระบวนการตรวจสอบและการประเมินคุณภาพภายในมี 3 กิจกรรม คือ การศึกษารายงานการศึกษาตนเอง การดำเนินการตรวจสอบและประเมินคุณภาพภายใน และการจัดทำรายงานการตรวจสอบ 3) กระบวนการปรับปรุงคุณภาพและการเตรียมความพร้อมเพื่อการประกันคุณภาพจากภายนอกมี 4 กิจกรรม คือ การศึกษารายงานการตรวจสอบ การปรับปรุงคุณภาพ การจัดทำรายงานการประเมินตนเอง และการดำเนินการตามขั้นตอนที่กำหนดโดยหน่วยงานภายนอกที่ประเมินและเป็นผู้ให้การรับรองสถาบัน

การประกันคุณภาพภายนอกมี 3 กระบวนการ คือ 1) กระบวนการตรวจสอบคุณภาพจากภายนอก ประกอบด้วย 4 กิจกรรม คือ หน่วยงานภายนอกแต่งตั้งกรรมการตรวจสอบและประเมินคณะกรรมการศึกษารายงานการประเมินตนเองของสถาบัน ดำเนินการตรวจสอบตรวจเยี่ยมและการจัดทำรายงานการตรวจสอบ 2) การประเมินคุณภาพจากภายนอก มี 2 กิจกรรม คือ การศึกษารายงานการตรวจสอบและรายงานการประเมินตนเองของสถาบันและทำการประเมิน 3) กระบวนการพิจารณารับรองสถาบัน ประกอบด้วย 2 กิจกรรม คือ การพิจารณาตัดสินให้การรับรองสถาบันหรือไม่รับรอง และการแจ้งผลต่อสถาบัน

พงศ์เทพ จิระโร (2546) ได้ศึกษาเรื่อง “การพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพภายในสำหรับการศึกษาเฉพาะทางของกองทัพเรือ” ผลการวิจัยพบว่า มาตรฐานคุณภาพการศึกษาของกองทัพเรือที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วย 8 มาตรฐานทั้งระดับอุดมศึกษา และระดับอุดมศึกษาดำกว่าปริญญาตรี โดยในระดับอุดมศึกษาปริญญาตรีประกอบด้วยตัวบ่งชี้ที่แสดงความเป็นเฉพาะทางของกองทัพเรือ จำนวน 21 ตัวบ่งชี้ ส่วนที่สอดคล้องกับ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา จำนวน 14 ตัวบ่งชี้ รวมเป็น 46 ตัวบ่งชี้ ส่วนในระดับอุดมศึกษาดำกว่าปริญญาประกอบด้วยตัวบ่งชี้ที่แสดงความเป็นเฉพาะทางของกองทัพเรือจำนวน 17 ตัวบ่งชี้ และมีส่วนที่สอดคล้องกับ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา จำนวน 29 ตัวบ่งชี้ รวมเป็น 46 ตัวบ่งชี้

สำหรับระบบประกันคุณภาพการศึกษาของกองทัพเรือที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วย 4 กิจกรรมหลักได้แก่ การประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา การประเมินคุณภาพการศึกษาระดับกองทัพเรือ การนิเทศงานประกันคุณภาพการศึกษา และการประเมินระบบประกันคุณภาพการศึกษาของกองทัพเรือ

การประเมินระบบประกันคุณภาพการศึกษาหลักการทดลองใช้พบว่า ความรู้ และการปฏิบัติ ของบุคลากรเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทักษะความสามารถหลังการทดลองใช้ระบบประกันคุณภาพการศึกษามีพัฒนาการเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกทักษะ กระบวนการ

ประกันคุณภาพภายใน กิจกรรมการนิเทศ กิจกรรมการประเมินคุณภาพ การให้ข้อมูลย้อนกลับ มีความเห็นด้วยในการนำมาใช้ในระดั้มาก การประเมินผลการดำเนินงานเกือบทุกรายการมีความเห็นด้วยในการนำมาใช้ระดั้มาก

ชุดินันท์ อธิธิรัตน (2546 : บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง รูปแบบการจัดการการประเมินคุณภาพภายนอกสถาบันอุดมศึกษาไทย พบว่า จากการวิเคราะห์พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ และ พ.ร.ฎ. จัดตั้งสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) พ.ศ. 2543 จะเห็นถึงกรอบการประเมินคุณภาพภายนอก โดยในกรอบการประเมิน แสดงถึงภาพรวม คือ การกำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน ส่วนในการดำเนินการ ได้มีการมอบหมายให้หน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องรับผิดชอบ สำหรับรายละเอียดในการดำเนินงานแต่ละหน่วยงานที่รับผิดชอบสามารถกำหนดแนวทางเองได้ ในส่วนของการประเมินคุณภาพภายนอกได้มีตราพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การอิสระในลักษณะองค์การมหาชนขึ้นมารับผิดชอบเป็นการเฉพาะ

สำหรับการวิเคราะห์สาระการจัดการการประเมินคุณภาพภายนอกของในประเทศและต่างประเทศจำนวน 5 ประเทศ อันได้แก่ ประเทศสหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร นิวซีแลนด์ ออสเตรเลีย และประเทศไทย โดยคำนึงถึงกรอบการประเมินคุณภาพภายนอก ผลการวิเคราะห์ สาระพบว่าในการประเมินคุณภาพภายนอก จะต้องเกี่ยวข้องกับจุดประสงค์ของการประเมิน แบบแผนของการประเมิน ผู้ประเมิน รายงานผลการประเมิน การติดตามผล การส่งเสริมคุณภาพ และผลกระทบของการประเมินคุณภาพภายนอกต่อสถาบันอุดมศึกษา

องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการจัดการการประเมินคุณภาพภายนอกสถาบันอุดมศึกษาไทยมี 7 องค์ประกอบ คือ หลักการและแนวปฏิบัติในการประเมินคุณภาพภายนอก ประเด็นในการประเมิน การจัดคณะผู้ประเมิน การคัดเลือกผู้ประเมิน วิธีการคัดเลือกและประเมินผลผู้ประเมินด้านจรรยาบรรณ ทักษะผู้ประเมิน และการประเมินคุณภาพภายนอกในอนาคต

รูปแบบการจัดการการประเมินคุณภาพภายนอกสถาบันอุดมศึกษาไทยเป็นรูปแบบที่แสดงถึงจุดประสงค์ และแนวปฏิบัติในการประเมินคุณภาพภายนอก แนวปฏิบัตินี้มีการดำเนินงานในเรื่องการเตรียมผู้ประเมิน การจัดให้มีการตรวจเยี่ยม การจัดทำรายงานการประเมิน ตลอดจนการติดตามผล การส่งเสริมเพื่อพัฒนาคุณภาพและผลกระทบของการประเมินคุณภาพภายนอกต่อสถาบันอุดมศึกษา ในการดำเนินทั้ง 4 ด้านนี้ เป็นการดำเนินงานตามหลักการบริหารที่เป็นระบบครบวงจรคุณภาพ (PDCA) คือ มีการวางแผน ปฏิบัติตามแผน การตรวจสอบและประเมินผล และการนำผลการประเมินมาปรับปรุงงาน

สุทธิชัย คนกาญจน์ (2547) นำเสนอผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาตัวบ่งชี้คุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ สรุปว่าองค์ประกอบและตัวบ่งชี้คุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่พัฒนาได้ พบว่ามี 7 องค์ประกอบ 16 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 ด้านคุณภาพของการผลิตบัณฑิต จำนวน 3 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย 1) มีระบบการจัดเก็บข้อมูลเพื่อการตรวจสอบภายในของสถาบัน 2) มีการพัฒนาโครงสร้างและระบบภายในอย่างต่อเนื่อง 3) มีการสนับสนุนการจัดกิจกรรมทางวิชาการเพื่อพัฒนาบัณฑิตให้เป็นบัณฑิตในอุดมคติ

องค์ประกอบที่ 2 ด้านความเสมอภาคในการเข้าสู่สถาบันอุดมศึกษา จำนวน 3 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย 1) มีงบประมาณจัดสรรสำหรับนักศึกษาที่มีความตั้งใจและเรียนดี ประพฤติดีแต่ขาดทุนทรัพย์ 2) มีระบบการคัดเลือกผู้เข้าศึกษาที่มีประสิทธิภาพ 3) มีระบบที่เอื้อต่อการเรียนรู้ด้วยสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้เท่าเทียมกันทุกคน

องค์ประกอบที่ 3 ด้านประสิทธิภาพในการบริหารจัดการอุดมศึกษา กลุ่มที่หนึ่ง จำนวน 2 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย 1) ต้นทุนการผลิตโดยรวมต่อหัวนักศึกษาที่มีความตั้งใจและเรียนดี 2) จำนวนครั้งของการให้บริการของหน่วยงานที่สนับสนุนการเรียนการสอน

องค์ประกอบที่ 4 ด้านประสิทธิภาพในการบริหารจัดการอุดมศึกษา กลุ่มที่สอง จำนวน 2 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย 1) มีกระบวนการจัดสรรงบประมาณที่เหมาะสมโปร่งใสตรวจสอบได้ 2) มีระบบการบริหารงานห้องสมุดที่เอื้อต่อการศึกษาค้นคว้าอย่างเพียงพอตามความต้องการและจำนวนนักศึกษา

องค์ประกอบที่ 5 ด้านการผลิตบัณฑิตตามความต้องการของสังคม 1 ตัวบ่งชี้ คืออัตราส่วนผู้สำเร็จการศึกษาตามเป้าหมายของหลักสูตร

องค์ประกอบที่ 6 ด้านความเป็นสากล จำนวน 2 ตัวบ่งชี้ คือ 1) สถาบันมีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่ได้มาตรฐานสากล 2) มีการจัดหลักสูตรร่วมกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษาทั้งในและต่างประเทศ

องค์ประกอบที่ 7 ด้านการบริหารจัดการการศึกษาร่วมกับภาคเอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 3 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย 1) องค์กรที่ให้ความร่วมมือสำหรับการฝึกปฏิบัติของนักศึกษา 2) จำนวนการให้บริการด้านอาคารสถานที่เพื่อจัดกิจกรรมต่างๆ แก่ชุมชน 3) จำนวนการให้บริการทางวิชาการแก่สังคมและชุมชน

ดำรง ทวีแสงสกุลไทย (2548) ได้ศึกษาเปรียบเทียบระบบประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา ระหว่างประเทศไทยกับภูมิภาคอาเซียนและกลุ่มทวีปยุโรป โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมระบบกลไก และการพัฒนาด้านการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษาของภูมิภาคต่างๆ เพื่อ

ใช้เป็นแม่แบบในการพัฒนาและเสนอแนวทางสำหรับการประเมินรอบที่ 2 ของ สมศ. ผลการวิจัยสรุปได้ว่าการประกันคุณภาพการศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ระบบ คือระบบการประกันคุณภาพภายในและระบบการประกันคุณภาพภายนอก โดยทั้ง 2 ระบบรัฐบาลของแต่ละประเทศเป็นองค์กรที่มีบทบาทสำคัญในการผลักดันและสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาและปรับปรุงระบบ ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ในการประเมินมีความเป็นรูปธรรมมากขึ้น วัตถุประสงค์ในการประกันคุณภาพคือการสร้างความเป็นมาตรฐานในด้านการศึกษภายในประเทศและภูมิภาค อันจะนำไปสู่ความเชื่อมโยงความร่วมมือ รวมถึงการแลกเปลี่ยนสารสนเทศ กิจกรรม การถ่ายโอนหน่วยกิต และแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างประเทศในแบบบูรณาการ ผลการวิจัยยังได้นำเสนอแนวทางเพื่อใช้ในการประกันคุณภาพรอบที่ 2 ที่จะประกอบด้วย 6 มาตรฐาน 22 ตัวบ่งชี้ สำหรับปริญญาบัณฑิต และ 1 มาตรฐาน 9 ตัวบ่งชี้ สำหรับบัณฑิตศึกษา โดยกำหนดน้ำหนักความสำคัญตัวบ่งชี้ รวม 6 มาตรฐาน ไว้เท่ากับ 1,000 คะแนน มาตรฐานที่ 7 อีก 100 คะแนน และประเมินแต่ละตัวบ่งชี้ด้วยเกณฑ์ 6 ระดับ (100 %) เพื่อใช้ในการประเมินระดับสถาบัน อย่างไรก็ตามมาตรฐานและตัวบ่งชี้ดังกล่าวสามารถนำไปใช้ในการประเมินระดับคณะ/สาขาวิชา แต่มีข้อเสนอแนะว่าควรมีการพัฒนาและทบทวนให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังสามารถใช้คะแนนจากการประเมินไปทำการจัดลำดับ (rating and ranking) คณะ/สถาบันได้อีกด้วย

พจนอเนียง สุทัศน์ ณ อยุธยา (2549) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบ ปรัชญาแนวคิด และกระบวนการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัยราชภัฏกับสถาบันอุดมศึกษาในกลุ่ม Normal University ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน และประเทศไต้หวัน จากผลการศึกษาพบว่า

1. ด้านปรัชญาและแนวคิด

ด้านปรัชญาของการประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัยราชภัฏกับมหาวิทยาลัยการศึกษาประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน และประเทศไต้หวัน มีลักษณะร่วมกัน คือ การประกันคุณภาพการศึกษาเป็นการพัฒนาคุณภาพ การติดตามคุณภาพ และการประเมินผล โดยการประกันคุณภาพภายใน เป็นการประเมินคุณภาพภายในสถาบันเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก และการประกันคุณภาพภายนอก เป็นการประเมินจากหน่วยงานภายนอกที่ได้รับการแต่งตั้ง

ด้านแนวคิดในการประกันคุณภาพของทั้ง 3 ประเทศ สามารถกล่าวได้ว่า การประกันคุณภาพภายในเป็นไปเพื่อการพัฒนาการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยและเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการประกันคุณภาพภายนอก

สำหรับการประกันคุณภาพภายนอกมีแนวคิดที่แตกต่างกันเล็กน้อย คือ โดยการประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัยราชภัฏและสถาบันอุดมศึกษาอื่นๆ เป็นการประเมินผลและ

ติดตามการตรวจสอบคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา โดยหน่วยงานภายนอกเพื่อประกันว่ามหาวิทยาลัยดำเนินการตามภารกิจได้อย่างมีคุณภาพ ในขณะที่การประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัยการศึกษาในประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน มุ่งเน้นการจัดอันดับสถาบันการศึกษา เพื่อยกระดับมาตรฐานการศึกษาของประเทศ และเป็นการเผยแพร่ข้อมูลด้านการจัดการเรียนการสอนให้แก่สังคมและประชาคมได้รับทราบ และการประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัยการศึกษาในประเทศไต้หวัน เน้นการประเมินเพื่อการเปิดหรือปิดสถาบันการศึกษา

2. กระบวนการพัฒนา

กระบวนการพัฒนาการประกันคุณภาพของทั้งมหาวิทยาลัยราชภัฏกับมหาวิทยาลัยการศึกษา ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน และประเทศไต้หวัน มีประเด็นร่วมกัน คือ การประกันคุณภาพมีจุดเริ่มต้นจากการปฏิบัติตามกฎหมายของประเทศให้สถานศึกษาต้องมีการประเมินการเรียนการสอน จึงส่งผลให้แต่ละประเทศต่างก็มีการจัดตั้งหน่วยงานขึ้นมารับผิดชอบดำเนินการประกันคุณภาพ พร้อมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์ กระบวนการ มาตรฐานและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพต่างๆ ตามจุดเน้นของการประกันคุณภาพแต่ละประเทศ

สำหรับความแตกต่าง สามารถสรุปได้ดังนี้

2.1 กระบวนการประเมิน เห็นได้ชัดว่าการประเมินคุณภาพภายในประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนมุ่งเน้นการประเมินการปฏิบัติจริง ไม่ว่าจะเป็นการสังเกตการณ์การเรียนการสอน การสัมภาษณ์ โดยมีเอกสารเป็นส่วนประกอบในการให้ข้อมูลเพิ่มเติมเท่านั้น

2.2 การกำหนดมาตรฐานและตัวชี้วัดในการประเมินภายในและภายนอก เห็นได้ว่าการพัฒนาการประกันคุณภาพของทั้งมหาวิทยาลัยราชภัฏกับมหาวิทยาลัยการศึกษาในประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน และประเทศไต้หวัน ต่างมีรูปแบบในการกำหนดมาตรฐานและตัวชี้วัดต่างกัน ตามจุดเน้นทางการศึกษาของแต่ละประเทศ

2.3 การมีส่วนร่วมในการประเมินจากหน่วยงานภายนอกหรือผู้เชี่ยวชาญภายนอก อาทิ องค์กรวิชาชีพ จะเห็นได้ว่า การประเมินคุณภาพมหาวิทยาลัยราชภัฏประเทศไทย การมีส่วนร่วมในการประเมินจากหน่วยงานภายนอกหรือผู้เชี่ยวชาญภายนอก เช่น องค์กรวิชาชีพ อย่างคณาจารย์ ยังไม่ชัดเจนนัก หากเปรียบเทียบกับในประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนและประเทศไต้หวัน ที่มีการประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานในการประเมินกับหน่วยงานภายนอกหรือผู้เชี่ยวชาญภายนอกเพื่อเพิ่มความน่าเชื่อถือและการยอมรับผลการประเมินจากองค์กรภายนอกมากขึ้น

2.4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Bugg, Kent Andrew (1999) ได้วิจัยเรื่อง “ประสิทธิภาพของการประกันคุณภาพของคณะกรรมการการศึกษาของรัฐ Illinois และโปรแกรมการวางแผนพัฒนาสถาบันเทคโนโลยี” พบว่า 1) โรงเรียนทั้ง 2 แห่ง ไม่ได้จัดทำโครงการสำหรับการพัฒนาโรงเรียนอย่างเป็นแบบแผน และนำมาใช้อย่างต่อเนื่อง 2) โรงเรียนในชนบทสามารถใช้ประโยชน์จากกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นตัวกระตุ้นเพื่อพัฒนาโครงสร้างของโรงเรียน โรงเรียนไม่สามารถทำให้โรงเรียนประสบความสำเร็จ 3) นำผลกระทบจากการประกันคุณภาพการศึกษามาสร้างแผนการสอน 4) แม้ว่าการประกันคุณภาพการศึกษาปรากฏเป็นผลสำเร็จในโรงเรียนที่ทำการศึกษาในประเด็นที่ปรับปรุงที่พัฒนาขึ้นและสามารถชี้บ่งได้ ก็ยังมีข้อโต้แย้งได้ว่าการดำเนินการอาจจะประสบความสำเร็จในระยะสั้น 5) โครงการการประกันคุณภาพการศึกษา มีศักยภาพที่จะพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

Fuinlong, chatchapas (2001) ได้วิจัยเรื่อง “รูปแบบของการประกันคุณภาพการศึกษาในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยในประเทศไทย” พบว่าการปฏิบัติงานประกันคุณภาพของทบวงมหาวิทยาลัย สอดคล้องกับรูปแบบ 9 องค์ประกอบของการบริหารและการจัดการซึ่งรูปแบบของทบวงมหาวิทยาลัย และรูปแบบของ ISO 9000 สามารถบ่งชี้ด้านวิชาการได้ชัดเจน ขณะที่รูปแบบของ Total Quality Management ไม่สามารถอธิบายได้ชัดเจน สำหรับแนวทางการพัฒนาประกันคุณภาพการศึกษาในอนาคตสถาบันที่เป็นผู้ตรวจ ต้องมีขั้นตอนการปฏิบัติงานและมีวัตถุประสงค์ของการตรวจประเมินคุณภาพภายใน

Nywenya, Thengamehlo Harold (2003) ได้วิจัยเรื่อง “การตรวจสอบนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาและการนำมาใช้ในระบบการศึกษาระดับอุดมศึกษาในแอฟริกาใต้” พบว่า การใช้ระบบกระจายอำนาจของการจัดการระบบคุณภาพพร้อมกับบทบาทการตรวจสอบภายนอกของรัฐ พอใจที่จะใช้มากกว่าบทบาทของการตรวจสอบจากส่วนกลาง การศึกษาวิจัยเรื่องนี้แสดงให้เห็นความแตกต่างที่สำคัญระหว่างการพัฒนาด้านวิชาการกับการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นสิ่งที่ศึกษานิเทศน์ควรจะทำเพื่อวิเคราะห์วัตถุประสงค์

Newton, J (1999) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การประเมินผลกระทบในการตรวจสอบคุณภาพภายนอกของสถาบันอุดมศึกษาในสหราชอาณาจักร ตั้งแต่ปี 1993 ถึง 1998 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินผลกระทบจากการใช้รูปแบบของการตรวจสอบภายนอก การประเมินคุณภาพการจัดการเรียนการสอนและการตรวจสอบคุณภาพการดำเนินงานของสถาบัน ผลการวิจัยพบว่า การใช้ข้อมูลเชิงปริมาณ (quantitative) และเชิงคุณภาพ (Qualitative) ที่ได้จากการวัดการปฏิบัติหรือการดำเนินงานโดยองค์กรภายนอก เช่นรายงานการตรวจสอบและการประเมินของ Scottish Higher

Education Council (SHEC) และ Higher Education Quality Council (HEQC) และการตรวจสอบและประเมินภายใน โดยคณะกรรมการตามการรับรู้และประสบการณ์ทำให้ทราบถึงผลกระทบที่เกิดขึ้น ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ของระบบคุณภาพ และวิธีการที่ใช้ในการตรวจสอบและประเมินชี้ให้เห็นว่าระบบการประกันคุณภาพการศึกษา จำเป็นต้องมีการตรวจสอบและประเมินทั้งโดยภายในและภายนอก การตรวจสอบและประเมินสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ เป็นเรื่องที่สามารถทำได้ (Accountability)
2. การปรับปรุงคุณภาพสำหรับบุคลากร มีขอบเขตที่กว้าง ดังนั้น จึงไม่สามารถแยกส่วนของการปรับปรุงให้เป็นอิสระ ออกจากระบบการประกันคุณภาพได้
3. การปรับปรุงคุณภาพสำหรับนักศึกษา เป็นเรื่องที่มีความสำคัญยิ่งกว่าการปรับปรุงและพัฒนาบุคลากร เนื่องจากเป็นผลผลิตของสถาบัน
4. ควรจะมีการเพิ่มหรือขยายการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพออกไปอย่างกว้างขวาง เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของหน่วยงานต่างๆ มากขึ้น

2.4.3 สรุปกรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาและมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพบัณฑิตและงานวิจัยที่ผ่านมา สามารถกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยได้ดังนี้

การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา ใช้แนวทางการดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาตามกฎหมายกระทรวงศึกษาธิการ รวมทั้งแนวคิดของ ดร.อุทุมพร จามรมาน และงานวิจัยอื่นๆ ซึ่งแนวทางการดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาตามกฎหมายกระทรวงศึกษาธิการ มีสาระสำคัญสอดคล้องกับแนวคิดของ ดร.อุทุมพร จามรมาน ประกอบด้วย การควบคุมคุณภาพ (Quality Control) การตรวจสอบคุณภาพ (Quality Audit) การประเมินคุณภาพ (Quality Assessment) การปรับปรุงคุณภาพ (Quality Improvement) และมาตรฐานคุณภาพบัณฑิต มี 8 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา, 2549)

- 1) ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีได้งานทำและประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี
- 2) ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้ทำงานตรงสาขาที่สำเร็จการศึกษา
- 3) ร้อยละของบัณฑิตที่ได้รับเงินเดือนเริ่มต้นเป็นไปตามเกณฑ์
- 4) ระดับความพึงพอใจของนายจ้าง ผู้ประกอบการ และผู้ใช้บัณฑิต

- 5) จำนวนนักศึกษา หรือศิษย์เก่าที่จบการศึกษาไม่เกิน 3 ปี ที่ได้รับการประกาศเกียรติคุณยกย่องในด้านวิชาการ วิชาชีพ คุณธรรม จริยธรรม หรือรางวัลทางวิชาการ หรือด้านอื่นที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพบัณฑิตในระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ ในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา
- 6) จำนวนวิทยานิพนธ์และงานวิชาการของนักศึกษาที่ได้รับรางวัลในระดับนานาชาติหรือระดับนานาชาติภายในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา
- 7) ร้อยละของบทความจากวิทยานิพนธ์ปริญญาโทที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อจำนวนวิทยานิพนธ์ปริญญาโททั้งหมด
- 8) ร้อยละของบทความจากวิทยานิพนธ์ปริญญาเอกที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อจำนวนวิทยานิพนธ์ปริญญาเอกทั้งหมด

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในกับมาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานครเป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาสภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในที่เกี่ยวกับมาตรฐานคุณภาพบัณฑิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานครและศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในกับมาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร โดยผู้วิจัยกำหนดวิธีการดำเนินการวิจัยตามลำดับดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร หมายถึง ผู้บริหาร อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ที่ทำหน้าที่รับผิดชอบงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 6 แห่ง ได้แก่

1. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
2. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
3. มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
4. มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี
5. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
6. มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย ผู้บริหาร อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ที่ทำหน้าที่รับผิดชอบงานประกันคุณภาพการศึกษา ดังนี้

สถานศึกษา	จำนวนประชากร			รวม
	ผู้บริหาร	อาจารย์	เจ้าหน้าที่	
1. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	23	62	60	145
2. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต	19	34	35	88
3. มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา	24	53	29	106
4. มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี	21	38	32	91
5. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	18	45	39	102
6. มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม	17	32	43	92
รวม	122	264	238	624

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย ผู้บริหารที่มีหน้าที่รับผิดชอบงานประกันคุณภาพการศึกษา จำนวน 122 คนและอาจารย์ที่รับผิดชอบงานประกันคุณภาพการศึกษาจำนวน 264 คน และเจ้าหน้าที่ที่ทำหน้าที่รับผิดชอบงานประกันคุณภาพการศึกษา จำนวน 238 คน รวมทั้งสิ้น 624 คน

การวิจัยครั้งนี้ใช้ประชากรที่เป็นผู้บริหาร อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่รับผิดชอบงานประกันคุณภาพการศึกษา ซึ่งกำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Taro Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% คำนวณจากจำนวนประชากรทั้งหมด 624 คน

$$\text{สูตร} \quad n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ n = ขนาดของตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากร

e = ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับให้เกิดขึ้น

$$\begin{aligned} \text{คำนวณได้ดังนี้} &= \frac{624}{1+624(0.05)^2} \\ &= 243.75 \end{aligned}$$

การเลือกตัวอย่างใช้วิธีการเลือกแบบโควตาตามจำนวนบุคลากรในแต่ละกลุ่มของแต่ละมหาวิทยาลัยราชภัฏ ได้แก่ผู้บริหาร อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ โดยใช้อัตราส่วนระหว่าง จำนวนประชากร : ตัวอย่าง เป็น 2: 1 ทำให้ได้กลุ่มตัวอย่างทั้ง 6 มหาวิทยาลัยราชภัฏ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3.2 ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

สถานศึกษา	จำนวนตัวอย่าง			รวม
	ผู้บริหาร	อาจารย์	เจ้าหน้าที่	
1. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	11	31	30	72
2. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต	9	17	17	43
3. มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา	12	26	14	52
4. มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี	10	19	16	45
5. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร	9	22	19	50
6. มหาวิทยาลัยราชภัฏ จันทระเกษม	8	16	21	45
รวม	59	131	117	307

จากตารางที่ 3.2 การวิจัยครั้งนี้ ได้ศึกษาจากตัวอย่างที่ทำหน้าที่รับผิดชอบงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร ที่เป็นผู้บริหาร 59 คน อาจารย์ 131 คน เจ้าหน้าที่ 117 คน รวม 307 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในที่เกี่ยวกับคุณภาพบัณฑิต ซึ่งสร้างขึ้นตามกรอบแนวคิดในการวิจัย แบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ (Check List)

ตอนที่ 2 สภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในเกี่ยวกับคุณภาพบัณฑิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร ตามลักษณะการดำเนินงานประกันคุณภาพภายใน 4 ด้าน ได้แก่ การควบคุมคุณภาพ (QC) การตรวจสอบคุณภาพ (QA) การประเมินคุณภาพ (QS) การปรับปรุงคุณภาพ (QI) มีระดับการดำเนินงานมากหาน้อย แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยแต่ละระดับมีค่าคะแนนและความหมายดังนี้

ระดับคะแนน	5	หมายถึง	มหาวิทยาลัยราชภัฏมีการดำเนินงานมากที่สุด
ระดับคะแนน	4	หมายถึง	มหาวิทยาลัยราชภัฏมีการดำเนินงานมาก
ระดับคะแนน	3	หมายถึง	มหาวิทยาลัยราชภัฏมีการดำเนินงานปานกลาง
ระดับคะแนน	2	หมายถึง	มหาวิทยาลัยราชภัฏมีการดำเนินงานน้อย
ระดับคะแนน	1	หมายถึง	มหาวิทยาลัยราชภัฏไม่มีการดำเนินงาน

นำผลการประเมิน หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) แล้วนำค่าเฉลี่ยที่ได้ไปเทียบกับเกณฑ์ในการแปลความหมายไว้ดังนี้ (ประคอง วรรณสูตร, 2538:70)

ค่าเฉลี่ย	4.50 - 5.00	หมายถึง	มหาวิทยาลัยราชภัฏมีการดำเนินงานมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.50 - 4.49	หมายถึง	มหาวิทยาลัยราชภัฏมีการดำเนินงานมาก
ค่าเฉลี่ย	2.50 - 3.49	หมายถึง	มหาวิทยาลัยราชภัฏมีการดำเนินงานปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.50 - 2.49	หมายถึง	มหาวิทยาลัยราชภัฏมีการดำเนินงานน้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00 - 1.49	หมายถึง	มหาวิทยาลัยราชภัฏไม่มีการดำเนินงาน

แบบสอบถามตอนที่ 2 การเลือกคำถามตัวแปรสภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในด้านการควบคุมคุณภาพ ด้านการตรวจสอบคุณภาพ ด้านการประเมินคุณภาพ ด้านการปรับปรุงคุณภาพ เกณฑ์มาตรฐานที่ใช้เป็นเกณฑ์การประเมินองค์ประกอบ 9 องค์ประกอบ ดังแสดงไว้ใน ภาคผนวก ง

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะการพัฒนาการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในด้านมาตรฐานคุณภาพบัณฑิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด

3.2.2 การสร้างและตรวจสอบเครื่องมือ

1) ศึกษา ตำรา เอกสาร ที่เกี่ยวกับการดำเนินงานประกันคุณภาพภายใน และคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการสร้างแบบสอบถาม

2) วิเคราะห์ข้อมูลที่ศึกษาและสร้างข้อคำถามจากเกณฑ์มาตรฐานตามระบบการประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาโดยเลือกเฉพาะเกณฑ์มาตรฐานของตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพ 9 องค์ประกอบในด้านกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพบัณฑิตของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาได้แก่องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ เกณฑ์มาตรฐานตัวบ่งชี้ที่ 1.1 องค์ประกอบที่ 2 การเรียนการสอน เกณฑ์มาตรฐานตัวบ่งชี้ที่ 2.1,2.2,2.3,2.7 องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานิสิตนักศึกษา เกณฑ์มาตรฐานตัวบ่งชี้ที่ 3.1,3.2 องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ เกณฑ์มาตรฐานตัวบ่งชี้ที่ 9.1,9.2 และให้ครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการศึกษา

3) นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษา ตรวจสอบประเด็นให้ครอบคลุมตรงตามความต้องการที่จะศึกษาและการใช้ภาษาที่ถูกต้อง

4) นำแบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณาจากอาจารย์ที่ปรึกษาทั้งสองท่าน ไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบ ได้แก่

1. ดร.กาญจนา สุจินะพงษ์ ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกองแผน มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์

2. รศ.ดร.สรชัย พิศาลบุตร ผู้อำนวยการศูนย์วิจัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

3. ดร.อภิชัย อภิชาติบุตร นักวิจัยอาวุโส มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

4. อาจารย์โชติ เข้มแสง รองผู้อำนวยการสาขาวิชาการจัดการการศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

5. อาจารย์สุรวี สุนาลัย อาจารย์ประจำสำนักวิชาการ รับผิดชอบงานประเมินคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

ตรวจสอบคุณภาพเพื่อหาค่าความถูกต้องของเนื้อหา การใช้ภาษา และการจัดลำดับมีเกณฑ์การพิจารณาข้อคำถาม ดังนี้ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ , 2539:249)

ให้คะแนน	+1	ถ้าแน่ใจว่าข้อความวัดได้ตรงตามเนื้อหา
ให้คะแนน	0	ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อความวัดได้ตรงตามเนื้อหา
ให้คะแนน	-1	ถ้าแน่ใจว่าข้อความวัดได้ไม่ตรงตามเนื้อหา

ให้นำผลคะแนนที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่า IOC ตามสูตร

$$\text{สูตร } IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทนดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อความกับวัตถุประสงค์

$$\frac{\sum R}{N} \text{ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ} \\ N \text{ แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ}$$

ซึ่งแบบสอบถามทั้ง 59 ข้อ มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.82 ทุกข้อ

5) นำแบบสอบถามมาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ และให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาอีกครั้ง

6) การทดสอบค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับอาจารย์ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อวิเคราะห์ความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามที่เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ของ ครอนบัค (Cronbach) จากสูตรต่อไปนี้

$$\text{สูตร } \alpha = \frac{k}{k-1} \left\{ 1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2} \right\}$$

เมื่อ α = ค่าความเที่ยงของเครื่องมือ

k = จำนวนข้อของเครื่องมือ

s_i^2 = ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

s_t^2 = ความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

ผลจากการคำนวณ พบว่าค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของแบบสอบถามทั้งฉบับ คือ 0.98 แสดงว่าแบบสอบถามฉบับนี้มีคุณภาพอยู่ในระดับดี เหมาะสมที่จะไปใช้ในการเก็บข้อมูล (ศิริชัย กาญจนวาสี , 2544)

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยมีรายละเอียดดังนี้

3.3.1 ผู้วิจัยทำหน้าที่ขอความร่วมมือในการทำวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ถึงอธิการบดีของมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้ง 6 แห่ง เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามและเก็บรวบรวมแบบสอบถามส่งคืน

3.3.2 ผู้วิจัยได้ประสานงานกับเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบงานประกันคุณภาพการศึกษาก่อนส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ไปยังมหาวิทยาลัยราชภัฏ ในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้ง 6 แห่ง และขอให้มหาวิทยาลัยส่งแบบสอบถามกลับคืนทางไปรษณีย์

3.3.3 ในกรณีที่ยังไม่ได้รับคืนตามเป้าหมาย ผู้วิจัยติดตามเก็บแบบสอบถามคืนด้วยตนเองรวมได้แบบสอบถามคืนจำนวน 282 ฉบับ จากทั้งหมด 307 ฉบับ คิดเป็นอัตราการตอบกลับ ร้อยละ 91.85

3.3.4 นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย กำหนดให้มีการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS และเลือกใช้สถิติ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นคำถามแบบเลือกตอบ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการหาความถี่และหาค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในที่เกี่ยวกับคุณภาพบัณฑิต ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) วิเคราะห์โดยใช้วิธีการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในกับมาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏ จากคะแนนรวมของผลการประเมินของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาที่ประเมินมหาวิทยาลัยราชภัฏ ทั้ง 6 แห่ง รอบสอง ปีการศึกษา 2550 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับมาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต มี 8 ตัวบ่งชี้ โดยใช้สูตรหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's product moment)

การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จะมีค่าระหว่าง $-1 \leq r \leq 1$

การแปลความหมายระดับความสัมพันธ์มีข้อกำหนดและความหมายดังนี้

(กัลยา วานิชย์บัญชา, 2545)

ถ้า r มีค่าเป็นลบ (-) แสดงว่า x และ y มีความสัมพันธ์เชิงเส้นในทิศทางตรงกันข้าม

ถ้า r มีค่าเป็นบวก (+) แสดงว่า x และ y มีความสัมพันธ์เชิงเส้นในทิศทางเดียวกัน

ถ้า r มีค่าเป็นศูนย์ (0) แสดงว่า x และ y ไม่มีความสัมพันธ์กันเลย

ถ้า r มีค่าเป็นเข้าใกล้ 1 แสดงว่า x และ y มีความสัมพันธ์เชิงเส้นในทิศทางเดียวกัน

อย่างมาก

ถ้า r มีค่าเป็นเข้าใกล้ -1 แสดงว่า x และ y มีความสัมพันธ์เชิงเส้นในทิศทางตรงกันข้าม

อย่างมาก

แล้วนำค่าความสัมพันธ์แปลความหมายไว้ดังนี้

ถ้า $|r|$ มีค่าสูงกว่า 0.90 – 1.00 แสดงว่า มีความสัมพันธ์เชิงเส้นในระดับสูงมาก

ถ้า $|r|$ มีค่าสูงกว่า 0.70 – 0.89 แสดงว่า มีความสัมพันธ์เชิงเส้นในระดับมาก

ถ้า $|r|$ มีค่าสูงกว่า 0.30 – 0.69 แสดงว่า มีความสัมพันธ์เชิงเส้นในระดับปานกลาง

ถ้า $|r|$ มีค่าสูงกว่า 0.00 – 0.29 แสดงว่า มีความสัมพันธ์เชิงเส้นในระดับน้อย

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ จากแบบสอบถามปลายเปิดวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย เรื่องการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในกับมาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิตและความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในกับมาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ในเขตกรุงเทพมหานคร ตามมาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิตที่สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษากำหนดไว้ในคู่มือการประกันคุณภาพระดับอุดมศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งเป็น 5 ขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม นำเสนอข้อมูลเป็นค่าความถี่และค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับมาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในกับมาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์คำถามปลายเปิดที่เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในตามมาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลสรุปข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเรื่องการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานครทั้ง 6 แห่ง จำนวน 282 คน ปรากฏดังตารางที่ 4.1 ดังนี้

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตำแหน่ง ประสบการณ์ และ การปรับเปลี่ยนโครงสร้าง

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
1. ตำแหน่งปัจจุบัน		
ผู้บริหาร	52	18.44
อาจารย์	123	43.62
เจ้าหน้าที่	107	37.94
2. ประสบการณ์การทำงานประกันคุณภาพการศึกษา(ปี)		
ต่ำกว่า 1	97	34.40
1-3	113	40.07
มากกว่า 3	72	25.53
3. การปรับเปลี่ยนโครงสร้างการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในหลังรับการประเมินจากภายนอก		
คงเดิม	184	65.25
เปลี่ยนแปลง	98	34.75
รวม	282	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้มีจำนวนทั้งหมด 282 คน ส่วนใหญ่เป็นอาจารย์ คิดเป็นร้อยละ 43.62 มีประสบการณ์ทำงาน 1-3 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.07 และการปรับเปลี่ยนโครงสร้างการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในหลังรับการประเมินจากภายนอกพบว่าสถานภาพการทำงานคงเดิม มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 65.25

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของ
มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามตอนที่ 2 สำหรับเก็บข้อมูลสภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพภายใน แบ่งเป็น 4 ด้าน มีประเด็นที่ใช้ถามจำนวน 59 ข้อ การวิเคราะห์ข้อมูลเป็นรายด้าน รายข้อและภาพรวม ปรากฏตามตาราง 4.2 ถึงตาราง 4.7 ดังนี้

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ยผลการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
ในเขตกรุงเทพมหานคร ระดับการดำเนินงานจำแนกเป็นรายด้าน

การดำเนินงานประกันคุณภาพภายใน	ค่าเฉลี่ยผลการดำเนินงาน \bar{X}	S.D.	ระดับผลการดำเนินงาน
1. ด้านการควบคุมคุณภาพ (QC)	3.95	0.52	มาก
2. ด้านการตรวจสอบคุณภาพ (QA)	3.82	0.56	มาก
3. ด้านการประเมินคุณภาพ (QS)	3.84	0.60	มาก
4. ด้านการปรับปรุงคุณภาพ (QI)	3.91	0.57	มาก
รวมทั้ง 4 ด้าน	3.90	0.52	มาก

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ผลการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับมากทุกด้าน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยผลการดำเนินงานสูงสุด คือ ด้านการควบคุมคุณภาพ ($\bar{X} = 3.95$) รองลงมาคือ ด้านการปรับปรุงคุณภาพ ($\bar{X} = 3.91$) ด้านการประเมินคุณภาพ ($\bar{X} = 3.84$) และด้านการตรวจสอบคุณภาพ ($\bar{X} = 3.82$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยผลการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในด้านการควบคุมคุณภาพ (QC) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ในเขตกรุงเทพมหานคร
จำแนกตามองค์ประกอบต่างๆ

ด้านการควบคุมคุณภาพ	ค่าเฉลี่ยผลการดำเนินงาน (\bar{X})	S.D.	ระดับผลการดำเนินงาน
องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ			
1. มีการกำหนดปรัชญาหรือปณิธานที่เกี่ยวกับคุณภาพ บัณฑิต	4.22	0.68	มาก
2. มีกระบวนการพัฒนากลยุทธ์ แผนการดำเนินงานให้สอดคล้องกับภารกิจหลักของสถาบันเกี่ยวกับคุณภาพบัณฑิต	4.12	0.67	มาก
3. มีการกำหนดตัวบ่งชี้ของการดำเนินงานเกี่ยวกับคุณภาพบัณฑิต	4.13	0.66	มาก
4. มีการดำเนินการตามแผนครบทุกภารกิจ	3.91	0.81	มาก
องค์ประกอบที่ 2 การเรียนการสอน			
5. มีระบบและกลไกการเปิดและปิดหลักสูตร	3.83	0.82	มาก
6. มีการกำหนดเป้าหมายการผลิตบัณฑิตทุกหลักสูตรในแผนการผลิตบัณฑิต	4.11	0.70	มาก
7. มีการเตรียมความพร้อมก่อนการเปิดหลักสูตรใหม่และการปรับปรุงหลักสูตรให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรทุกเรื่อง	3.97	0.75	มาก
8. มีกลไกการให้ความรู้ความเข้าใจกับอาจารย์ผู้สอนถึงวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการจัดการการศึกษาทุกหลักสูตร	3.85	0.83	มาก

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ด้านการควบคุมคุณภาพ	ค่าเฉลี่ยผลการดำเนินงาน (\bar{X})	S.D.	ระดับผลการดำเนินงาน
องค์ประกอบที่ 2 การเรียนการสอน (ต่อ)			
9. มีการออกแบบการเรียนการสอนและจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญทุกหลักสูตร	3.96	0.84	มาก
10. มีการใช้สื่อและเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมในการสอนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน	4.14	0.70	มาก
11. มีการจัดการเรียนการสอนที่มีความยืดหยุ่นและหลากหลายที่จะสนองต่อความต้องการของผู้เรียน	4.11	0.76	มาก
12. มีระบบและกลไกที่กำหนดให้ผู้ทรงคุณวุฒิมาช่วยในการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรทุกหลักสูตร	3.97	0.87	มาก
13. มีการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะที่นำไปใช้ในการปฏิบัติได้จริงโดยผู้ทรงคุณวุฒิ	3.97	0.81	มาก
14. มีการจัดโครงการ กิจกรรมทางการศึกษาทั้งที่กำหนดและไม่กำหนดในหลักสูตร โดยความร่วมมือกับองค์กรหรือหน่วยงานภายนอก	3.84	0.78	มาก
15. มีการกำหนดจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ไว้เป็นลายลักษณ์อักษร	4.27	0.74	มาก
16. มีกระบวนการส่งเสริมให้ผู้เกี่ยวข้องได้ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ	4.02	0.78	มาก

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ด้านการควบคุมคุณภาพ	ค่าเฉลี่ยผลการดำเนินงาน (\bar{X})	S.D.	ระดับผลการดำเนินงาน
องค์ประกอบที่ 2 การเรียนการสอน (ต่อ)			
17. มีระบบในการดำเนินการกับผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ	3.76	0.85	มาก
18. มีการดำเนินการวางแผน ป้องกัน หรือหาแนวทางแก้ไขการกระทำผิดจรรยาบรรณวิชาชีพ	3.73	0.84	มาก
องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานิสิตนักศึกษา			
19. มีการจัดบริการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษา	4.01	0.74	มาก
20. มีการจัดบริการด้านกายภาพที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิตของนักศึกษา	4.04	0.77	มาก
21. มีการจัดบริการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา	3.96	0.78	มาก
22. มีบริการข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษา	4.21	0.68	มาก
23. มีการจัดทำแนวทางส่งเสริมการจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของสถาบันและคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา	4.03	0.66	มาก

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ด้านการควบคุมคุณภาพ	ค่าเฉลี่ยผลการดำเนินงาน (\bar{X})	S.D.	ระดับผลการดำเนินงาน
องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ			
24. มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่เหมาะสมกับระดับการพัฒนาของสถาบัน	4.04	0.74	มาก
25. มีการกำหนดนโยบายและให้ความสำคัญเรื่องการประกันคุณภาพจากคณะกรรมการระดับนโยบายและผู้บริหารสูงสุดของสถาบัน ภายใต้การมีส่วนร่วมจากภายในและภายนอกสถาบัน	4.12	0.74	มาก
26. มีการกำหนดมาตรฐานตัวบ่งชี้ และเกณฑ์คุณภาพที่สอดคล้องกับมาตรฐานการอุดมศึกษา	4.21	0.70	มาก
27. มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพที่ครบถ้วน ทั้งการควบคุมคุณภาพ การติดตาม ตรวจสอบ และประเมินคุณภาพอย่างต่อเนื่องเป็นประจำ	4.18	0.76	มาก
28. มีระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศที่สนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษา และใช้ร่วมกันทั้งระดับบุคคล ภาควิชา คณะ และสถาบัน	3.89	0.82	มาก
29. มีระบบส่งเสริมการสร้างเครือข่ายด้านการประกันคุณภาพการศึกษาระหว่างหน่วยงาน ภายในและภายนอกสถาบัน	3.91	0.72	มาก
30. มีระบบการให้ความรู้และทักษะการประกันคุณภาพการศึกษาแก่นักศึกษา	3.60	0.91	มาก

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ด้านการควบคุมคุณภาพ	ค่าเฉลี่ยผลการดำเนินงาน (\bar{X})	S.D.	ระดับผลการดำเนินงาน
องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ (ต่อ)			
31. มีระบบส่งเสริมให้นักศึกษานำความรู้ด้านการประกันคุณภาพไปใช้กับกิจกรรมนักศึกษา	3.57	0.90	มาก
32. มีกลไกให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบัน	3.64	0.90	มาก
33. นักศึกษามีการใช้กระบวนการคุณภาพ ในการพัฒนาคุณภาพของกิจกรรมหรือโครงการนักศึกษา	3.65	0.84	มาก
34. นักศึกษาสร้างเครือข่ายการพัฒนาคุณภาพภายในสถาบันและระหว่างสถาบัน	3.59	0.83	มาก
35. มีการดำเนินการตามระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะและสถาบันอย่างต่อเนื่อง	3.90	0.82	มาก
36. มีนวัตกรรมด้านการประกันคุณภาพที่หน่วยงานพัฒนาขึ้น หรือมีการจัดทำแนวปฏิบัติที่ดี เพื่อการเป็นแหล่งอ้างอิงให้กับหน่วยงานและสถาบันอื่นๆ	3.87	0.85	มาก
รวมทุกองค์ประกอบ	3.95	0.52	มาก

จากตารางที่ 4.3 พบว่า สภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของ มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร มีค่าเฉลี่ยผลการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในด้านการควบคุมคุณภาพ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.95$) เมื่อพิจารณาเป็นรายเรื่องของแต่ละองค์ประกอบพบว่า สภาพการดำเนินงานทุกข้อมีค่าเฉลี่ยผลการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก โดยสภาพการดำเนินงานที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการกำหนดจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ไว้เป็นลายลักษณ์อักษร ($\bar{X} = 4.27$) รองลงมาคือมีการกำหนดปรัชญาหรือปณิธานที่เกี่ยวกับคุณภาพบัณฑิต ($\bar{X} = 4.22$) มีบริการข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษา ($\bar{X} = 4.21$) และมีการกำหนดมาตรฐานตัวบ่งชี้ และเกณฑ์คุณภาพที่สอดคล้องกับมาตรฐานการอุดมศึกษา ($\bar{X} = 4.21$) ส่วนสภาพการดำเนินงานที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ มีระบบส่งเสริมให้นักศึกษานำความรู้ด้านการประกันคุณภาพไปใช้กับกิจกรรมนักศึกษา ($\bar{X} = 3.57$)

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยผลการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในด้านการตรวจสอบคุณภาพ (QA) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ในเขตกรุงเทพมหานคร
จำแนกตามเรื่องต่างๆ

ด้านการตรวจสอบคุณภาพ	ค่าเฉลี่ยผลการดำเนินงาน (\bar{X})	S.D.	ระดับผลการดำเนินงาน
1. มีการดำเนินการตามแผนครบทุกภารกิจ	3.91	0.81	มาก
2. มีการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง และรายงานผลต่อผู้บริหารและสภาสถาบัน	3.78	0.78	มาก
3. มีการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างกลยุทธ์ แผนการดำเนินงาน เป้าหมายกับ ยุทธศาสตร์และแผนพัฒนาของชาติ ตลอดจนสภาพการณ์ปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคตอย่างสม่ำเสมอ	3.88	0.76	มาก
4. หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาที่เน้นการวิจัย (ปริญญาโท เฉพาะ แผน ก และปริญญาเอก) ที่เปิดสอนมีจำนวนมากกว่าร้อยละ 50 ของจำนวนหลักสูตรทั้งหมด	3.54	1.03	มาก
5. มีการติดตาม ตรวจสอบและประเมินกิจกรรมการเรียนการสอนที่ได้รับการสนับสนุนจากผู้ทรงคุณวุฒิ	3.65	0.86	มาก
6. มีการกำกับดูแลการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ	4.00	0.74	มาก
7. มีกระบวนการติดตามและประเมินผลโครงการหรือกิจกรรม ทั้งที่จัดโดยสถาบัน และองค์การนักศึกษาทุกสิ้นปีการศึกษา	3.96	0.77	มาก
8. มีระบบติดตามประเมินผลการประกันคุณภาพภายในสถาบันและระหว่างสถาบัน	3.84	0.87	มาก
รวมทุกเรื่อง	3.82	0.56	มาก

จากตารางที่ 4.4 พบว่า สภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร มีค่าเฉลี่ยผลการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในด้านการตรวจสอบคุณภาพมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.82$) เมื่อพิจารณาเป็นรายเรื่องพบว่า สภาพการดำเนินงานทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยสภาพการดำเนินงานที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการกำกับดูแลการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ ($\bar{X} = 4.00$) รองลงมาคือ มีกระบวนการติดตามและประเมินผลโครงการหรือกิจกรรม ทั้งที่จัดโดยสถาบันและองค์กรนักศึกษาทุกสิ้นปีการศึกษา ($\bar{X} = 3.96$) ส่วนสภาพการดำเนินงานที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาที่เน้นการวิจัย (ปริญญาโท เฉพาะ แผนก (ก) และปริญญาเอก) ที่เปิดสอนมีจำนวนมากกว่าร้อยละ 50 ของจำนวนหลักสูตรทั้งหมด ($\bar{X} = 3.54$)

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยผลการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในด้านการประเมินคุณภาพ (QS) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ในเขตกรุงเทพมหานคร
จำแนกตามเรื่องต่างๆ

ด้านการประเมินคุณภาพ	ค่าเฉลี่ยผลการดำเนินงาน (\bar{X})	S.D.	ระดับผลการดำเนินงาน
1. มีการวิเคราะห์ข้อมูลการดำเนินการทุกหลักสูตรประจำปีการศึกษา	3.82	0.80	มาก
2. หลักสูตรที่เปิดสอนทุกหลักสูตรได้มาตรฐานตามเกณฑ์มาตรฐานทุกเรื่องและมีการประกันคุณภาพหลักสูตรครบทุกประเด็นตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร	3.93	0.78	มาก
3. หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาที่เน้นการวิจัย(ปริญญาโทเฉพาะแผน ก และปริญญาเอก) ที่เปิดสอนมีจำนวนมากกว่าร้อยละ 50 ของจำนวนหลักสูตรทั้งหมด	3.54	1.03	มาก
4. มีการประเมินผลการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับสภาพการเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียนและอิงพัฒนาการของผู้เรียนทุกหลักสูตร	3.89	0.83	มาก
5. มีการประเมินผลความพึงพอใจของผู้เรียนในเรื่องคุณภาพการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทุกหลักสูตร	4.02	0.81	มาก

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ด้านการประเมินคุณภาพ	ค่าเฉลี่ยผลการดำเนินงาน (\bar{X})	S.D.	ระดับผลการดำเนินงาน
6. มีการประเมินคุณภาพของการให้บริการทั้ง 5 เรื่องแก่นักศึกษา - บริการด้านสิ่งอำนวยความสะดวก - ด้านกายภาพที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิต - การให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา - ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษา - มีการจัดโครงการเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาชีพ	3.93	0.86	มาก
7. มีระบบติดตามประเมินผลการประกันคุณภาพภายในกิจกรรมที่นักศึกษาดำเนินการและในส่วนที่นักศึกษามีส่วนร่วมกับการประกันคุณภาพของสถาบัน	3.65	0.91	มาก
8. มีการรายงานผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายในต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชนภายในเวลาที่กำหนด	3.91	0.83	มาก
รวมทุกเรื่อง	3.84	0.60	มาก

จากตารางที่ 4.5 พบว่า สภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ในเขตกรุงเทพมหานคร มีค่าเฉลี่ยผลการดำเนินงานประกันคุณภาพภายใน ด้านการประเมินคุณภาพมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.84$) เมื่อพิจารณาเป็นรายเรื่อง พบว่า ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เรื่องที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการประเมินผลความพึงพอใจของผู้เรียนในเรื่องคุณภาพการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทุกหลักสูตร ($\bar{X} = 4.02$) รองลงมาคือ มีหลักสูตรที่เปิดสอนทุกหลักสูตรได้มาตรฐานตามเกณฑ์มาตรฐานทุกเรื่องและมีการประกันคุณภาพหลักสูตรครบทุกประเด็นตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ($\bar{X} = 3.93$) มีการประเมินคุณภาพของการให้บริการทั้ง 5 เรื่องแก่นักศึกษา ($\bar{X} = 3.93$) ส่วนสภาพการดำเนินงานที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาที่เน้นการวิจัย(ปริญญาโทเฉพาะแผน ก และปริญญาเอก) ที่เปิดสอนมีจำนวนมากกว่าร้อยละ 50 ของจำนวนหลักสูตรทั้งหมด($\bar{X} = 3.54$)

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยผลสภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในด้านการปรับปรุงคุณภาพ (QI) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ในเขตกรุงเทพมหานคร
จำแนกตามเรื่องต่างๆ

ด้านการปรับปรุงคุณภาพ	ค่าเฉลี่ยผลการดำเนินงาน (\bar{X})	S.D.	ระดับผลการดำเนินงาน
1. มีการเตรียมความพร้อมก่อนการเปิดหลักสูตรใหม่และการปรับปรุงหลักสูตรให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรทุกเรื่อง	3.97	0.75	มาก
2. มีการนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลการดำเนินการหลักสูตรประจำปีการศึกษาไปปรับปรุงหลักสูตร	3.77	0.80	มาก
3. มีระบบการปรับปรุงวิธีการเรียนการสอนและพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่องทุกหลักสูตร	4.01	0.80	มาก
4. มีระบบและกลไกที่กำหนดให้ผู้ทรงคุณวุฒิมาช่วยในการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรทุกหลักสูตร	3.97	0.87	มาก
5. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการมีส่วนร่วมของบุคคล องค์กร และชุมชนภายนอกในการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนทุกหลักสูตร	3.83	0.79	มาก
6. มีการจัดโครงการเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาชีพแก่นักศึกษา	4.22	0.70	มาก
7. นำผลการประเมินคุณภาพของการให้บริการมาพัฒนาการจัดบริการแก่นักศึกษา	3.82	0.83	มาก

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ด้านการปรับปรุงคุณภาพ	ค่าเฉลี่ยผลการดำเนินงาน (\bar{X})	S.D.	ระดับผลการดำเนินงาน
8. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานักศึกษาอย่างต่อเนื่อง	3.87	0.78	มาก
9. มีการนำผลการประเมินมาพัฒนาปรับปรุงการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง	3.96	0.74	มาก
10. มีการนำผลการประเมินไปพัฒนากระบวนการให้ความรู้และกลไกการดำเนินงานประกันคุณภาพที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง	3.57	0.82	มาก
11. มีการปรับปรุงระบบประกันคุณภาพภายในโดยสอดคล้องกับพันธกิจและพัฒนาการของสถาบัน	3.98	0.79	มาก
รวมทุกเรื่อง	3.91	0.57	มาก

จากตารางที่ 4.6 พบว่า สภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ในเขตกรุงเทพมหานคร มีค่าเฉลี่ยผลการดำเนินงานประกันคุณภาพภายใน ด้านการปรับปรุงคุณภาพมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.91$) เมื่อพิจารณาเป็นรายเรื่อง พบว่า ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เรื่องที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการจัดโครงการเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาชีพแก่นักศึกษา ($\bar{X} = 4.22$) รองลงมาคือ มีระบบการปรับปรุงวิธีการเรียนการสอนและพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่องทุกหลักสูตร ($\bar{X} = 4.01$) ส่วนสภาพการดำเนินงานที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ มีการนำผลการประเมินไปพัฒนากระบวนการให้ความรู้และกลไกการดำเนินงานประกันคุณภาพที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 3.57$)

ตอนที่ 3 ผลวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับมาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ในเขตกรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัยได้ใช้คะแนนรวมของผลการประเมินของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาที่ประเมินมหาวิทยาลัยราชภัฏ ทั้ง 6 แห่ง รอบสอง ปีการศึกษา 2550 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับมาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต มี 8 ตัวบ่งชี้ ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นรายชื่อ ปรากฏตามตาราง 4.7

ตารางที่ 4.7 คะแนนเฉลี่ยคุณภาพบัณฑิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏ 6 แห่งในเขตกรุงเทพมหานคร จากผลการประเมินของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา รอบสอง ปีการศึกษา 2550 จำแนกตามตัวบ่งชี้

ตัวบ่งชี้มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต	คะแนน		
	คะแนนเฉลี่ย คุณภาพบัณฑิต (\bar{X})	S.D.	ระดับ คุณภาพบัณฑิต
1. ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีได้งานทำและประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี	2.83	0.41	มาก
2. ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้ทำงานตรงสาขาที่สำเร็จการศึกษา	2.50	0.55	มาก
3. ร้อยละของบัณฑิตได้รับเงินเดือนเริ่มต้นเป็นไปตามเกณฑ์	2.00	0.00	ปานกลาง
4. ระดับความพึงพอใจของนายจ้าง ผู้ประกอบการ และผู้ใช้บัณฑิต	3.00	0.00	มาก
5. จำนวนนักศึกษา หรือศิษย์เก่าที่จบการศึกษาไม่เกิน 3 ปี ที่ได้รับการประกาศเกียรติคุณ ยกย่องในด้านวิชาการ วิชาชีพ คุณธรรม จริยธรรม หรือรางวัลทางวิชาการ หรือด้านอื่นที่ เกี่ยวข้องกับคุณภาพบัณฑิตในระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ ในรอบ 3 ปี ที่ผ่านมา	3.00	0.00	มาก

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต	คะแนน		
	คะแนนเฉลี่ย คุณภาพบัณฑิต (\bar{X})	S.D.	ระดับ คุณภาพบัณฑิต
6. จำนวนวิทยานิพนธ์และงานวิชาการของนักศึกษาที่ได้รับรางวัลในระดับชาติหรือระดับนานาชาติภายในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา	2.67	0.82	มาก
7. ร้อยละของบทความจากวิทยานิพนธ์ปริญญาโทที่ตีพิมพ์ เผยแพร่ต่อจำนวนวิทยานิพนธ์ปริญญาโททั้งหมด	1.33	1.37	น้อย
8. ร้อยละของบทความจากวิทยานิพนธ์ปริญญาเอกที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อจำนวนวิทยานิพนธ์ปริญญาเอกทั้งหมด	0.50	1.22	น้อย
รวมทุกตัวบ่งชี้	2.23	1.10	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.7 พบว่า คะแนนตัวบ่งชี้มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิตของ มหาวิทยาลัยราชภัฏ ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งใช้ข้อมูลจากผลการประเมินคุณภาพภายนอกของ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา รอบสอง ปีการศึกษา 2550 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.23$) เมื่อพิจารณาเป็นรายตัวบ่งชี้ พบว่าส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ตัวบ่งชี้ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ระดับความพึงพอใจของนายจ้าง ผู้ประกอบการ และผู้ใช้บัณฑิต ($\bar{X}=3.00$) จำนวนนักศึกษา หรือศิษย์เก่าที่จบการศึกษาไม่เกิน 3 ปี ที่ได้รับการประกาศเกียรติคุณ ยกย่องในด้านวิชาการ วิชาชีพ คุณธรรม จริยธรรม หรือรางวัลทางวิชาการ หรือด้านอื่นที่เกี่ยวข้อง กับคุณภาพบัณฑิตในระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ ในรอบ 3 ปี ที่ผ่านมา ($\bar{X}=3.00$) รองลงมา คือ ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีได้งานทำและประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี ($\bar{X}=2.83$) ตัวบ่งชี้ที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง คือ ร้อยละของบัณฑิตได้รับเงินเดือนเริ่มต้นเป็นไปตามเกณฑ์ ($\bar{X}=2.00$) ส่วนตัวบ่งชี้ที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุด คือ ร้อยละของบทความจากวิทยานิพนธ์ปริญญาเอกที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อจำนวนวิทยานิพนธ์ปริญญาเอกทั้งหมด ($\bar{X}=0.50$)

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินงานประกันคุณภาพ
ภายในกับ มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร

จากการหาความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในกับมาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งใช้ข้อมูลจากผลการประเมินคุณภาพภายนอกของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา รองสอง ปีการศึกษา 2550 โดยพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของแต่ละด้านทั้ง 4 ด้าน ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 4.8 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในกับมาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกเป็นรายด้าน

สภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพภายใน	มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต	
	r	ระดับความสัมพันธ์
1. ด้านการควบคุมคุณภาพ	0.153	น้อย
2. ด้านการตรวจสอบคุณภาพ	-0.017	น้อย
3. ด้านการประเมินคุณภาพ	0.126	น้อย
4. ด้านการปรับปรุงคุณภาพ	0.095	น้อย
รวม	0.124	น้อย

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในกับมาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร รวมทุกด้าน มีความสัมพันธ์กันในระดับน้อยมาก ($r = 0.124$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า แต่ละด้านต่างก็มีระดับความสัมพันธ์กับมาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิตอยู่ในระดับน้อยเช่นเดียวกัน กล่าวคือ ด้านการควบคุมคุณภาพ ($r = 0.153$) ด้านการประเมินคุณภาพ ($r = 0.126$) ด้านการปรับปรุงคุณภาพ ($r = 0.095$) ด้านการตรวจสอบคุณภาพ ($r = -0.017$)

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นจากคำถามปลายเปิด

จากการประมวลผลความคิดเห็นจากคำถามปลายเปิด พบว่า มีบุคลากรตอบแบบสอบถามจำนวน 67 คน จากจำนวนบุคลากรตัวอย่างทั้งหมด 282 คน คิดเป็นร้อยละ 24 เมื่อจำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายเพื่อการพัฒนาการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในกิจกรรมการพัฒนาคุณภาพบัณฑิต ดังตารางที่ 4.9-4.10 ดังนี้

ตารางที่ 4.9 ความคิดเห็นของบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏเกี่ยวกับนโยบายเพื่อการพัฒนาการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยเรียงลำดับตามความถี่

การพัฒนาการดำเนินงานประกันคุณภาพภายใน	ความถี่
1. ควรสร้างความรู้ ความเข้าใจให้กับบุคลากรในหน่วยงานทุกคณะ	5
2. ผู้บริหารควรดำเนินการให้การประกันคุณภาพสอดคล้องไปกับการทำงานประจำของบุคลากร	4
3. ควรส่งเสริมให้บุคลากรผู้เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพพัฒนาการทักษะด้านความรู้ความสามารถในงานประกันคุณภาพมากขึ้น	3
4. ผู้บริหารมหาวิทยาลัยต้องมีนโยบายและดำเนินการ พัฒนางานประกันคุณภาพภายในอย่างจริงจังให้ครบทุกมาตรฐานทุกองค์ประกอบและทำตามวงจรคุณภาพ PDCA	2
5. ควรมุ่งเน้นถึงการพัฒนาตามศักยภาพที่ทางสถาบันกำหนดและหลักสากลของภายนอก	1
6. ควรให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการทำงานด้านการวางแผนและปฏิบัติจริง	1
7. นโยบายในการประกันคุณภาพควรมีการวางแผนล่วงหน้า	1
8. การประกันคุณภาพเป็นเครื่องมือตรวจวัดคุณภาพของหน่วยงาน ไม่ควรที่จะมีการเปลี่ยนแปลงบ่อยครั้งจนเกินไป	1
9. ควรเน้นให้บุคคลภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานประกันคุณภาพมากขึ้น	1
10. ควรแต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพให้ครบทุกหน่วยงาน	1
11. ควรกำหนดตัวบ่งชี้และมาตรการที่ชัดเจน จำแนกตามลักษณะงาน	1
12. ควรมีกระบวนการพัฒนาบัณฑิตอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ แล้วนำผลการประกันคุณภาพมาพัฒนากระบวนการพัฒนาบัณฑิต	

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

การพัฒนาการดำเนินงานประกันคุณภาพภายใน	ความถี่
13. ควรมีให้นโยบายเพื่อให้ QA เป็นส่วนสำคัญในการกำหนดแผนงานด้านต่างๆ ทั้ง 9 องค์ประกอบ	1
14. ควรนำผลการประเมินคุณภาพมาปรับปรุงการดำเนินงาน	1
15. ควรมีแหล่งฐานข้อมูลกลางที่หน่วยงานทุกหน่วยงานสามารถดูได้	1
16. ควรมีการกำหนดแนวทาง และวิธีการปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดเก็บข้อมูลที่ชัดเจน และแน่นอน	1
17. ควรมีการสนับสนุนการดำเนินงานประกันคุณภาพครบตามกระบวนการอย่างต่อเนื่อง	1
18. ควรใช้ภาษาเกี่ยวกับเกณฑ์มาตรฐานให้เข้าใจง่ายมากกว่านี้	1
19. ควรเน้นการดำเนินงานประสานความร่วมมือระหว่างอาจารย์ นักศึกษาและบุคลากรสนับสนุน	1
20. ควรมุ่งเน้นคุณภาพด้านกระบวนการเพิ่มขึ้น	1
21. นโยบายหลายเรื่องยังไม่ละเอียดชัดเจนและไม่เป็นรูปธรรม	1

จากที่ตารางที่ 4.9 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับนโยบายเพื่อการพัฒนาการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ในเขตกรุงเทพมหานคร มีเรื่องที่ควรนำมาพิจารณา 4 เรื่อง คือ 1. ควรสร้างความรู้ ความเข้าใจให้กับบุคลากรในหน่วยงาน ทุกคณะ 2. ผู้บริหารควรดำเนินการให้การประกันคุณภาพสอดคล้องไปกับการทำงานประจำของบุคลากร 3. ควรส่งเสริมให้บุคลากรผู้เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพพัฒนาการทักษะ ด้านความรู้ความสามารถในงานประกันคุณภาพ 4. ผู้บริหารมหาวิทยาลัยต้องมีนโยบายและดำเนินการ พัฒนางานประกันคุณภาพภายในอย่างจริงจังให้ครบทุกมาตรฐานทุกองค์ประกอบและทำตามวงจรคุณภาพ PDCA

ตารางที่ 4.10 ความคิดเห็นของบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏเกี่ยวกับกิจกรรมการพัฒนา
คุณภาพบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยเรียงลำดับตามความถี่

กิจกรรมการพัฒนาคุณภาพบัณฑิต	ความถี่
1. ควรสอดแทรกความรู้วงจร PDCA เข้าไปในการเรียนการสอน	4
2. ควรจัดกิจกรรมให้มีความหลากหลายมากขึ้น เพื่อพัฒนาคุณภาพบัณฑิตให้ครบทุกด้าน ส่งเสริมการใช้ชีวิตที่สอดคล้องกับสภาพเป็นจริง ฝึกฝนเรื่องการสื่อสารให้มากขึ้น และนำผลการประเมินกิจกรรมมาวิเคราะห์และสังเคราะห์ เพื่อการพัฒนาการจัดกิจกรรมในครั้งต่อไป	4
3. ควรส่งเสริมให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมและโครงการในด้านต่างๆ และมีการจัดอบรมแก่นักศึกษาอย่างต่อเนื่อง	2
4. ควรให้นักศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของการที่เป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถในวิชาชีพและเป็นที่ยอมรับของสังคม/องค์กร ในเรื่องของคุณธรรมจริยธรรม การแต่งกาย บุคลิกภาพ	2
5. ควรสร้างกิจกรรมความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาศูนย์การศึกษาต่างๆ กับนักศึกษาในสถาบัน	2
6. ควรเน้นการเรียนการสอน และเนื้อหาที่ปรับใช้ได้ในชีวิตจริง ปลูกฝังจิตสำนึก การรับสถาบันและประเทศชาติ	2
7. ควรให้มีกิจกรรมสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน	1
8. ควรให้มีกิจกรรมที่สอดคล้องไปกับรายวิชาที่นักศึกษาเรียน	1
9. ควรให้นักศึกษาได้มีโอกาสเดินทางไปศึกษาดูงานทั้งในและต่างประเทศ	1
10. ควรเน้นกิจกรรมด้านวิชาการ เน้นกิจกรรมด้านคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม	1
11. ควรเป็นโครงการที่พัฒนาทั้งด้านวิชาการ วิจัย ศิลปวัฒนธรรม คุณธรรม จริยธรรม อนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและกีฬานันทนาการ	1
12. ควรฝึกอบรมการวางตัว และบุคลิกภาพ ก่อนออกสู่ตลาดงานเพื่อทำให้บัณฑิตจากมหาวิทยาลัยเป็นที่ต้องการมากของตลาดงานขึ้น	1
13. ควรส่งเสริมให้นักศึกษาได้เข้าประกวดแข่งขันเพื่อพัฒนาคุณภาพมากขึ้น โครงการอบรมเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาแก่นักศึกษาทุกชั้นปี	1

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

กิจกรรมการพัฒนาคุณภาพบัณฑิต	ความถี่
14. ควรจัดหาและบริการทรัพยากรสารสนเทศเพื่อส่งเสริมเพิ่มพูนความรู้แก่นักศึกษา จัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านและการใช้ฐานข้อมูลสารสนเทศเพื่อการศึกษา ค้นคว้าและวิจัย	1
15. ควรดำเนินงานประกันคุณภาพอย่างต่อเนื่อง	1
16. ควรพัฒนาให้นักศึกษาสามารถใช้วงจรคุณภาพ PDCA ในการดำเนินงาน กิจกรรมนักศึกษา	1
17. ควรจัดให้มีกิจกรรมที่เน้นทักษะทั้ง 5 ด้าน ของนักศึกษา รวมถึงกิจกรรมที่ นักศึกษาจัดทำขึ้นเอง ควรได้รับการสนับสนุนจากทางหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการให้ความรู้ความเข้าใจเรื่องประกันคุณภาพการศึกษาแก่นักศึกษาใน การจัดทำโครงการต่างๆ	1
18. ควรจัดอบรมผู้ประเมินคุณภาพภายในเป็นระยะๆ	1
19. ควรมุ่งเน้นคุณภาพด้านวิชาการและทักษะที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพ	1

จากตารางที่ 4.10 พบว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏเสนาอแนะเกี่ยวกับกิจกรรมการ พัฒนาคุณภาพบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ที่ควรนำไปพิจารณาปรับปรุง 6 เรื่อง คือ 1. ควร สอดแทรกความรู้วงจรคุณภาพ PDCA เข้าไปในการเรียนการสอน 2. ควรจัดกิจกรรมให้มีความ หลากหลายมากขึ้น เพื่อพัฒนาคุณภาพบัณฑิตให้ครบทุกด้าน ส่งเสริมการใช้ชีวิตที่สอดคล้องกับ สภาพเป็นจริง ฝึกฝนเรื่องการสื่อสารให้มากขึ้น และนำผลการประเมินกิจกรรมมาวิเคราะห์และ สังเคราะห์เพื่อการพัฒนาการจัดกิจกรรมในครั้งต่อไป 3. ควรส่งเสริมให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการ จัดกิจกรรมและโครงการในด้านต่างๆ มีการจัดอบรมแก่นักศึกษาอย่างต่อเนื่อง 4. ควรสร้างกิจกรรมที่ ให้นักศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของการที่เป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถในวิชาชีพการเป็นที่ ยอมรับของสังคม/องค์กร ในเรื่องของคุณธรรมจริยธรรม การแต่งกาย บุคลิกภาพ 5. ควรสร้าง กิจกรรมเป็นความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาศูนย์ต่างๆ กับนักศึกษาในสถาบัน 6. ควรเน้นการเรียน การสอน และเนื้อหาที่ปรับใช้ได้ในชีวิตจริง ปลูกฝังจิตสำนึกการรับสถาบันและประเทศชาติ

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้ต้องการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในที่เกี่ยวกับมาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิตจากผลการประเมินของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา รอบสอง ปีการศึกษา 2550 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร

5.1. วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ บุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งประกอบด้วย ผู้บริหาร อาจารย์ เจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่รับผิดชอบงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 6 แห่ง ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบงานประกันคุณภาพการศึกษาจำนวน 624 คน ขนาดของตัวอย่างจากบุคลากรดังกล่าวคำนวณโดยใช้สูตรของยามานะ จำนวนตัวอย่างขั้นต่ำ 244 คน ซึ่งผู้วิจัยได้ปรับขนาดของตัวอย่างเป็น 307 คน การเลือกตัวอย่างใช้วิธีการเลือกแบบกำหนดโควตาตามจำนวนบุคลากรในแต่ละกลุ่มของแต่ละมหาวิทยาลัย ได้แก่ ผู้บริหาร อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ โดยใช้อัตราส่วนระหว่าง จำนวนประชากร : ตัวอย่าง เป็น 2:1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

5.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ค่าสถิติที่ใช้ ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ โดยใช้สูตรหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's product moment) วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามปลายเปิดนำเสนอในรูปตารางและความเรียง

5.3 สรุปผลการศึกษา

ผลการศึกษาสภาพและความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในกับมาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 6 แห่ง สรุปผลการศึกษา ดังนี้

5.3.1 ข้อมูลทั่วไปและสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนมากที่สุดมาจากอาจารย์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร ในด้านประสบการณ์การทำงาน ผู้ตอบแบบสอบถาม มีประสบการณ์ 1-3 ปี มากที่สุด และการปรับเปลี่ยนโครงสร้างหลังรับการประเมินจากภายนอกพบว่าสถานภาพการทำงานยังคงเดิมมากที่สุด

5.3.2 สภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร มีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีการดำเนินงานอยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงตามลำดับคะแนนเฉลี่ยระดับการดำเนินงานจากมากไปน้อย คือ การควบคุมคุณภาพ การปรับปรุงคุณภาพ การประเมินคุณภาพ และการตรวจสอบคุณภาพ ตามลำดับผลการวิเคราะห์เป็นรายด้าน ปรากฏผล ดังนี้

1. ด้านการควบคุมคุณภาพ (Quality Control) พบว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร มีการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในด้านการควบคุมคุณภาพอยู่ในระดับมาก โดยมีการกำหนดจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ไว้เป็นลายลักษณ์อักษร มีการกำหนดปรัชญาหรือปณิธานที่เกี่ยวกับคุณภาพบัณฑิต ส่วนระบบส่งเสริมให้นักศึกษานำความรู้ด้านการประกันคุณภาพไปใช้กับกิจกรรมนักศึกษายังมีน้อย

2. ด้านการปรับปรุงคุณภาพ (Quality Improvement) พบว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร มีการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในด้านการปรับปรุงคุณภาพอยู่ในระดับมาก โดยมีการจัดโครงการเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาชีพแก่นักศึกษา มีระบบการปรับปรุงวิธีการเรียนการสอนและพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่องทุกหลักสูตร ส่วนการนำผลการประเมินไปพัฒนากระบวนการให้ความรู้และกลไกการดำเนินงานประกันคุณภาพที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาอย่างต่อเนื่องยังมีน้อย

3. ด้านการประเมินคุณภาพ (Quality Assessment) พบว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร มีการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในด้านการประเมินคุณภาพอยู่ในระดับมาก โดยมีการประเมินผลความพึงพอใจของผู้เรียนในเรื่องคุณภาพการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทุกหลักสูตร หลักสูตรที่เปิดสอนทุกหลักสูตรได้มาตรฐานตามเกณฑ์มาตรฐานทุกเรื่องและมีการประกันคุณภาพหลักสูตรครบทุกประเด็นตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ส่วนการดำเนินงาน

หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาที่เน้นการวิจัย (ปริญญาโทเฉพาะแผน ก และปริญญาเอก) ที่เปิดสอนมีจำนวนมากกว่าร้อยละ 50 ของจำนวนหลักสูตรยังมีน้อย

4. ด้านการตรวจสอบคุณภาพ (Quality Audit) พบว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร มีการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในด้านการตรวจสอบคุณภาพอยู่ในระดับมาก มีการกำกับดูแลการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ มีกระบวนการติดตามและประเมินผลโครงการหรือกิจกรรม ทั้งที่จัดโดยสถาบันและองค์การนักศึกษาทุกสิ้นปีการศึกษา ส่วนการดำเนินงานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาที่เน้นการวิจัย (ปริญญาโทเฉพาะแผน ก และปริญญาเอก) ที่เปิดสอนมีจำนวนมากกว่าร้อยละ 50 ของจำนวนหลักสูตรยังมีน้อย

5.3.3 การศึกษามาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานครจากคะแนนของผลการประเมินของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาที่ประเมินมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร รอบสอง ปีการศึกษา 2550 พบว่ามาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิตอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายตัวบ่งชี้ เรียงตามลำดับคะแนน ลดลงจากมากไปน้อย คือมีระดับความพึงพอใจของนายจ้าง ผู้ประกอบการ และผู้ใช้บัณฑิต (ตัวบ่งชี้ 4) จำนวนนักศึกษา หรือศิษย์เก่าที่จบการศึกษาไม่เกิน 3 ปี ที่ได้รับการประกาศเกียรติคุณยกย่องในด้านวิชาการ วิชาชีพ คุณธรรม จริยธรรม หรือรางวัลทางวิชาการ หรือด้านอื่นที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพบัณฑิตในระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ ในรอบ 3 ปี ที่ผ่านมา (ตัวบ่งชี้ 5) ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้อ่านทำและประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี (ตัวบ่งชี้ 1) จำนวนวิทยานิพนธ์และงานวิชาการของนักศึกษาที่ได้รับรางวัลในระดับชาติหรือระดับนานาชาติภายในรอบ 3 ปี ที่ผ่านมา (ตัวบ่งชี้ 6) ร้อยละของบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้ทำงานตรงสาขาที่สำเร็จการศึกษา (ตัวบ่งชี้ 2) ร้อยละของบัณฑิตได้รับเงินเดือนเริ่มต้นเป็นไปตามเกณฑ์ (ตัวบ่งชี้ 3) ส่วนร้อยละของบทความจากวิทยานิพนธ์ปริญญาโทที่ตีพิมพ์ เผยแพร่ต่อจำนวนวิทยานิพนธ์ปริญญาโททั้งหมด (ตัวบ่งชี้ 7) ร้อยละของบทความจากวิทยานิพนธ์ปริญญาเอกที่ตีพิมพ์เผยแพร่ต่อจำนวนวิทยานิพนธ์ปริญญาเอกทั้งหมดพบว่าการตีพิมพ์เผยแพร่ (ตัวบ่งชี้ 8)

5.3.4 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในกับมาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิเคราะห์ พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในกับมาตรฐานคุณภาพบัณฑิตมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีความสัมพันธ์กับมาตรฐานคุณภาพบัณฑิตสูงสุด คือ การควบคุมคุณภาพ รองลงมา คือ การประเมินคุณภาพ การปรับปรุงคุณภาพ ส่วนการตรวจสอบคุณภาพมีความสัมพันธ์กับมาตรฐานคุณภาพบัณฑิตน้อยที่สุด

5.3.5 จากการศึกษาข้อเสนอแนะ และหาแนวทางการพัฒนาการดำเนินงาน ประกันคุณภาพภายในตามมาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ในเขต กรุงเทพมหานคร พบว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏมียุทธศาสตร์เกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในตามมาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต ดังนี้

1. นโยบายเพื่อการพัฒนาการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏ 1) ควรสร้างความรู้ ความเข้าใจให้กับบุคลากรในหน่วยงานทุกคณะ 2) ผู้บริหารควรดำเนินการให้การประกันคุณภาพสอดคล้องไปกับการทำงานประจำของบุคลากร 3) ควรส่งเสริมให้บุคลากรผู้เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพพัฒนาการทักษะ ด้านความรู้ความสามารถในงานประกันคุณภาพมากขึ้น 4) ผู้บริหารมหาวิทยาลัยต้องมีนโยบายและดำเนินการ พัฒนางานประกันคุณภาพภายในอย่างจริงจังให้ครบทุกมาตรฐานทุกองค์ประกอบและทำตามวงจรคุณภาพ PDCA

2. ในด้านการพัฒนาคุณภาพบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏ 1) ควรสอดแทรกความรู้วงจรคุณภาพ PDCA เข้าไปในการเรียนการสอน 2) ควรจัดกิจกรรมให้มีความหลากหลายมากขึ้น เพื่อพัฒนาคุณภาพบัณฑิตให้ครบทุกด้าน ส่งเสริมการใช้ชีวิตที่สอดคล้องกับสภาพเป็นจริง ฝึกฝนเรื่องการสื่อสารให้มากขึ้น และนำผลการประเมินกิจกรรมมาวิเคราะห์และสังเคราะห์เพื่อการพัฒนาการจัดกิจกรรมในครั้งต่อไป 3) ควรส่งเสริมให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมและโครงการในด้านต่างๆ และมีการจัดอบรมแก่นักศึกษาอย่างต่อเนื่อง 4) ควรให้นักศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของการที่เป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถในวิชาชีพและเป็นที่ยอมรับของสังคม/องค์กร ในเรื่องของคุณธรรมจริยธรรม การแต่งกาย บุคลิกภาพ 5) ควรสร้างกิจกรรมความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาศูนย์การศึกษาต่างๆ กับนักศึกษาในสถาบัน 6) เน้นการเรียนการสอน และเนื้อหาที่ปรับใช้ได้ในชีวิตจริง ปลูกฝังจิตสำนึกการรับสถาบันและประเทศชาติ

5.4 การอภิปรายผลการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในกับมาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร สามารถอภิปรายผลของการศึกษาได้ดังนี้

5.4.1 ผลการศึกษาสภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า มีการดำเนินงานอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่ดำเนินงานประกันคุณภาพภายในได้ในระดับมากที่สุด คือ ด้านการควบคุมคุณภาพ ด้านการปรับปรุงคุณภาพ ด้านการประเมินคุณภาพ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยในอันดับสุดท้าย คือ ด้านการตรวจสอบคุณภาพ

ด้านการควบคุมคุณภาพ

สภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในด้านการควบคุมคุณภาพโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ การกำหนดจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ไว้เป็นลายลักษณ์อักษร อาจเป็นเพราะบุคลากรของมหาวิทยาลัยราชภัฏส่วนใหญ่เป็นข้าราชการครู เพราะฉะนั้นกฎแห่งความประพฤติสำหรับสมาชิกวิชาชีพครู ซึ่งองค์กรวิชาชีพครูเป็นผู้กำหนด และสมาชิกในวิชาชีพทุกคนต้องถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด ดังจะเห็นได้จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 52 ให้กระทรวงส่งเสริมให้มีระบบ กระบวนการผลิต การพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง โดยการกำกับและประสานให้สถาบันที่ทำหน้าที่ผลิตและพัฒนาครูคณาจารย์ รวมทั้งบุคลากรทางการศึกษาให้มีความพร้อมและมีความเข้มแข็งในการเตรียมบุคลากรใหม่และการพัฒนาบุคลากรประจำการอย่างต่อเนื่อง และพจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2525 ให้ความหมายของคำว่า “จรรยาบรรณ” ไว้ว่า เป็นประมวลความประพฤติที่ผู้ประกอบอาชีพการงานแต่ละอย่างกำหนดขึ้น เพื่อรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณชื่อเสียง ซึ่งถ้าอาจารย์ได้ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ก็จะช่วยให้มหาวิทยาลัยราชภัฏมีการดำเนินงานด้านการควบคุมคุณภาพได้อย่างสมบูรณ์

ด้านการปรับปรุงคุณภาพ

สภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในด้านการปรับปรุงคุณภาพโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ มีการจัดโครงการเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาชีพแก่นักศึกษา อาจเป็นเพราะว่า นักศึกษามหาวิทยาลัย กิจกรรมนอกห้องเรียนมีความสำคัญไม่แพ้การเรียนในชั้น และอาจจะมีผลสำคัญ มากกว่า ด้วยซ้ำไป ทั้งนี้เพราะการที่นักศึกษาจะสามารถสร้างตนเองให้เป็นบุคคลที่มีสติปัญญา ความรอบรู้เหนือกว่าบุคคลอื่นในวัยเดียวกัน เมื่อออกไปประกอบอาชีพหาเลี้ยงตนเองต่อไปนั้น จำเป็นต้องอาศัยการมีโอกาสร่วมในกิจกรรมต่างๆ ที่มีลักษณะอยู่ในสภาพการณ์ ที่คล้ายคลึงกับลักษณะ และสภาพการณ์ของสังคมที่ตน จะไปดำรงชีวิตอยู่กิจกรรมนอกชั้นเรียนจะช่วยให้นักศึกษา เพิ่มพูนคุณสมบัติอันดีงามประจำตนหลายๆ อย่าง เช่น การรู้จักรับผิดชอบ ความมานะอดทน ความขยันหมั่นเพียร ความซื่อตรง สามารถติดต่อ ปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่น การเคารพกฎหมาย และระเบียบ การมีศีลธรรมอันดี การรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และการรู้จัก รักษาสุขภาพอนามัยและปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดี สอดคล้องกับงานวิจัยของ ไพวัลย์ แสงสุนทร (2546:บทคัดย่อ) พบว่า ควรมีการฝึกประสบการณ์วิชาชีพให้ตรงกับสาขาวิชาเอกที่เรียน ใช้เวลาในภาคเรียนสุดท้ายก่อนจบการศึกษา

และก่อนออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพควรปฐมนิเทศ การประเมินผลควรใช้วิธีสัมภาษณ์ ผู้รับผิดชอบดูแลนักศึกษาในขณะปฏิบัติงาน

ด้านการประเมินคุณภาพ

สภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในด้านการประเมินคุณภาพโดยภาพรวมอยู่ในระดับ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ มีการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนในเรื่องคุณภาพการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทุกหลักสูตร สอดคล้องกับงานวิจัยของสำนักมาตรฐานการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ (2549) พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากในด้านการเตรียมการสอน การดำเนินการสอน การจัดการเพื่อเอื้ออำนวยความรู้ของผู้เรียน และการวัดและการประเมินผล ตามลำดับ และนักศึกษามีความพึงพอใจในด้านการเสริมแรงจูงใจให้กับผู้เรียนอยู่ในระดับปานกลาง

ด้านการตรวจสอบคุณภาพ

สภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในด้านการตรวจสอบคุณภาพโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ มีการกำกับดูแลการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ เนื่องจากจรรยาบรรณวิชาชีพของอาจารย์ภายในสถาบันการศึกษา มีความสำคัญค่อนข้างมาก และเพื่อให้จรรยาบรรณวิชาชีพของอาจารย์สมบูรณ์ยิ่งขึ้นจึงต้องมีการกำกับดูแลการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ ตามแนวทางการดำเนินงานที่กล่าวมาแล้ว โดยเฉพาะ การควบคุมและรักษามาตรฐานการประกอบวิชาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษา 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 53 ให้มีองค์กรวิชาชีพครูผู้บริหารสถานศึกษาและผู้บริหารการศึกษามีฐานะเป็นองค์กรอิสระภายในการบริหารของสภาวิชาชีพ ในกำกับของกระทรวงศึกษา มีอำนาจหน้าที่กำหนดมาตรฐานวิชาชีพออกและเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ กำกับดูแลการปฏิบัติงานตามมาตรฐานและจรรยาบรรณวิชาชีพ

5.4.2 ผลการศึกษาคะแนนของผลการประเมินของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา รอบสอง ปีการศึกษา 2550 พบว่า ตัวบ่งชี้ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ระดับความพึงพอใจของนายจ้าง ผู้ประกอบการและผู้ใช้บัณฑิต สอดคล้องกับงานวิจัยของ เสกสรร สายสีเสด (2548) พบว่า มีความพึงพอใจต่อการตั้งใจทำงานของบัณฑิตมากที่สุด มีความรู้เกี่ยวกับงานในหน้าที่ที่รับผิดชอบ และมีความรู้ความสามารถในวิชาชีพเฉพาะสาขา ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้และเผยแพร่ความรู้ และวิสัยทัศน์กว้างไกล ทองหล่อ วงษ์อินทร์ (2547) กล่าวว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏมิตีเรื่องการใส่ใจ-อดทน-ทุ่มเท ฝึกกันมาตลอด ดังนั้นนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏจึงเป็นคนที่สอนง่าย โดยถามผู้จัดการบริษัทหลายแห่งต้องการเด็กที่สอนง่ายและเชื่อฟัง

5.4.3 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในกับมาตรฐานคุณภาพบัณฑิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า มีความสัมพันธ์กันในระดับน้อย อาจเป็นเพราะว่าข้อมูลแสดงสภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในได้จากการสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ เจ้าหน้าที่ที่ทำหน้าที่รับผิดชอบงานประกันคุณภาพการศึกษา จึงอาจจะมีการลำเอียงในการตอบของผู้ตอบบางกลุ่ม มีความแตกต่างเนื่องจากลักษณะของผู้ตอบ ซึ่งมีใช้การรับรู้การปฏิบัติผลการดำเนินงานประกันคุณภาพโดยตรงจึงจะเห็นได้จากค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) ของผลการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในแต่ละด้าน ซึ่งค่อนข้างสูงเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยผลการดำเนินงาน นอกจากนี้ยังอาจเป็นผลเนื่องมาจากจำนวนตัวอย่างในแต่ละกลุ่ม ได้แก่ ผู้บริหาร อาจารย์ และเจ้าหน้าที่แตกต่างกันค่อนข้างมาก ซึ่งการสรุปผลรวมควรมาจากผลของแต่ละกลุ่มถ่วงน้ำหนักด้านจำนวนประชากรของกลุ่มนั้นๆ และจากงานวิจัยของ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2548) พบว่า เพราะภาระงานที่มีจำนวนมากของอาจารย์ผู้สอนที่สอนทั้งภาคปกติและภาคพิเศษ ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนค่อนข้างจะห่างเหิน เป็นผลให้ผู้เรียนที่มีความสนใจน้อยไม่สามารถจะเรียนรู้และทำงานตามเงื่อนไขของหลักสูตรได้อย่างครบถ้วน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในขั้นตอนการทำวิทยานิพนธ์ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิยพงษ์ คล้ายคลึง (2551) พบว่า แนวทางการพัฒนาระบบและกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษา 1. ปัจจัยนำเข้า มหาวิทยาลัยควรจัดตั้งทีมนักวิจัยสถาบันเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงาน พัฒนาระบบฐานข้อมูล สร้างระบบทดแทนและพัฒนาบุคลากร สร้างวัฒนธรรมคุณภาพในองค์กรร่วมกัน และเร่งสร้างเครือข่ายการประกันคุณภาพ 2. ด้านกระบวนการผลิต มหาวิทยาลัยควรยกระดับคุณภาพของแผนปฏิบัติงานประจำปี สร้างเอกภาพของผู้ประเมินคุณภาพภายใน จัดอันดับเทียบเคียง เพิ่มกิจกรรมส่งเสริมคุณภาพในการปรับปรุงการทำงาน ส่งเสริมการวิจัยเกี่ยวกับการประกันคุณภาพ และวางพื้นฐานระบบบริหารคุณภาพ 3. ด้านผลผลิต มหาวิทยาลัยควรเร่งการปรับปรุงหลักสูตร พัฒนาระบบการประเมินการเรียนการสอน พัฒนาระบบการบริหารงานวิจัยให้มีประสิทธิภาพ ส่งเสริมการเผยแพร่และตีพิมพ์ผลงานวิจัย กระจายการบริการวิชาการ พัฒนาการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมให้มีความหลากหลาย ส่งเสริมงานวิจัยของบัณฑิตศึกษาให้สามารถสร้างองค์ความรู้ใหม่อย่างแท้จริง และในด้านผลผลิตที่เป็นจุดเน้นหรือเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ความรัก ความศรัทธา ความโดดเด่นทางด้านศึกษา เพื่อให้เป็นมหาวิทยาลัยที่เน้นการผลิตบัณฑิตและการวิจัยที่สมบูรณ์แบบ

5.5. ข้อเสนอแนะ

5.5.1 ข้อเสนอแนะสำคัญที่ได้จากผลการวิจัย

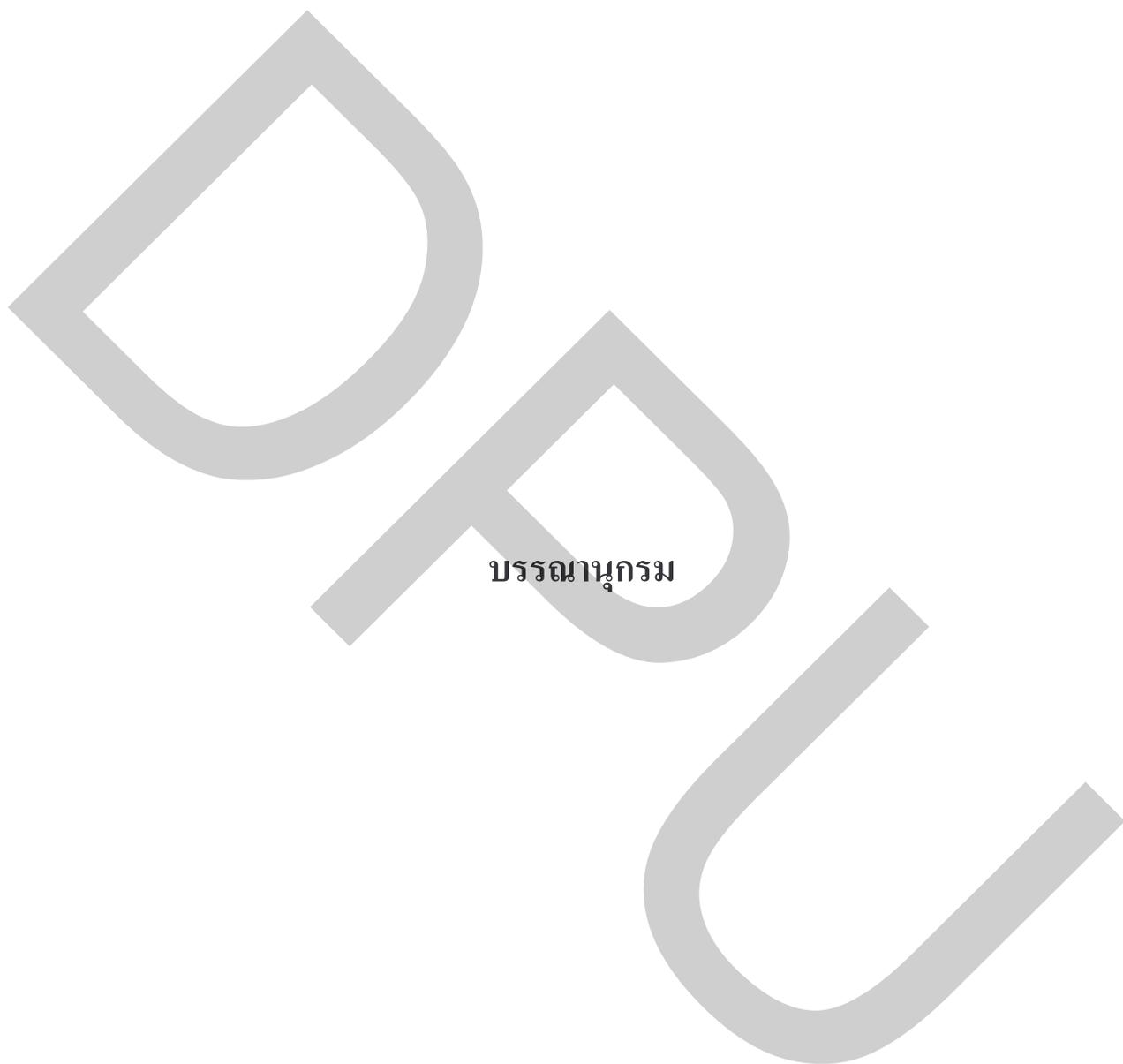
1. นโยบายเพื่อการพัฒนาการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ควรเน้นการสร้างความรู้ ความเข้าใจให้กับบุคลากรในทุกหน่วยงาน ผู้บริหารควรดำเนินการให้การประกันคุณภาพสอดคล้องไปกับการทำงานประจำของบุคลากร และควรส่งเสริมให้บุคลากร ผู้เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพพัฒนาการทักษะ ด้านความรู้ความสามารถในงานประกันคุณภาพมากขึ้น ผู้บริหารมหาวิทยาลัยต้องมีนโยบายและดำเนินการ พัฒนางานประกันคุณภาพภายในอย่างจริงจังให้ครบทุกมาตรฐานทุกองค์ประกอบและทำตามวงจรคุณภาพ PDCA

2. การพัฒนาคุณภาพบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ควรสอดแทรกความรู้วงจรคุณภาพ PDCA เข้าไปในการเรียนการสอน ควรจัดกิจกรรมให้มีความหลากหลายมากขึ้น เพื่อพัฒนาคุณภาพบัณฑิตให้ครบทุกด้าน ส่งเสริมการใช้ชีวิตที่สอดคล้องกับสภาพเป็นจริง ฝึกฝนเรื่องการสื่อสารให้มากขึ้น และนำผลการประเมินกิจกรรมมาวิเคราะห์และสังเคราะห์เพื่อการพัฒนาการจัดกิจกรรมในครั้งต่อไป และควรส่งเสริมให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมและโครงการในด้านต่างๆ มีการจัดอบรมแก่นักศึกษาอย่างต่อเนื่อง ควรสร้างกิจกรรมที่ให้นักศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของการที่เป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถในวิชาชีพและเป็นที่ยอมรับของสังคม/องค์กร ในเรื่องของคุณธรรมจริยธรรม การแต่งกาย บุคลิกภาพของนักศึกษา ควรสร้างกิจกรรมในรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาศูนย์การศึกษาต่างๆ กับนักศึกษาในสถาบัน ควรเน้นการเรียนการสอนที่ปรับใช้ได้ในชีวิตจริง ปลูกฝังจิตสำนึกการรักสถาบันและประเทศชาติ

5.5.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

เพื่อให้การค้นคว้าวิจัยในเรื่องการพัฒนาอาจารย์ได้ประโยชน์อย่างกว้างขวาง เห็นควรให้มีการวิจัยในเรื่องต่อไปนี้

1. เรื่องการประยุกต์ความรู้ด้านการประกันคุณภาพไปใช้กับกิจกรรมนักศึกษา
2. เรื่องหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาที่เน้นการวิจัย
3. เรื่องการพัฒนากระบวนการให้ความรู้และกลไกการดำเนินงานประกันคุณภาพที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษา
4. เรื่องการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในกับมาตรฐานด้านอื่น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือ

กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). **แนวทางการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 5

กรุงเทพมหานคร: บริษัทพิมพ์ดี.

จำรัส นองมาก. (2544). **ปฏิบัติการประกันคุณภาพการศึกษา**. บริษัท ชันพรีนติ้ง

ฝ่ายวิจัยการศึกษาและส่งเสริมสิ่งแวดล้อมศึกษา หน่วยศึกษานิเทศก์กับศูนย์ทดสอบ
ทางการศึกษา.

จำรัส นองมาก. (2546). **การประกันคุณภาพการศึกษาอย่างถูกต้องและมีความสุข**

กรุงเทพมหานคร: ฟิสิกเซ็นเตอร์.

ทบวงมหาวิทยาลัย. (2542). **การประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 3

กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

บรรจง จันทมาศ. (2541). **ระบบบริหารคุณภาพ ISO 9000**. กรุงเทพมหานคร: บริษัท

ส. เอเชียเพรส.

ประคอง กรรณสูตร. (2538). **สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์**. พิมพ์ครั้งที่ 2.

กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ. 2542. แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. สำนักงาน. (2546). **ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา**

ตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. (พิมพ์ครั้งที่ 2)

กรุงเทพมหานคร: พิมพ์ดี.

ล้วน สายยศ อังคณา สายยศ. (2539). **เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้**. กรุงเทพมหานคร:

โรงพิมพ์สุวีริยาสาส์น.

วรภัทร์ ภูเจริญ. (2542). **แนวทางการประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษา**. กรุงเทพมหานคร : พิมพ์ดี.

วารินทร์ สิงสูงสุด. (2542). **การประกันคุณภาพการศึกษา**. เอกสารประกอบการบรรยาย

การฝึกอบรมสถาบันเพิ่มผลผลิตบัณฑิตธรรม. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สยามมิตร
การพิมพ์.

ศิริชัย กาญจนวาสี. (2544). **ทฤษฎีการประเมิน**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สมคิด พรหมจ้อย และสุพัตร์ พิบูลย์. (2544). **การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา**. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2543). **แนวทางการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา: เพื่อพร้อมรับการประเมินภายนอก**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: พิมพ์ดี จำกัด.

สถาบันส่งเสริมการประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาแห่งชาติ. (2543). **แนวทางการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาเพื่อพร้อมรับการประเมินภายนอก**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: พิมพ์ดี.

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา. (2547). **กรอบแนวทางการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: บริษัท จุดทอง.

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินผลคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (2549) **ผลการประเมินรอบแรกของสมศ 2548**. จุลสารคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา ของสถาบันอุดมศึกษา.

สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา. (2551) **คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์.

สุวิมล ว่องวานิช. (2545). **แนวทางการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาเพื่อพร้อมรับการประเมินภายนอก**. กรุงเทพมหานคร: พิมพ์ดี.

อมรวิชัย นาครทรรพ. (2543). **บทบาทสู่คุณภาพ: รายงานการติดตามผลการประกันคุณภาพและรับรองมาตรฐานการอุดมศึกษา**. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. กรุงเทพมหานคร: บริษัท พิมพ์ดี.

อุทุมพร จามรมาน. (2543). **แนวทางการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: บริษัทพิมพ์ดี.

อุทุมพร จามรมาน. (2544). **การประกันคุณภาพการศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ฟีนี.

บทความ

จำรัส นองมาก. (2547). “การเรียนรู้อย่างมีความสุข” การศึกษากรุงเทพมหานคร, หน้า 8.

ภาวิข ทองโรจน์. (2549) “สกอ.ยังไม่พอใจคุณภาพบัณฑิต” ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (2548) จุลสารประชาคมการประกันคุณภาพการศึกษา. หน้า 27 – 28. ฉบับที่: จุลสารฉบับพิเศษ(2).

เอกสารอื่น ๆ

คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน, สำนักงาน, (2547). การวิจัยติดตามผลการประกันคุณภาพภายในและการประกันคุณภาพภายนอกของสถานศึกษาเอกชน (รายงานการวิจัย), กรุงเทพมหานคร.

งานวิจัยและพัฒนาระบบประกันคุณภาพ. (2551). คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.

ชุดินันท์ อธิรัตน์นา (2546). “รูปแบบการจัดการการประเมินคุณภาพภายนอกสถาบันอุดมศึกษาไทย” (รายงานการวิจัย) สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.

บุญเสริม วิสกุล. (2546). “อุดมศึกษาไทยถึงทางตัน” ผู้จัดการออนไลน์.

ภาวิข ทองโรจน์ (2549). “วิพากษ์ศูนย์ฯ ราชภัฏ เตือนคุณภาพมหาวิทยาลัยต้องมาก่อน” หนังสือพิมพ์ข่าวสด.

มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ. (2550). คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ.

มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง. (2550). คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง.

สุชาติ เมืองแก้ว. (2546). รูปแบบการบริหารจัดการสถาบันอุดมศึกษาแนวใหม่. สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.

วิทยานิพนธ์

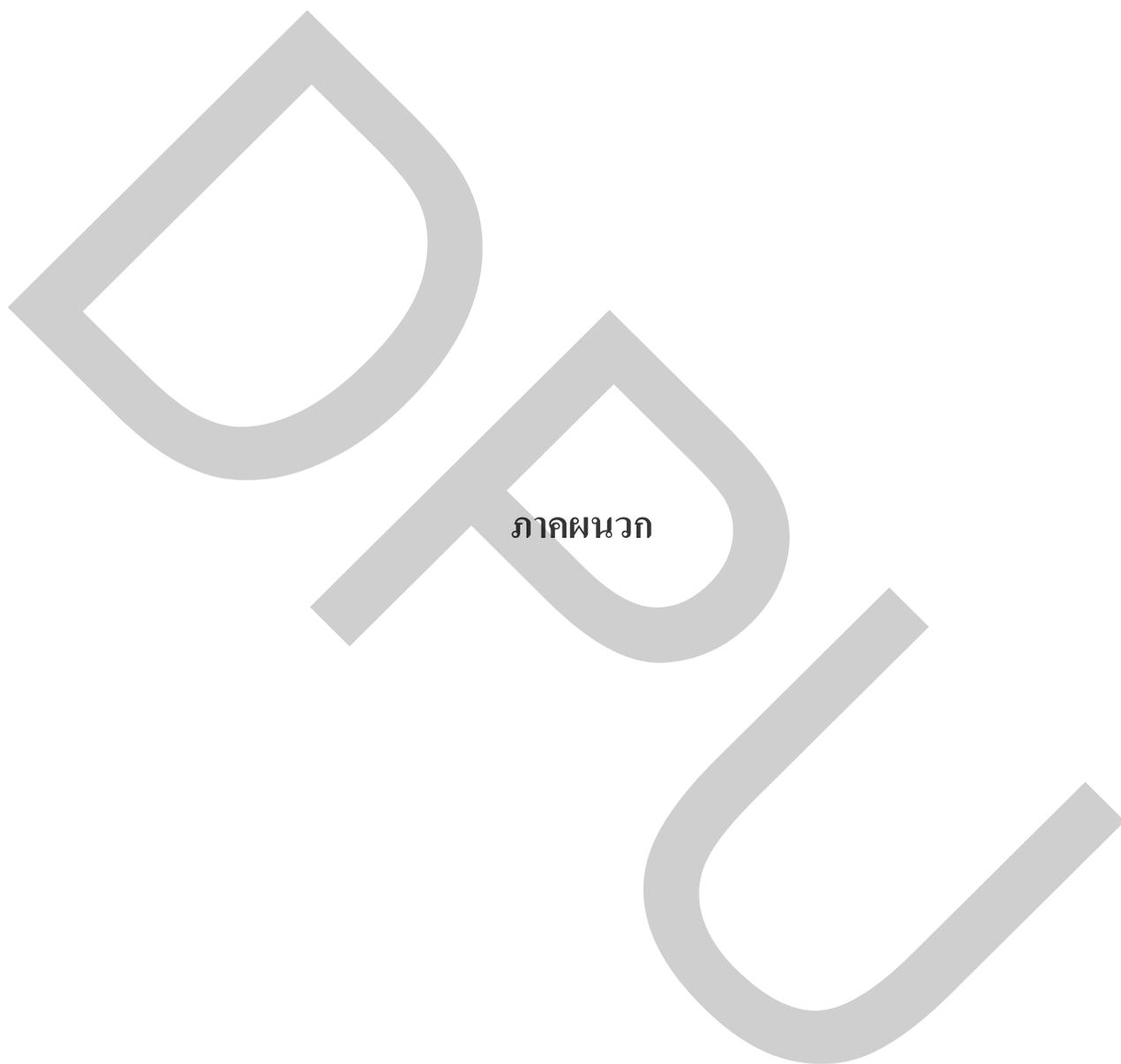
- จารุวรรณ สิมห่ม่วง. (2548). ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานประกันคุณภาพของ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์. มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์.
- จรีวรรณ มณีแสง. (2543). การพัฒนาระบบการประกันคุณภาพของสถาบันการศึกษาพยาบาล เอกชน. วิทยานิพนธ์ปริญญาคุชฎีบัณฑิต ภาควิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชุตินันท์ อธิรัตน์. (2546). รูปแบบการจัดการประเมินคุณภาพภายนอกสถาบันอุดมศึกษาไทย. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรคุชฎีบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดำรง ทวีแสงสกุลไทย. (2548). เปรียบเทียบระบบประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา ระหว่างประเทศไทยกับภูมิภาคอาเซียนและกลุ่มทวีปยุโรป. ภาควิชาวิศวกรรมอุตสาหการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธัญญาทิพย์ บุณณพันธ์วิวัฒน์. (2544). การประกันคุณภาพการศึกษาพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนนครนายกวิทยาคม จังหวัดนครนายก ปีการศึกษา 2543. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขานโยบาย สาธารณะ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ปิยพงษ์ คล้ายคลึง. (2551). แนวทางการพัฒนาระบบและกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษา : กรณีศึกษามหาวิทยาลัยเน้นการผลิตบัณฑิตและวิจัยของรัฐแห่งหนึ่งในเขต กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการวิจัยการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พงศ์เทพ จิระโร. (2546). การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสำหรับการศึกษาเฉพาะทาง ของกองทัพเรือ ครุศาสตรคุชฎีบัณฑิต สาขาการวัดและประเมินผลการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พนอเนื่อง สุทัศน์ ณ อยุธยา. (2549). การศึกษาเปรียบเทียบปรัชญา แนวคิด และ กระบวนการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัยราชภัฏกับกลุ่ม สถาบันอุดมศึกษาในกลุ่ม Normal University ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน และประเทศไต้หวัน. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.

- วันชัย ศิริชนะ. (2537). การพัฒนารูปแบบการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา สำหรับสถาบันอุดมศึกษา ในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาอุดมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริวรรณ โสดา. (2547). กรณีศึกษากระบวนการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในของ วิทยาลัยวิทยาลัย วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิจัยการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุทธิรัช คนกาญจน์. (2547). การพัฒนาตัวบ่งชี้คุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ วิทยานิพนธ์การศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการทดสอบและวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ไพรวลัย แสงสุนทร. (2546). ความคิดเห็นและความต้องการที่มีต่อการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ของนักศึกษา โครงการจัดการศึกษาเพื่อปวงชนระดับปริญญาตรี. โปรแกรมวิชาศิลปกรรม ศูนย์ชนาลงกรณ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2543). การวิจัยและพัฒนาระบบการประเมินผลภายในของสถานศึกษา. วิธีวิทยาการวิจัย, หน้า 43 – 79. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาษาต่างประเทศ

ELECTRONIC SOURCES

- Bugg, Kent Andrew. (1999) **Quality Assurance and Improvement Planning in Illinois High Schools.** Ph.D., Illinois State University.
- Fuin Chatchapas (2001) **The Use of Quality Assurance Models in Thai Colleges and Universities.** Ed.D., University of Pittsburgh.
- Netwon, J. “An Evaluation of the Impack of External Quality Monitoring on a Higher Education College. (1993-1998)” **Assessment and Evaluation in Higher Education** 24, 2 (1999).
- Nywenya,Thengamehlo Horold (2003) **Quality Assurance in South African higher Education and its Implementation at the University of Durban-Westville.** M.Ed., University of South Africa (South Africa)

ภาคผนวก ก
มาตรฐานการอุดมศึกษา

มาตรฐานการอุดมศึกษา

ตามที่ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๓๔ กำหนดให้คณะกรรมการการอุดมศึกษาจัดทำมาตรฐานการอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสอดคล้องกับมาตรฐานการอุดมศึกษาของชาติ โดยคำนึงถึงความเป็นอิสระและความเป็นเลิศทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษา

คณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงได้ดำเนินการจัดทำมาตรฐานการอุดมศึกษาเพื่อใช้เป็นกลไกระดับกระทรวง ระดับคณะกรรมการการอุดมศึกษา และระดับหน่วยงานเพื่อนำไปสู่การกำหนดนโยบายของสถาบันอุดมศึกษาในการพัฒนาการอุดมศึกษาต่อไป

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการโดยคำแนะนำของคณะกรรมการการอุดมศึกษาในคราวประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๔๕ เมื่อวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๔๕ จึงประกาศมาตรฐานการอุดมศึกษาไว้ดังต่อไปนี้

มาตรฐานการอุดมศึกษา ประกอบด้วย มาตรฐาน ๓ ด้าน ๑๒ ตัวบ่งชี้ ดังนี้

๑. มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต

บัณฑิตระดับอุดมศึกษาเป็นผู้มีความรู้ มีคุณธรรม จริยธรรม มีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง สามารถประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อการดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข ทั้งทางร่างกายและจิตใจ มีความสำนึกและความรับผิดชอบในฐานะพลเมืองและพลโลก

ตัวบ่งชี้

๑.๑ บัณฑิตมีความรู้ ความเชี่ยวชาญในศาสตร์ของตน สามารถเรียนรู้ สร้างและประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อพัฒนาตนเอง สามารถปฏิบัติงานและสร้างงานเพื่อพัฒนาสังคมให้สามารถแข่งขันได้ในระดับสากล

๑.๒ บัณฑิตมีจิตสำนึก ดำรงชีวิต และปฏิบัติหน้าที่ตามความรับผิดชอบ โดยยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม

๑.๓ บัณฑิตมีสุขภาพดีทั้งด้านร่างกายและจิตใจ มีการดูแล เอาใจใส่ รักษาสุขภาพของตนเองอย่างถูกต้อง เหมาะสม

๒. มาตรฐานด้านการบริหารจัดการการอุดมศึกษา

มีการบริหารจัดการการอุดมศึกษาตามหลักธรรมาภิบาล และพันธกิจของการอุดมศึกษาอย่างมีคุณภาพมาตรฐานด้านธรรมาภิบาลของการบริหารการอุดมศึกษามีการบริหารจัดการการอุดมศึกษาตามหลักธรรมาภิบาล โดยคำนึงถึงความหลากหลายและความเป็นอิสระทางวิชาการ

ตัวบ่งชี้

(๑) มีการบริหารจัดการบุคลากรที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล มีความยืดหยุ่นสอดคล้องกับความต้องการที่หลากหลายของประเภทสถาบันและสังคมเพื่อเพิ่มศักยภาพในการปฏิบัติงานอย่างมีอิสระทางวิชาการ

(๒) มีการบริหารจัดการทรัพยากรและเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล คล่องตัว โปร่งใสและตรวจสอบได้ มีการจัดการศึกษาผ่านระบบและวิธีการต่างๆ อย่างเหมาะสมและคุ้มค่าคุ้มทุน

(๓) มีระบบการประกันคุณภาพเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการอุดมศึกษาอย่างต่อเนื่อง

มาตรฐานด้านพันธกิจของการบริหารการอุดมศึกษา

การดำเนินงานตามพันธกิจของการอุดมศึกษาทั้ง ๔ ด้าน อย่างมีคุณภาพ โดยมีการประสานความร่วมมือรวมพลังจากทุกภาคส่วนของชุมชน และสังคมในการจัดการความรู้

ตัวบ่งชี้

(๑) มีหลักสูตรและการเรียน การสอนที่ทันสมัย ยืดหยุ่น สอดคล้องกับความต้องการที่หลากหลายของประเภทสถาบันและสังคม โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนแบบผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นการเรียนรู้และการสร้างงานด้วยตนเองตามสภาพจริง ใช้การวิจัยเป็นฐาน มีการประเมินและใช้ผลการประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียน และการบริหารจัดการหลักสูตร ตลอดจนมีการบริหารกิจการนิสิตนักศึกษาที่เหมาะสม สอดคล้องกับหลักสูตรและการเรียน การสอน

(๒) มีการวิจัยเพื่อสร้างและประยุกต์ใช้องค์ความรู้ใหม่ที่เป็นประโยชน์แพร่แค้นความรู้และทรัพย์สินทางปัญญาที่เชื่อมโยงกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมตามศักยภาพของประเภทสถาบัน มีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษาทั้งในและต่างประเทศเพื่อพัฒนาความสามารถในการแข่งขันได้ในระดับนานาชาติของสังคมและประเทศชาติ

(๓) มีการให้บริการวิชาการที่ทันสมัย เหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการของสังคมตามระดับความเชี่ยวชาญของประเภทสถาบัน มีการประสานความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับภาคธุรกิจอุตสาหกรรมทั้งในและต่างประเทศ เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งและความยั่งยืนของสังคมและประเทศชาติ

(๔) มีการอนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบสาน พัฒนา เผยแพร่ วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจและความภาคภูมิใจในความเป็นไทย มีการปรับใช้ศิลปะวัฒนธรรมต่างประเทศอย่างเหมาะสม เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติ

๓. มาตรฐานด้านการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้ และสังคมแห่งการเรียนรู้

การแสวงหา การสร้างและการจัดการความรู้ตามแนวทาง/หลักการอันนำไปสู่สังคมฐานความรู้ และสังคมแห่งการเรียนรู้

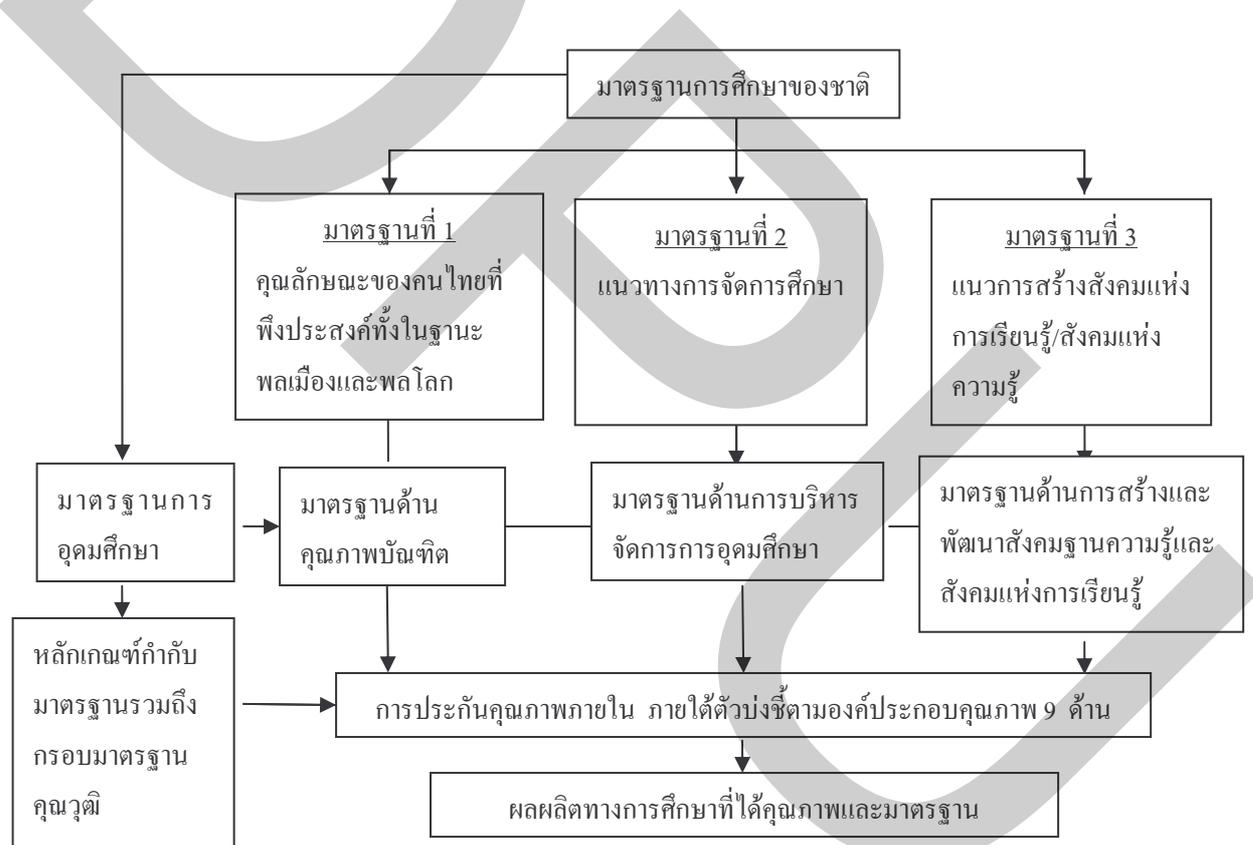
ตัวบ่งชี้

๓.๑ มีการแสวงหา การสร้าง และการใช้ประโยชน์ความรู้ ทั้งส่วนที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นและเทศ เพื่อเสริมสร้างสังคมฐานความรู้

๓.๒ มีการบริหารจัดการความรู้อย่างเป็นระบบ โดยใช้หลักการวิจัยแบบบูรณาการ หลักการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ หลักการสร้างเครือข่าย และหลักการประสานความร่วมมือร่วมพลังอันนำไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้

มาตรฐานการศึกษากับการประกันคุณภาพ

มาตรฐานการอุดมศึกษาที่ปรากฏตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ 7 สิงหาคม 2549 ประกอบด้วยมาตรฐาน 3 ด้าน ได้แก่ มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต มาตรฐานด้านการบริหารจัดการการอุดมศึกษา และมาตรฐานด้านการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้และสังคมแห่งการเรียนรู้

แผนภาพที่ 1 ความเชื่อมโยงระหว่างมาตรฐานการศึกษาและการประกันคุณภาพ

ภาคผนวก ข

ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ที่ใช้ในการวิจัย

ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินสำหรับบางตัวบ่งชี้ผันแปรตามจุดเน้นของสถาบัน
อุดมศึกษาประกอบด้วย ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ทั่วไป ซึ่งใช้สำหรับทุกสถาบัน ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ เฉพาะ
ซึ่งสถาบันอุดมศึกษาสามารถเลือกใช้ตามจุดเน้นของสถาบัน การแบ่งกลุ่มสถาบันยึดตาม นิยาม
ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) เป็น 4 กลุ่ม คือ
กลุ่มผลิตบัณฑิต กลุ่มผลิตบัณฑิตและวิจัย กลุ่มผลิตบัณฑิตและพัฒนาสังคมและกลุ่ม ผลิตบัณฑิต
และพัฒนาศิลปวัฒนธรรม

ตารางที่ 1. สรุปตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษาตาม
องค์ประกอบคุณภาพ 9 ด้าน

องค์ประกอบ	เกณฑ์มาตรฐานตัวบ่งชี้เกี่ยวกับคุณภาพบัณฑิต
1. ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และ แผนการดำเนินการ	ตัวบ่งชี้ที่ 1.1
2. การเรียนการสอน	ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 , 2.2 , 2.3 , 2.7
3. กิจกรรมการพัฒนา นิสิตนักศึกษา	ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 , 3.2
4. การวิจัย	-
5. การบริการ วิชาการแก่สังคม	-
6. การทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม	-
7. การบริหารและ การจัดการ	-
8. การเงินและ งบประมาณ	-
9. ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ	ตัวบ่งชี้ที่ 9.1, 9.2

2. องค์ประกอบคุณภาพ ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การประเมิน

องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนการดำเนินการ หลักการ

สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งมีปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ ที่ได้กำหนดมาตั้งแต่เริ่มตั้งสถาบัน และอาจปรับเปลี่ยนได้ ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ควรระบุให้ชัดเจน ให้สมาชิกทุกกลุ่มในสถาบันได้รับทราบทั้งอาจารย์ เจ้าหน้าที่ นักศึกษา ตลอดจนผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้ใช้บริการและสังคมโดยรวม ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ ควรสอดคล้องกันและเป็นแนวทางการดำเนินงาน สนับสนุนภารกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษาตามหลักการอุดมศึกษา มาตรฐานการศึกษาของชาติ มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานวิชาชีพ (ถ้ามี) และ สถาบันต้องจัดทำแผนกลยุทธ์และแผนดำเนินงานที่ชัดเจนเพื่อให้บรรลุปรัชญา ปณิธาน และ วัตถุประสงค์ของสถาบันและให้สอดคล้องกับทิศทาง การพัฒนาของประเทศและการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลก

ตัวบ่งชี้ที่ 1.1: มีการกำหนดปรัชญาหรือปณิธาน ตลอดจนมีกระบวนการพัฒนากลยุทธ์ แผนดำเนินงานและมีการกำหนดตัวบ่งชี้เพื่อวัดความสำเร็จของการดำเนินงานตาม แผนให้ครบทุก

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีการกำหนดปรัชญาหรือปณิธาน
2. มีกระบวนการพัฒนากลยุทธ์ แผนการดำเนินงานและแผนปฏิบัติการประจำปี ให้สอดคล้องกันและกันและสอดคล้องกับภารกิจหลักของสถาบัน ยุทธศาสตร์และแผนพัฒนาของ ชาติ
3. มีการกำหนดตัวบ่งชี้ของการดำเนินงาน และกำหนดเป้าหมายของแต่ละตัวบ่งชี้ เพื่อวัดความสำเร็จของการดำเนินงาน
4. มีการดำเนินการตามแผนครบทุกภารกิจ
5. มีการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ อย่างน้อย ปีละ 2 ครั้ง และรายงานผลต่อผู้บริหารและสภาสถาบัน
6. มีการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างกลยุทธ์ แผนการดำเนินงาน เป้าประสงค์ เป้าหมายกับยุทธศาสตร์และแผนพัฒนาของชาติ ตลอดจนสภาพการณ์ปัจจุบัน และแนวโน้มในอนาคตอย่างสม่ำเสมอ
7. มีการนำผลการประเมินและผลการวิเคราะห์มาปรับปรุงกลยุทธ์และแผนการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง

องค์ประกอบที่ 2 การเรียนการสอน

การบริหารกิจการวิชาการ (academic affair) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ในวิชาชีพตามหลักสูตรที่กำหนด การเรียนการสอนในยุคปัจจุบันใช้ หลักการของการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนั้น ภารกิจดังกล่าวจึงเกี่ยวข้อง กับการกำหนดปัจจัยป้อนเข้าที่ได้มาตรฐานตามที่กำหนด ประกอบด้วยการมีอาจารย์ที่มีปริมาณ และคุณภาพตามมาตรฐานหลักสูตร มีกระบวนการบริหารจัดการการเรียนการสอนที่อาศัย หลักการร่วมมือร่วมพลังของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งองค์กรภายในและภายนอกสถาบัน นอกจากนี้ ยังต้องมีการวางระบบและกลไกการประกันคุณภาพการเรียนการสอนเพื่อให้นักศึกษามี คุณลักษณะที่พึงประสงค์

ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 : มีระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีระบบและกลไกการเปิดและปิดหลักสูตร
2. มีการกำหนดเป้าหมายการผลิตบัณฑิตทุกหลักสูตรในแผนการผลิตบัณฑิต
3. มีการเตรียมความพร้อมก่อนการเปิดหลักสูตรใหม่และการปรับปรุงหลักสูตรให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรทุกเรื่อง
4. มีการวิเคราะห์ข้อมูลการดำเนินการทุกหลักสูตรประจำปีการศึกษา เช่น ร้อยละของหลักสูตรที่ไม่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน ร้อยละของบทความจากวิทยานิพนธ์ที่ตีพิมพ์ เผยแพร่ ร้อยละของบัณฑิตที่ทำงานตรงสาขา
5. มีการนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลการดำเนินการหลักสูตรประจำปีการศึกษาไปปรับปรุงหลักสูตรและหรือปรับปรุงระบบและกลไกการบริหารหลักสูตร
6. หลักสูตรที่เปิดสอนทุกหลักสูตรได้มาตรฐานตามเกณฑ์มาตรฐานทุกเรื่อง และมีการประกันคุณภาพหลักสูตรครบทุกประเด็นตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร
7. หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาที่เน้นการวิจัย (ปริญญาโท เฉพาะ แผน (ก) และ ปริญญาเอก) ที่เปิดสอนมีจำนวนมากกว่าร้อยละ 50 ของจำนวนหลักสูตรทั้งหมด

ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 : มีกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีกลไกการให้ความรู้ความเข้าใจกับอาจารย์ผู้สอนถึงวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการจัดการศึกษาทุกหลักสูตร
2. มีการออกแบบการเรียนการสอนและจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญทุกหลักสูตร

3. มีการใช้สื่อและเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมในการสอนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ทุกหลักสูตร
4. มีการจัดการเรียนการสอนที่มีความยืดหยุ่นและหลากหลาย ที่จะสนองตอบต่อความต้องการของผู้เรียน
5. มีการประเมินผลการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับสภาพการเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียนและอิงพัฒนาการของผู้เรียนทุกหลักสูตร
6. มีการประเมินผลความพึงพอใจของผู้เรียนในเรื่องคุณภาพการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทุกหลักสูตร
7. มีระบบการปรับปรุงวิธีการเรียนการสอนและพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่องทุกหลักสูตร

ตัวบ่งชี้ที่ 2.3 : มีโครงการหรือกิจกรรมที่สนับสนุนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนซึ่งบุคคล องค์กร และชุมชนภายนอกมีส่วนร่วม

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีระบบและกลไกที่กำหนดให้ผู้ทรงคุณวุฒิ หรือผู้รู้ในชุมชนมาช่วยในการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรทุกหลักสูตร
2. มีการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะที่นำไปใช้ในการปฏิบัติได้จริง โดยผู้ทรงคุณวุฒิ หรือผู้รู้ในชุมชนมีส่วนร่วมทุกหลักสูตร
3. มีการจัด โครงการ กิจกรรมทางการศึกษาทั้งที่กำหนดและไม่กำหนดในหลักสูตร โดยความร่วมมือกับองค์กรหรือหน่วยงานภายนอก
4. มีการติดตาม ตรวจสอบและประเมินกิจกรรมการเรียนการสอนที่ได้รับการสนับสนุนจากผู้ทรงคุณวุฒิหรือชุมชนภายนอกสถาบันทุกหลักสูตร
5. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการมีส่วนร่วมของบุคคล องค์กร และชุมชนภายนอกในการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนทุกหลักสูตร

ตัวบ่งชี้ที่ 2.7 : มีกระบวนการส่งเสริมการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพของคณาจารย์
ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

เกณฑ์มาตรฐาน

1. สถาบันมีการกำหนดจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ไว้เป็นลายลักษณ์อักษร
2. มีกระบวนการส่งเสริมให้ผู้เกี่ยวข้องได้ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ
3. มีการกำกับดูแลการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ
4. มีระบบในการดำเนินการกับผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ

5. มีการดำเนินการวางแผน ป้องกัน หรือหาแนวทางแก้ไขการกระทำผิด
จรรยาบรรณวิชาชีพ

องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานิสิตนักศึกษา

การดำเนินงานด้านกิจการนักศึกษาเป็นกิจกรรมที่สถาบันอุดมศึกษาสนับสนุน ส่งเสริม เพื่อให้ นักศึกษาเป็นบัณฑิตที่มีคุณสมบัติพร้อม นอกเหนือจากการจัดการเรียนการสอนที่ จัดขึ้น ตามหลักสูตร กิจกรรมการพัฒนานักศึกษาแบ่งออกได้เป็นสองส่วน คือ (1) การจัดบริการ แก่ นักศึกษาและศิษย์เก่าซึ่งสถาบันจัดขึ้นให้สอดคล้องกับความต้องการ และเกิดประโยชน์สูงสุด ต่อ นักศึกษาและศิษย์เก่า และ (2) การจัดกิจกรรมนักศึกษาที่ดำเนินการโดยองค์กรนักศึกษาซึ่ง ได้รับ การสนับสนุนส่งเสริมจากสถาบัน ทั้งนี้ เพื่อให้ นักศึกษาได้พัฒนาร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา ตลอดจนคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ ได้แก่ ความรู้ ทักษะการคิด ทักษะ ความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ทักษะการวิเคราะห์และการสื่อสาร และการ พัฒนาคุณธรรม และจริยธรรม

ตัวบ่งชี้ที่ 3.1 : มีการจัดบริการแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีการสำรวจความต้องการจำเป็นของนักศึกษาปีที่ 1
2. มีการจัดบริการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของ นักศึกษา
3. มีการจัดบริการด้านกายภาพที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิตของนักศึกษา
4. มีการจัดบริการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา
5. มีบริการข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาและศิษย์เก่า
6. มีการจัด โครงการเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาชีพแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า
7. มีการประเมินคุณภาพของการให้บริการทั้ง 5 เรื่องข้างต้นเป็นประจำทุกปี
8. นำผลการประเมินคุณภาพของการให้บริการมาพัฒนาการจัดบริการแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า

ตัวบ่งชี้ที่ 3.2 : มีการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาที่ครบถ้วนและสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์

เกณฑ์มาตรฐาน

1. มีการจัดทำแนวทางส่งเสริมการจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของสถาบันและคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา

2. มีการส่งเสริมให้สถาบันและองค์กรนักศึกษาจัดกิจกรรมนักศึกษาให้ครบทุกประเภท โดยอย่างน้อยต้องดำเนินการใน 5 ประเภท ดังนี้

- กิจกรรมวิชาการ
- กิจกรรมกีฬาและการส่งเสริมสุขภาพ
- กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสีงแวดล้อม
- กิจกรรมนันทนาการ
- กิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม

3. มีกระบวนการติดตามและประเมินผลโครงการหรือกิจกรรม ทั้งที่จัดโดย สถาบัน และองค์กรนักศึกษาทุกสิ้นปีการศึกษา

4. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานักศึกษาอย่าง ต่อเนื่อง

องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ

ระบบและกลไกในการประกันคุณภาพภายใน เป็นปัจจัยสำคัญที่แสดงถึงศักยภาพการพัฒนาคุณภาพของสถาบัน โดยต้องครอบคลุมทั้งปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต ผลกระทบที่เกิดขึ้นซึ่งจะต้องมีการพัฒนาระบบและกลไกในการประกันคุณภาพภายในอย่างต่อเนื่อง และมีกระบวนการจัดการความรู้ เพื่อให้เกิดนวัตกรรมด้านการประกันคุณภาพภายในที่เป็นลักษณะเฉพาะของสถาบัน

ตัวบ่งชี้ 9.1 มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพภายในที่เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหาร การศึกษา

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่เหมาะสมกับระดับการพัฒนาของสถาบัน
2. มีการกำหนดนโยบายและให้ความสำคัญเรื่องการประกันคุณภาพจากคณะกรรมการระดับนโยบายและผู้บริหารสูงสุดของสถาบัน ภายใต้การมีส่วนร่วมจากภาคีทั้งภายในและภายนอกสถาบัน
3. มีการกำหนดมาตรฐานตัวบ่งชี้ และเกณฑ์คุณภาพที่สอดคล้องกับมาตรฐานการอุดมศึกษา และมาตรฐานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง และสอดคล้องกับการประเมินคุณภาพภายนอก
4. มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพที่ครบถ้วน ทั้งการควบคุมคุณภาพ การติดตาม ตรวจสอบ และประเมินคุณภาพอย่างต่อเนื่องเป็นประจำ (อย่างน้อย 3 ปี นับรวมปีที่มีการติดตาม)

5. มีการนำผลการประกันคุณภาพมาพัฒนาปรับปรุงการดำเนินงาน
6. มีระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศที่สนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษาและใช้ร่วมกันทั้งระดับบุคคล ภาควิชา คณะ และสถาบัน
7. มีระบบส่งเสริมการสร้างเครือข่ายด้านการประกันคุณภาพการศึกษาระหว่างหน่วยงานทั้งภายในและภายนอกสถาบัน

ตัวบ่งชี้ที่ 9.2 มีระบบและกลไกการให้ความรู้และทักษะด้านการประกันคุณภาพแก่นักศึกษา

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีระบบการให้ความรู้และทักษะการประกันคุณภาพการศึกษาแก่นักศึกษา
2. มีระบบส่งเสริมให้นักศึกษานำความรู้ด้านการประกันคุณภาพไปใช้กับกิจกรรมนักศึกษา
3. มีกลไกให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบัน
4. นักศึกษามีการใช้กระบวนการคุณภาพ ในการพัฒนาคุณภาพของกิจกรรมหรือโครงการนักศึกษา
5. นักศึกษาสร้างเครือข่ายการพัฒนาคุณภาพภายในสถาบันและระหว่างสถาบัน
6. มีระบบติดตามประเมินผลการประกันคุณภาพในกิจกรรมที่นักศึกษาดำเนินการ และในส่วนที่นักศึกษามีส่วนร่วมกับการประกันคุณภาพของสถาบัน
7. มีการนำผลการประเมินไปพัฒนากระบวนการให้ความรู้และกลไกการดำเนินงานประกันคุณภาพที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง

ภาคผนวก ค
แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในกับมาตรฐาน
ด้านคุณภาพบัณฑิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ในเขตกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินงานและข้อเสนอแนะ เพื่อพัฒนาการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในที่เกี่ยวกับคุณภาพบัณฑิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ในเขตกรุงเทพมหานคร
2. คำตอบที่แท้จริงของท่านเป็นสิ่งที่มีความสำคัญสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ข้อมูลที่ได้จากการสอบถามนี้จะนำไปพิจารณาในภาพรวม โดยจะไม่มีการนำเสนอข้อมูลเป็นรายบุคคลแต่อย่างใด
3. แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2 สภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในเกี่ยวกับคุณภาพบัณฑิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ในเขตกรุงเทพมหานคร
 - ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ ในการพัฒนาการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในด้านมาตรฐานคุณภาพบัณฑิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ในเขตกรุงเทพมหานคร

ขอความกรุณาท่านได้ตอบแบบสอบถามทั้งสามตอนให้ครบทุกข้อ โดยพิจารณา
ข้อมูลจากสภาพจริงของการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัยของท่านให้มากที่สุด

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามจากท่านเป็นอย่างดี และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ที่ท่านได้มีส่วนร่วมในการส่งเสริมมาตรฐานการศึกษาแห่งชาติ

นางสาวศศิธร มะกล้าทอง
 นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการจัดการการศึกษา
 มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างหรือกรอกข้อความลงในช่องว่าง ซึ่งตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่านหรือมหาวิทยาลัยของท่าน

1. ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน

ผู้บริหาร โปรครระบุ.....

อาจารย์

เจ้าหน้าที่

2. ประสบการณ์ของท่านในความรับผิดชอบเกี่ยวกับงานประกันคุณภาพภายในมหาวิทยาลัยของท่าน

.....ปีเดือน

3. ท่านได้ปรับเปลี่ยนโครงสร้างการบริหารงานการประกันคุณภาพภายในมหาวิทยาลัยของท่านหลังจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) มาประเมินหรือไม่ และอย่างไรบ้าง

คงเดิม

เปลี่ยนแปลง คือ

.....

.....

.....

ตอนที่ 2 สภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในเกี่ยวกับคุณภาพบัณฑิต
ของมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างหรือกรอกข้อความลงในช่องว่าง
ซึ่งตรงกับความคิดเห็นเกี่ยวกับมหาวิทยาลัยของท่าน

เกณฑ์มาตรฐาน	ระดับความคิดเห็นการดำเนินงาน				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มี
1. มีการกำหนดปรัชญาหรือปณิธานที่เกี่ยวกับคุณภาพบัณฑิต					
2. มีกระบวนการพัฒนากลยุทธ์ แผนการดำเนินงานให้สอดคล้องกับภารกิจหลักของสถาบันเกี่ยวกับคุณภาพบัณฑิต					
3. มีการกำหนดตัวบ่งชี้ของการดำเนินงานเกี่ยวกับคุณภาพบัณฑิต					
4. มีการดำเนินการตามแผนครบทุกภารกิจ					
5. มีการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง และรายงานผลต่อผู้บริหารและสภาสถาบัน					
6. มีการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างกลยุทธ์ แผนการดำเนินงาน เป้าหมายกับยุทธศาสตร์และแผนพัฒนาของชาติ ตลอดจนสภาพการณ์ปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคตอย่างสม่ำเสมอ					
7. มีระบบและกลไกการเปิดและปิดหลักสูตร					
8. มีการกำหนดเป้าหมายการผลิตบัณฑิตทุกหลักสูตรในแผนการผลิตบัณฑิต					
9. มีการเตรียมความพร้อมก่อนการเปิดหลักสูตรใหม่ และการปรับปรุงหลักสูตรให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรทุกเรื่อง					
10. มีการวิเคราะห์ข้อมูลการดำเนินการทุกหลักสูตรประจำปีการศึกษา					

เกณฑ์มาตรฐาน	ระดับความคิดเห็นการดำเนินงาน				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มี
11. มีการนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลการดำเนินการหลักสูตรประจำปีการศึกษาไปปรับปรุงหลักสูตร					
12. หลักสูตรที่เปิดสอนทุกหลักสูตร ได้มาตรฐานตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรทุกเรื่องและมีการประกันคุณภาพหลักสูตรครบทุกประเด็นตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร					
13. หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาที่เน้นการวิจัย (ปริญญาโท เฉพาะ แผนก (ก) และปริญญาเอก) ที่เปิดสอนมีจำนวนมากกว่าร้อยละ 50 ของจำนวนหลักสูตรทั้งหมด					
14. มีกลไกการให้ความรู้ความเข้าใจกับอาจารย์ผู้สอนถึงวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการจัดการการศึกษาทุกหลักสูตร					
15. มีการออกแบบการเรียนการสอนและจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญทุกหลักสูตร					
16. มีการใช้สื่อและเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมในการสอนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน					
17. มีการจัดการเรียนการสอนที่มีความยืดหยุ่นและหลากหลายที่จะสนองตอบต่อความต้องการของผู้เรียน					
18. มีการประเมินผลการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับสภาพการเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียนและอิงพัฒนาการของผู้เรียนทุกหลักสูตร					
19. มีการประเมินผลความพึงพอใจของผู้เรียนในเรื่องคุณภาพการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทุกหลักสูตร					
20. มีระบบการปรับปรุงวิธีการเรียนการสอนและพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่องทุกหลักสูตร					

เกณฑ์มาตรฐาน	ระดับความคิดเห็นการดำเนินงาน				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มี
21. มีระบบและกลไกที่กำหนดให้ผู้ทรงคุณวุฒิมาช่วยในการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรทุกหลักสูตร					
22. มีการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้และทักษะที่นำไปใช้ในการปฏิบัติได้จริงโดยผู้ทรงคุณวุฒิ					
23. มีการจัดโครงการ กิจกรรมทางการศึกษาทั้งที่กำหนดและไม่กำหนดในหลักสูตร โดยความร่วมมือกับองค์กรหรือหน่วยงานภายนอก					
24. มีการติดตาม ตรวจสอบและประเมินกิจกรรมการเรียนการสอนที่ได้รับการสนับสนุนจากผู้ทรงคุณวุฒิ					
25. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการมีส่วนร่วมของบุคคล องค์กร และชุมชนภายนอกในการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนทุกหลักสูตร					
26. มีการกำหนดจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ไว้เป็นลายลักษณ์อักษร					
27. มีกระบวนการส่งเสริมให้ผู้เกี่ยวข้องได้ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ					
28. มีการกำกับดูแลการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ					
29. มีระบบในการดำเนินการกับผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ					
30. มีการดำเนินการวางแผน ป้องกัน หรือหาแนวทางแก้ไขการกระทำผิดจรรยาบรรณวิชาชีพ					
31. มีการจัดบริการด้านสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษา					
32. มีการจัดบริการด้านกายภาพที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิตของนักศึกษา					
33. มีการจัดบริการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา					

เกณฑ์มาตรฐาน	ระดับความคิดเห็นการดำเนินงาน				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มี
34. มีบริการข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษา					
35. มีการจัดโครงการเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาชีพแก่นักศึกษา					
36. มีการประเมินคุณภาพของการให้บริการทั้ง 5 เรื่องข้างต้นเป็นประจำทุกปี					
37. นำผลการประเมินคุณภาพของการให้บริการมาพัฒนาการจัดบริการแก่นักศึกษา					
38. มีการจัดทำแนวทางส่งเสริมการจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของสถาบันและคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา					
39. มีกระบวนการติดตามและประเมินผลโครงการหรือกิจกรรม ทั้งที่จัดโดยสถาบันและองค์การนักศึกษาทุกสิ้นปีการศึกษา					
40. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานักศึกษาอย่างต่อเนื่อง					
41. มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่เหมาะสมกับระดับการพัฒนาของสถาบัน					
42. มีการกำหนดนโยบายและให้ความสำคัญเรื่องการประกันคุณภาพจากคณะกรรมการระดับนโยบายและผู้บริหารสูงสุดของสถาบัน ภายใต้การมีส่วนร่วมจากภายในและภายนอกสถาบัน					
43. มีการกำหนดมาตรฐานตัวบ่งชี้ และเกณฑ์คุณภาพที่สอดคล้องกับมาตรฐานการอุดมศึกษา					
44. มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพที่ครบถ้วน ทั้งการควบคุมคุณภาพ การติดตาม ตรวจสอบ และประเมินคุณภาพอย่างต่อเนื่องเป็นประจำ					

เกณฑ์มาตรฐาน	ระดับความคิดเห็นการดำเนินงาน				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มี
45. มีการนำผลการประเมินมาพัฒนาปรับปรุงการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง					
46. มีระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศที่สนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษาและใช้ร่วมกันทั้งระดับบุคคล ภาควิชา คณะ และสถาบัน					
47. มีระบบส่งเสริมการสร้างเครือข่ายด้านการประกันคุณภาพการศึกษาระหว่างหน่วยงาน ภายในและภายนอกสถาบัน					
48. มีระบบการให้ความรู้และทักษะการประกันคุณภาพการศึกษาแก่นักศึกษา					
49. มีระบบส่งเสริมให้นักศึกษานำความรู้ด้านการประกันคุณภาพไปใช้กับกิจกรรมนักศึกษา					
50. มีกลไกให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบัน					
51. นักศึกษามีการใช้กระบวนการคุณภาพ ในการพัฒนาคุณภาพของกิจกรรมหรือโครงการนักศึกษา					
52. นักศึกษาสร้างเครือข่ายการพัฒนาคุณภาพภายในสถาบันและระหว่างสถาบัน					
53. มีระบบติดตามประเมินผลการประกันคุณภาพภายในสถาบันและระหว่างสถาบัน					
54. มีระบบติดตามประเมินผลการประกันคุณภาพในกิจกรรมที่นักศึกษาดำเนินการและในส่วนที่นักศึกษามีส่วนร่วมกับการประกันคุณภาพของสถาบัน					
55. มีการนำผลการประเมินไปพัฒนากระบวนการให้ความรู้และกลไกการดำเนินงานประกันคุณภาพที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง					

เกณฑ์มาตรฐาน	ระดับความคิดเห็นการดำเนินงาน				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่มี
56. มีการดำเนินการตามระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะและสถาบันอย่างต่อเนื่อง					
57. มีการปรับปรุงระบบประกันคุณภาพภายในโดยสอดคล้องกับพันธกิจและพัฒนาการของสถาบัน					
58. มีการรายงานผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายในต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชนภายในเวลาที่กำหนด					
59. มีนวัตกรรมด้านการประกันคุณภาพที่หน่วยงานพัฒนาขึ้น หรือมีการจัดทำแนวปฏิบัติที่ดี เพื่อการเป็นแหล่งอ้างอิงให้กับหน่วยงานและสถาบันอื่นๆ					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในตามมาตรฐานด้าน
คุณภาพบัณฑิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ในเขตกรุงเทพมหานคร

1. นโยบายเพื่อการพัฒนาการดำเนินงานประกันคุณภาพภายใน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. กิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพบัณฑิต

.....

.....

.....

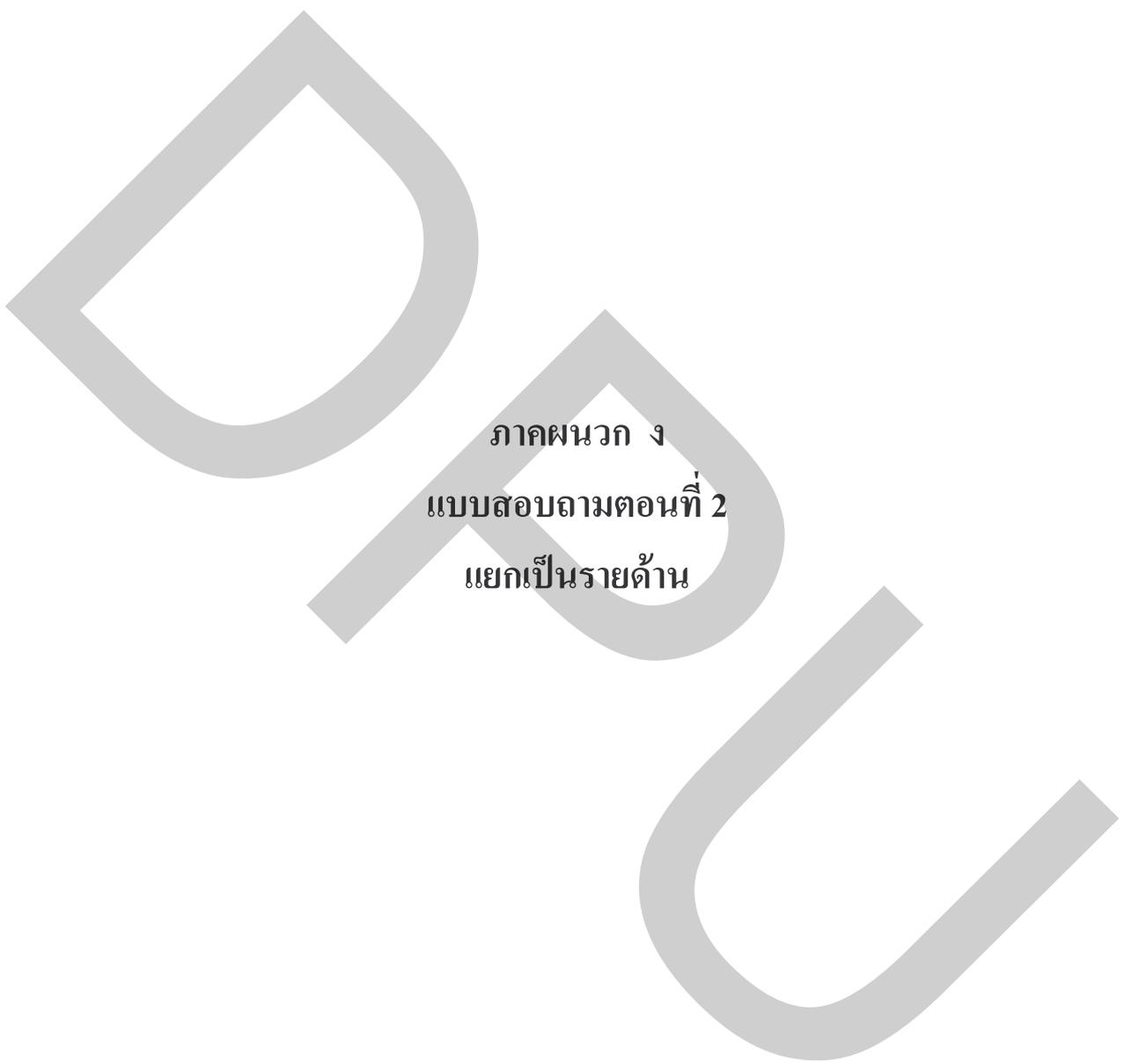
.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณที่กรุณาตอบแบบสอบถาม

ภาคผนวก ง
แบบสอบถามตอนที่ 2
แยกเป็นรายด้าน

ตอนที่ 2 สภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในเกี่ยวกับคุณภาพบัณฑิตของมหาวิทยาลัย
ราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร

เกณฑ์มาตรฐานที่ใช้เป็นเกณฑ์การประเมินองค์ประกอบ 9 องค์ประกอบ และสภาพ
การดำเนินงานประกันคุณภาพภายในแยกเป็นรายด้าน

เกณฑ์มาตรฐานที่ใช้เป็นเกณฑ์ การประเมินองค์ประกอบ 9 องค์ประกอบ	สภาพการดำเนินงาน ประกันคุณภาพภายในแยกเป็นรายด้าน
1. มีการกำหนดปรัชญาหรือปณิธานที่เกี่ยวกับคุณภาพ บัณฑิต	QC
2. มีกระบวนการพัฒนาหลักสูตร แผนการดำเนินงานให้ สอดคล้องกับภารกิจหลักของสถาบันเกี่ยวกับคุณภาพ บัณฑิต	QC
3. มีการกำหนดตัวบ่งชี้ของการดำเนินงานเกี่ยวกับ คุณภาพบัณฑิต	QC
4. มีการดำเนินการตามแผนครบทุกภารกิจ	QC QA
5. มีการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการ ดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง และ รายงานผลต่อผู้บริหารและสภาสถาบัน	QA
6. มีการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างหลักสูตร แผนการดำเนินงาน เป้าหมายกับยุทธศาสตร์และ แผนพัฒนาของชาติ ตลอดจนสภาพการณ์ปัจจุบันและ แนวโน้มในอนาคตอย่างสม่ำเสมอ	QA
7. มีระบบและกลไกการเปิดและปิดหลักสูตร	QC
8. มีการกำหนดเป้าหมายการผลิตบัณฑิตทุกหลักสูตร ในแผนการผลิตบัณฑิต	QC
9. มีการเตรียมความพร้อมก่อนการเปิดหลักสูตรใหม่ และการปรับปรุงหลักสูตรให้เป็นไปตามเกณฑ์ มาตรฐานหลักสูตรทุกเรื่อง	QC

เกณฑ์มาตรฐานที่ใช้เป็นเกณฑ์ การประเมินองค์ประกอบ 9 องค์ประกอบ	สภาพการดำเนินงาน ประกันคุณภาพภายในแยกเป็นรายด้าน
10. มีการวิเคราะห์ข้อมูลการดำเนินการทุกหลักสูตร ประจำปีการศึกษา	QS
11. มีการนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลการดำเนินการ หลักสูตรประจำปีการศึกษาไปปรับปรุงหลักสูตร	QI
12. หลักสูตรที่เปิดสอนทุกหลักสูตรได้มาตรฐานตาม เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรทุกเรื่องและมีการประกัน คุณภาพหลักสูตรครบทุกประเด็นตามเกณฑ์มาตรฐาน หลักสูตร	QS
13. หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาที่เน้นการวิจัย (ปริญญาโท เฉพาะ แผนก (ก) และปริญญาเอก) ที่ เปิดสอนมีจำนวนมากกว่าร้อยละ 50 ของจำนวน หลักสูตรทั้งหมด	QA QS
14. มีกลไกการให้ความรู้ความเข้าใจกับอาจารย์ผู้สอน ถึงวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการจัดการการศึกษา ทุกหลักสูตร	QC
15. มีการออกแบบการเรียนการสอนและจัดกิจกรรม การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญทุกหลักสูตร	QC
16. มีการใช้สื่อและเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมในการ สอนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน	QC
17. มีการจัดการเรียนการสอนที่มีความยืดหยุ่นและ หลากหลายที่จะสนองต่อความต้องการของผู้เรียน	QC
18. มีการประเมินผลการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับ สภาพการเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียนและอิงพัฒนาการของ ผู้เรียนทุกหลักสูตร	QS
19. มีการประเมินผลความพึงพอใจของผู้เรียนในเรื่อง คุณภาพการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทุก หลักสูตร	QS

เกณฑ์มาตรฐานที่ใช้เป็นเกณฑ์ การประเมินองค์ประกอบ 9 องค์ประกอบ	สภาพการดำเนินงาน ประกันคุณภาพภายในแยกเป็นรายด้าน
20. มีระบบการปรับปรุงวิธีการเรียนการสอนและพัฒนา ผู้เรียนอย่างต่อเนื่องทุกหลักสูตร	QI
21. มีระบบและกลไกที่กำหนดให้ผู้ทรงคุณวุฒิมาช่วย ในการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรทุกหลักสูตร	QC QI
22. มีการจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมี ความรู้และทักษะที่นำไปใช้ในการปฏิบัติได้จริงโดย ผู้ทรงคุณวุฒิ	QC
23. มีการจัดโครงการ กิจกรรมทางการศึกษาทั้งที่ กำหนดและไม่กำหนดในหลักสูตร โดยความร่วมมือ กับองค์กรหรือหน่วยงานภายนอก	QC
24. มีการติดตาม ตรวจสอบและประเมินกิจกรรมการ เรียนการสอนที่ได้รับการสนับสนุนจากผู้ทรงคุณวุฒิ	QA
25. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการมีส่วนร่วม ของบุคคล องค์กร และชุมชนภายนอกในการพัฒนา หลักสูตรและการเรียนการสอนทุกหลักสูตร	QI
26. มีการกำหนดจรรยาบรรณวิชาชีพคณาจารย์ไว้ เป็นลายลักษณ์อักษร	QC
27. มีกระบวนการส่งเสริมให้ผู้เกี่ยวข้องได้ปฏิบัติตาม จรรยาบรรณวิชาชีพ	QC
28. มีการกำกับดูแลการปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ	QA
29. มีระบบในการดำเนินการกับผู้ที่ไม่ปฏิบัติตาม จรรยาบรรณวิชาชีพ	QC
30. มีการดำเนินการวางแผน ป้องกัน หรือหาแนว ทางแก้ไขการกระทำผิดจรรยาบรรณวิชาชีพ	QC
31. มีการจัดบริการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อ ต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษา	QC

เกณฑ์มาตรฐานที่ใช้เป็นเกณฑ์ การประเมินองค์ประกอบ 9 องค์ประกอบ	สภาพการดำเนินงาน ประกันคุณภาพภายในแยกเป็นรายด้าน
32. มีการจัดบริการด้านกายภาพที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิต ของนักศึกษา	QC
33. มีการจัดบริการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา	QC
34. มีบริการข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อ นักศึกษา	QC
35. มีการจัดโครงการเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทาง วิชาชีพแก่นักศึกษา	QI
36. มีการประเมินคุณภาพของการให้บริการทั้ง 5 เรื่อง ข้างต้นเป็นประจำทุกปี	QS
37. นำผลการประเมินคุณภาพของการให้บริการมา พัฒนาการจัดบริการแก่นักศึกษา	QI
38. มีการจัดทำแนวทางส่งเสริมการจัดกิจกรรมที่ สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของสถาบันและคุณลักษณะ บัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษา	QC
39. มีกระบวนการติดตามและประเมินผลโครงการ หรือกิจกรรม ทั้งที่จัดโดยสถาบันและองค์การ นักศึกษาทุกสิ้นปีการศึกษา	QA
40. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการจัด กิจกรรมเพื่อพัฒนานักศึกษาอย่างต่อเนื่อง	QI
41. มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษา ภายในที่เหมาะสมกับระดับการพัฒนาของสถาบัน	QC
42. มีการกำหนดนโยบายและให้ความสำคัญเรื่องการ ประกันคุณภาพจากคณะกรรมการระดับนโยบายและ ผู้บริหารสูงสุดของสถาบัน ภายใต้การมีส่วนร่วมจาก ภายในและภายนอกสถาบัน	QC

เกณฑ์มาตรฐานที่ใช้เป็นเกณฑ์ การประเมินองค์ประกอบ 9 องค์ประกอบ	สภาพการดำเนินงาน ประกันคุณภาพภายในแยกเป็นรายด้าน
43. มีการกำหนดมาตรฐานตัวบ่งชี้ และเกณฑ์คุณภาพ ที่สอดคล้องกับมาตรฐานการอุดมศึกษา	QC
44. มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพที่ครบถ้วน ทั้งการควบคุมคุณภาพ การติดตาม ตรวจสอบ และ ประเมินคุณภาพอย่างต่อเนื่องเป็นประจำ	QC
45. มีการนำผลการประเมินมาพัฒนาปรับปรุงการ ดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง	QC
46. มีระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศที่สนับสนุนการ ประกันคุณภาพการศึกษาและใช้ร่วมกันทั้งระดับ บุคคล ภาควิชา คณะ และสถาบัน	QC
47. มีระบบส่งเสริมการสร้างเครือข่ายด้านการประกัน คุณภาพการศึกษาระหว่างหน่วยงาน ภายในและ ภายนอกสถาบัน	QC
48. มีระบบการให้ความรู้และทักษะการประกัน คุณภาพการศึกษาแก่นักศึกษา	QC
49. มีระบบส่งเสริมให้นักศึกษานำความรู้ด้านการ ประกันคุณภาพไปใช้กับกิจกรรมนักศึกษา	QC
50. มีกลไกให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการประกัน คุณภาพการศึกษาของสถาบัน	QC
51. นักศึกษามีการใช้กระบวนการคุณภาพ ในการ พัฒนาคุณภาพของกิจกรรมหรือ โครงการนักศึกษา	QC
52. นักศึกษาสร้างเครือข่ายการพัฒนาคุณภาพภายใน สถาบันและระหว่างสถาบัน	QC
53. มีระบบติดตามประเมินผลการประกันคุณภาพ ภายในสถาบันและระหว่างสถาบัน	QA

เกณฑ์มาตรฐานที่ใช้เป็นเกณฑ์ การประเมินองค์ประกอบ 9 องค์ประกอบ	สภาพการดำเนินงาน ประกันคุณภาพภายในแยกเป็นรายด้าน
54. มีระบบติดตามประเมินผลการประกันคุณภาพในกิจกรรมที่นักศึกษาดำเนินการและในส่วนที่นักศึกษามีส่วนร่วมกับการประกันคุณภาพของสถาบัน	QS
55. มีการนำผลการประเมินไปพัฒนากระบวนการให้ความรู้และกลไกการดำเนินงานประกันคุณภาพที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง	QI
56. มีการดำเนินการตามระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะและสถาบันอย่างต่อเนื่อง	QC
57. มีการปรับปรุงระบบประกันคุณภาพภายในโดยสอดคล้องกับพันธกิจและพัฒนาการของสถาบัน	QI
58. มีการรายงานผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายในต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชนภายในเวลาที่กำหนด	QS
59. มีนวัตกรรมด้านการประกันคุณภาพที่หน่วยงานพัฒนาขึ้น หรือมีการจัดทำแนวปฏิบัติที่ดี เพื่อการเป็นแหล่งอ้างอิงให้กับหน่วยงานและสถาบันอื่นๆ	QC

ภาคผนวก จ

หนังสือขอความอนุเคราะห์

- ขอข้อมูลเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์
- ขอความอนุเคราะห์ในการตรวจเครื่องมือทำวิทยานิพนธ์
- ขอแจกแบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลประกอบการทำวิทยานิพนธ์
- หนังสือสนับสนุนข้อมูลผลการประเมินคุณภาพภายนอก รอบสอง

ที่ มธบ 0306(1)/03106

13 มีนาคม 2551

เรื่อง ขอข้อมูลเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

เรียน รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนานักศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

ด้วย นางสาวศศิธร มะกล้าทอง นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการจัดการการศึกษา กำลังศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลประกอบการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการค้าแรงงาน ประกันคุณภาพภายในกับมาตรฐานคุณภาพบัณฑิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ในเขตกรุงเทพมหานคร”

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ จำนวนบุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานประกันคุณภาพการศึกษา และงานพัฒนานักศึกษา โดยจำแนกตามผู้บริหาร อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ ข้อมูลที่ได้มาจะใช้สำหรับการทำวิทยานิพนธ์เท่านั้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ คำริชชอบ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติการแทน

อธิการบดี

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2954-7300-29 ต่อ 570

..... :

ที่ มธบ 0306(1)/03106

13 มีนาคม 2551

เรื่อง ขอข้อมูลเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

เรียน รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนานักศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

ด้วย นางสาวศศิธร มะกล้าทอง นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการจัดการการศึกษา กำลังศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลประกอบการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการค้าเงินงานประกันคุณภาพภายในกับมาตรฐานคุณภาพบัณฑิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ในเขตกรุงเทพมหานคร”

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ จำนวนบุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานประกันคุณภาพการศึกษา และงานพัฒนานักศึกษา โดยจำแนกตามผู้บริหาร อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ ข้อมูลที่ได้มาจะใช้สำหรับการทำวิทยานิพนธ์เท่านั้น

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ ดำริชอบ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติการแทน

อธิการบดี

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2954-7300-29 ต่อ 570

(นางสาวศศิธร มะกล้าทอง 081-206-8113)

ที่ มธบ 0306(1)/03106

13 มีนาคม 2551

เรื่อง ขอข้อมูลเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

เรียน รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนานักศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

ด้วย นางสาวศศิธร มะกล้าทอง นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการจัดการการศึกษา กำลังศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลประกอบการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในกับมาตรฐานคุณภาพบัณฑิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ในเขตกรุงเทพมหานคร”

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ จำนวนบุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานประกันคุณภาพการศึกษา และงานพัฒนานักศึกษา โดยจำแนกตามผู้บริหาร อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ ข้อมูลที่ได้มาจะใช้สำหรับการทำวิทยานิพนธ์เท่านั้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ ดำริชอบ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติการแทน

อธิการบดี

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2954-7300-29 ต่อ 570

(นางสาวศศิธร มะกล้าทอง 081-206-8113)

DPU
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต Dhurakij Pundit University

แหล่งวิชาการประสานความรู้ธุรกิจ

๑๑๐/๑-๔ ถนนประชาชื่น หลีกสี่ กรุงเทพฯ ๑๐๒๑๐ โทรศัพท์ (๖๖๒) ๙๕๔-๗๓๐๐ โทรสาร (๖๖๒) ๕๘๙-๙๖๐๕-๖

110/1-4 Prachachuen Rd., Laksi, Bangkok 10210 Tel. (662) 954-7300 Fax. (662) 589-9605-6 www.dpu.ac.th

ที่ มธบ 0306(1)/03106

13 มีนาคม 2551

เรื่อง ขอข้อมูลเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

 เรียน รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนานักศึกษา
 มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ด้วย นางสาวศศิธร มะกล้าทอง นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการจัดการการศึกษา กำลังศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลประกอบการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในกับมาตรฐานคุณภาพบัณฑิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ในเขตกรุงเทพมหานคร”

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ จำนวนบุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานประกันคุณภาพการศึกษา และงานพัฒนานักศึกษา โดยจำแนกตามผู้บริหาร อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ ข้อมูลที่ได้มาจะใช้สำหรับการทำวิทยานิพนธ์เท่านั้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ คำริชอบ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติการแทน

อธิการบดี

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2954-7300-29 ต่อ 570

(นางสาวศศิธร มะกล้าทอง 081-206-8113)

ที่ มธบ 0306(1)/03106

13 มีนาคม 2551

เรื่อง ขอข้อมูลเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์

เรียน รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนานักศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

ด้วย นางสาวศศิธร มะกล้าทอง นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการจัดการการศึกษา กำลังศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลประกอบการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในกับมาตรฐานคุณภาพบัณฑิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ในเขตกรุงเทพมหานคร”

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ จำนวนบุคลากรที่ปฏิบัติหน้าที่ในงานประกันคุณภาพการศึกษา และงานพัฒนานักศึกษา โดยจำแนกตามผู้บริหาร อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ ข้อมูลที่ได้มาจะใช้สำหรับการทำวิทยานิพนธ์เท่านั้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ คำริชอบ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติการแทน

อธิการบดี

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2954-7300-29 ต่อ 570

(นางสาวศศิธร มะกล้าทอง 081-206-8113)

ที่ มธบ 0306(1)/06490

13 มิถุนายน 2551

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการตรวจเครื่องมือทำวิทยานิพนธ์

เรียน ดร.กาญจนา ลูจಿನะพงษ์

ด้วย นางสาวศศิธร มะกล้าทอง นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการจัดการการศึกษา จะทำการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลเพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในกับมาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร”

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านตรวจเครื่องมือวิจัย เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ คำริชอบ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติการแทน

อธิการบดี

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2954-7300-29 ต่อ 570

(นางสาวศศิธร มะกล้าทอง 0-2954-7300-29 ต่อ 185)

บันทึก
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

ที่ บว.0306(1)/06490

วันที่ 13 มิถุนายน 2551

จาก บัณฑิตวิทยาลัย

เรียน อาจารย์สุรวี สุนาลัย

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการตรวจเครื่องมือทำวิทยานิพนธ์

ด้วย นางสาวศศิธร มะกล้าทอง นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการจัดการการศึกษา กำลังศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลประกอบการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในกับมาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร”

บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิและเชี่ยวชาญ ในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านตรวจเครื่องมือวิจัย เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ ดำริชอบ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2954-7300-29 ต่อ 570

(นางสาวศศิธร มะกล้าทอง 0-2954-7300-29 ต่อ 185)

บันทึก
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ที่ บว.0306(1)/06490

วันที่ 13 มิถุนายน 2551

จาก บัณฑิตวิทยาลัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.สรชัย พิศาลบุตร

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการตรวจเครื่องมือทำวิทยานิพนธ์

ด้วย นางสาวศศิธร มะกล้าทอง นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการจัดการการศึกษา กำลังศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลประกอบการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในกับมาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร”

บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิและเชี่ยวชาญ ในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านตรวจเครื่องมือวิจัย เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ คำริชอบ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2954-7300-29 ต่อ 570

(นางสาวศศิธร มะกล้าทอง 0-2954-7300-29 ต่อ 185)

บันทึก
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ที่ บว.0306(1)/06490

วันที่ 13 มิถุนายน 2551

จาก บัณฑิตวิทยาลัย

เรียน ดร.อภิชัย อภิชาติบุตร

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์ในการตรวจเครื่องมือทำวิทยานิพนธ์

ด้วย นางสาวศศิธร มะกล้าทอง นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการจัดการการศึกษา กำลังศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลประกอบการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในกับมาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร”

บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิและเชี่ยวชาญ ในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านตรวจเครื่องมือวิจัย เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ คำริชอบ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2954-7300-29 ต่อ 570

(นางสาวศศิธร มะกล้าทอง 0-2954-7300-29 ต่อ 185)

บันทึก
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

ที่ บว.0306(1)/06490

วันที่ 13 มิถุนายน 2551

จาก บัณฑิตวิทยาลัย

เรียน อาจารย์โชติ แยมแสง

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการตรวจเครื่องมือทำวิทยานิพนธ์

ด้วย นางสาวศศิธร มะกล้าทอง นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการจัดการการศึกษา กำลังศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลประกอบการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในกับมาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร”

บัณฑิตวิทยาลัย พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิและเชี่ยวชาญ ในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านตรวจเครื่องมือวิจัย เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ ดำริชอบ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2954-7300-29 ต่อ 570

(นางสาวศศิธร มะกล้าทอง 0-2954-7300-29 ต่อ 185)

ที่ มธบ 0306(1)/06494

13 มิถุนายน 2551

เรื่อง ขอแจกแบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลประกอบการทำวิทยานิพนธ์

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ด้วย นางสาวศศิธร มะกล้าทอง นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการจัดการการศึกษา กำลังศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลประกอบการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในกับมาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร”

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต จึงขออนุญาตแจกแบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลภายในหน่วยงานของท่าน ข้อมูลที่ได้มาจะใช้สำหรับการทำวิทยานิพนธ์เท่านั้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ คำริชชอบ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติการแทน

อธิการบดี

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2954-7300-29 ต่อ 570

(นางสาวศศิธร มะกล้าทอง 0-2954-7300-29 ต่อ 185)

ที่ มธบ 0306(1)/06494

13 มิถุนายน 2551

เรื่อง ขอแจกแบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลประกอบการทำวิทยานิพนธ์

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

ด้วย นางสาวศศิธร มะกล้าทอง นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการจัดการการศึกษา กำลังศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลประกอบการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในกับมาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร”

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต จึงขออนุญาตแจกแบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลภายในหน่วยงานของท่าน ข้อมูลที่ได้มาจะใช้สำหรับการทำวิทยานิพนธ์เท่านั้น

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ คำริชอบ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติการแทน

อธิการบดี

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2954-7300-29 ต่อ 570

(นางสาวศศิธร มะกล้าทอง 0-2954-7300-29 ต่อ 185)

ที่ มธบ 0306(1)/06494

13 มิถุนายน 2551

เรื่อง ขอแจกแบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลประกอบการทำวิทยานิพนธ์

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

ด้วย นางสาวศศิธร มะกล้าทอง นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการจัดการการศึกษา กำลังศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลประกอบการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในกับมาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร”

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต จึงขออนุญาตแจกแบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลภายในหน่วยงานของท่าน ข้อมูลที่ได้มาจะใช้สำหรับการทำวิทยานิพนธ์เท่านั้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ คำริชอบ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติการแทน

อธิการบดี

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2954-7300-29 ต่อ 570

(นางสาวศศิธร มะกล้าทอง 0-2954-7300-29 ต่อ 185)

ที่ มธบ 0306(1)/06494

13 มิถุนายน 2551

เรื่อง ขอแจกแบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลประกอบการทำวิทยานิพนธ์

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ด้วย นางสาวศศิธร มะกล้าทอง นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการจัดการการศึกษา กำลังศึกษาชั้นคว่ำหาข้อมูลประกอบการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในกับมาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร”

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต จึงขออนุญาตแจกแบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลภายในหน่วยงานของท่าน ข้อมูลที่ได้มาจะใช้สำหรับการทำวิทยานิพนธ์เท่านั้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ คำริชอบ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติการแทน

อธิการบดี

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2954-7300-29 ต่อ 570

(นางสาวศศิธร มะกล้าทอง 0-2954-7300-29 ต่อ 185)

ที่ มธบ 0306(1)/06494

13 มิถุนายน 2551

เรื่อง ขอแจกแบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลประกอบการทำวิทยานิพนธ์

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

ด้วย นางสาวศศิธร มะกล้าทอง นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการจัดการการศึกษา กำลังศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลประกอบการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในกับมาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร”

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต จึงขออนุญาตแจกแบบสอบถามเพื่อเก็บข้อมูลภายในหน่วยงานของท่าน ข้อมูลที่ได้มาจะใช้สำหรับการทำวิทยานิพนธ์เท่านั้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ คำริชอบ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติการแทน

อธิการบดี

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2954-7300-29 ต่อ 570

(นางสาวศศิธร มะกล้าทอง 0-2954-7300-29 ต่อ 185)

ที่ มศ. ๐๐๐๓/ ๒๕๖๓)

๕ สิงหาคม ๒๕๕๑

เรื่อง สนับสนุนข้อมูลผลการประเมินคุณภาพภายนอก รอบสอง

เรียน คณะคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

อ้างถึง หนังสือมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ที่ มธบ ๐๓๐๖(๑)/๐๗๘๐๕ ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๑

สิ่งที่ส่งมาด้วย แผ่นบันทึกข้อมูล CD จำนวน ๑ แผ่น

ตามหนังสือที่อ้างถึง มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตได้ขอข้อมูลผลการประเมินคุณภาพภายนอก รอบสอง มาตรฐาน ๑ ด้านคุณภาพบัณฑิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ๖ แห่ง ดังนี้ ๑. มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ๒. มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี ๓. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ๔. มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ๕. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ๖. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการทำวิทยานิพนธ์เรื่อง “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการทำนิพนธ์ประกันคุณภาพภายในกับมาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิตของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ในเขตกรุงเทพมหานคร” โดย นางสาวศศิธร มะกล้าทอง นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการจัดการ การศึกษา ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ได้ดำเนินการค้นหาจากระบบฐานข้อมูลและจัดส่งข้อมูลดังกล่าวดังสิ่งที่ส่งมาด้วย ซึ่งผู้วิจัยต้องใช้ข้อมูลสำหรับการทำวิทยานิพนธ์เท่านั้นโดยไม่ส่งผลกระทบต่อสถานศึกษา

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นาวาตรีหญิง ดร.กิตติยา เอีฟฟานส)

รองผู้อำนวยการ ปฏิบัติการแทน

ผู้อำนวยการสำนักงานรับรองมาตรฐาน

และประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)

กลุ่มงานวิจัยและสารสนเทศ

โทร. ๐ ๒๒๑๖ ๓๕๕๕ ต่อ ๑๗๑

โทรสาร ๐ ๒๒๑๖ ๕๐๔๔-๕

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล

นางสาวศศิธร มะกล้าทอง

ประวัติการศึกษา

2543 ศิลปศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

2552 ปริญญาโท ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาการจัดการการศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

สถานที่ทำงาน

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์